

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1306/2013/EU RENDELETE

(2013. december 17.)

a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel a Számvevőszék véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) „A KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló bizottsági közlemény számba vette a közös agrárpolitikát (KAP) 2013 után érintő lehetséges kihívásokat, célkitűzéseket és irányokat. A közleményről folytatott vita fényében a KAP-ot 2014. január 1-jével kezdődő hatállyal meg kell reformálni. A reformnak a KAP összes főbb eszközére, és így az 1290/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ is ki kell terjednie. Az említett rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a finanszírozási és monitoring mechanizmus egyes elemeit ki kell igazítani. A reform hatókörére tekintettel helyénvaló az 1290/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezni és új szöveggel felváltani. A reform keretében továbbá – a lehetőségekhez mérten – össze kell hangolni, valamint ésszerűsíteni és egyszerűsíteni kell a rendelkezéseket.
- (2) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy e rendelet egyes nem alapvető rendelkezéseinek a kiegészítése vagy módosítása céljából az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kifizető ügynökségek és a koordináló szervek akkreditálására; a kifizető ügynökségek állami intervencióval kapcsolatos kötelezettségeire, valamint az említett ügynökségek irányítási és kontrollfeladatainak tartalmára vonatkozó

szabályokra; az állami intervenció keretében az Európai Unió általános költségvetéséből (a továbbiakban: az uniós költségvetés) finanszírozott műveletek értékelésére vonatkozóan. A felhatalmazásnak ki kell terjednie továbbá a kifizető ügynökségek által a kedvezményezettek számára a kifizetés legkorábbi lehetséges időpontja előtt vagy legkésőbbi lehetséges időpontja után teljesített kifizetéseknek az uniós finanszírozásra való jogosulatlansága alóli eltérésekre, és az Európai Mezőgazdasági Garancia-alap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) keretében a kiadások és bevételek kiegyenlítésére. Ezen túlmenően a felhatalmazásnak ki kell terjednie a kötelezettségvállalásokra és az összegek kifizetésére alkalmazandó módszerekre, amennyiben az uniós költségvetés elfogadása nem történik meg a pénzügyi év kezdetéig, vagy a beütemezett kötelezettségvállalások teljes összege meghaladja a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 170. cikkének (3) bekezdésében rögzített felső értékhatárt.

A felhatalmazásnak ezenkívül ki kell terjednie az EMGA szerinti kiadások tekintetében a tagállamok felé esedékes havi kifizetések Bizottság általi késleltetésére és a tagállamok javára teljesítendő, az EMVA szerinti időközi kifizetések Bizottság általi csökkentésére vagy felfüggesztésére vonatkozó feltételekre; azon havi vagy időközi kifizetések felfüggesztésére, amelyekre vonatkozóan nem nyújtották be időben a megfelelő statisztikai információkat, az ellenőrzések tekintetében a tagállamok által teljesítendő egyedi kötelezettségekre, a megfelelőségi vizsgálat eljárásának keretében a korrekciók alkalmazására vonatkozó kritériumokra és módszerekre, valamint a tartozások behajtására. Ezenfelül a felhatalmazásnak ki kell terjednie a vám eljárásokra vonatkozó követelményekre, a támogatási jogosultságok, a kötelezettségvállalások vagy az ágazati mezőgazdasági jogszabályok alkalmazásából eredő egyéb kötelezettségek nem teljesítése esetén alkalmazandó támogatás visszavonásra és szankciókra. Ugyanígy a felhatalmazásnak ki kell terjednie az olyan piaci intézkedésekre, amelyek tekintetében a Bizottság felfüggesztheti a havi kifizetéseket, a biztosítékokra, az integrált igazgatási és kontrollrendszer működésére vonatkozó szabályokra, valamint az ügyletek vizsgálata köréből kizárt intézkedésekre. Hasonlóképpen a felhatalmazásnak ki kell terjednie a bevételek vagy kifizetések azon összegének módosítására, amely alatt e rendelet értelmében a vállalkozások kereskedelmi okmányai nem vizsgálандók, a kölcsönös megfeleltetés értelmében alkalmazott szankciókra, a borágazat vonatkozó kontrollkövetelményekre, az állandó legelők fenntartására vonatkozó szabályokra. Végül a felhatalmazásnak ki kell terjednie az azon tagállamok által alkalmazandó

⁽¹⁾ HL C 191., 2012.6.29., 116. o.

⁽²⁾ A Tanács 1290/2005/EK (2005. június 21.) rendelete a közös agrárpolitika finanszírozásáról (HL L 209., 2005.8.11., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió éves költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

meghatározó ügyleti tényre és átváltási árfolyamra vonatkozó szabályokra, amelyek pénzneme nem az euro, amennyiben a nemzeti valutával kapcsolatos kivételes pénzügyi gyakorlatok valószínűsíthetően veszélyeztetik az uniós jogszabályok alkalmazását, az annak védelmét szolgáló intézkedésekre, a KAP értelmében elfogadott intézkedések közös monitoring- és értékelési keretének tartalmára, valamint az átmeneti intézkedésekre.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezősekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére egyidejűleg, időben és megfelelő módon történő továbbításáról.

- (3) A KAP számos intézkedést foglal magában, amelyek közül néhány a vidékfejlesztésre vonatkozik. A KAP célkitűzéseinek teljesítéséhez való hozzájárulás érdekében biztosítani kell ezen intézkedések finanszírozását. Tekintettel arra, hogy ezeknek az intézkedéseknek vannak közös elemeik, ugyanakkor több tekintetben eltérnek egymástól, a finanszírozásukkal azonos rendelkezések keretében kell foglalkozni. Amennyiben szükséges, e rendelkezéseknek eltérő elbánást kell lehetővé tenniük. Az 1290/2005/EK rendelet két európai mezőgazdasági alapot hozott létre, nevezetesen az EMGA-t és az EMVA-t (a továbbiakban: az alapok). Az említett alapokat fenn kell tartani.
- (4) A 966/2012/EU, Euratom rendeletet és az annak alapján elfogadott rendelkezéseket alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott intézkedésekre. E rendelet rendelkezéseket állapít meg különösen a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás, az átláthatóság elvén és a hátrányos megkülönböztetés tilalmán alapuló, a tagállamokkal való megosztott igazgatásra, továbbá az akkreditált szervezetek szerepére és a költségvetési alapelvekre vonatkozóan, amelyeket e rendelet keretében tiszteletben kell tartani.
- (5) A tagállami gyakorlatok közötti összhangnak és a vis maiorra vonatkozó záradék tagállamok általi összehangolt alkalmazásának a biztosítása érdekében ebben a rendeletben adott esetben mentességeket kell meghatározni vis maior és rendkívüli körülmények fennállásának esetére, és meg kell állapítani a vis maior és a rendkívüli körülmények azon lehetséges eseteinek nem kimerítő jegyzékét, amelyeket az illetékes nemzeti hatóságoknak el kell ismerniük. Az említett hatóságoknak eseti alapon döntéseket kell hozniuk a vis maiorra vagy a rendkívüli körülményekre vonatkozóan, megfelelő bizonyítékok alapján, és a vis maior fogalmának az uniós mezőgazdasági jogszabályokkal, többek között a Bíróság ítékezési gyakorlatával összhangban történő alkalmazásával.
- (6) Az uniós költségvetésnek mindkét alapon keresztül, közvetlenül vagy a tagállamokkal való megosztott igazgatás keretében finanszíroznia kell a KAP-kiadásokat, beleértve a vidékfejlesztéssel összefüggő kiadásokat is. Pontosan meg kell határozni az alapok felhasználásával finanszírozható intézkedések körét.
- (7) Rendelkezéseket kell megállapítani a kifizető ügynökségek tagállamok által történő akkreditálásával, a vezetési nyilatkozatok megszerzésére vonatkozó eljárások létrehozásával, az irányítási és monitoringrendszerek tanúsításának beszerzésével, valamint az éves elszámolások független szervezet által történő tanúsításával kapcsolatban. Ezenfelül a tagállami ellenőrzések átláthatósága érdekében, különösen az engedélyezési, az érvényesítési és a kifizetési eljárások esetében, a Bizottság és a minden egyes kifizető ügynökséget akkreditálni köteles tagállamok adminisztratív és auditterheinek csökkentése céljából korlátozni kell az ilyen feladatok ellátására felhatalmazott hatóságok és szervezetek számát az egyes tagállamok alkotmányos előírásainak betartásával. Az átszervezésből adódó felesleges költségek elkerülése érdekében a tagállamok számára engedélyezni kell azon kifizető ügynökségek megtartását, amelyek akkreditálására e rendelet hatálybalépését megelőzően került sor.
- (8) Amennyiben a tagállam egynél több kifizető ügynökséget akkreditál, fontos, hogy kijelöljön egy koordináló közjogi szervezet, amely biztosítja az alapokkal való következetes gazdálkodást, kapcsolatot tart a Bizottság és a különböző akkreditált kifizető ügynökségek között, valamint biztosítja, hogy a Bizottság gyorsan megkapja a különböző kifizető ügynökségek tevékenységével kapcsolatban kért információkat. A koordináló közjogi szervezet emellett meg kell hoznia és koordinálnia kell az esetleges általános jellegű hiányosságok megszüntetését célzó intézkedéseket, valamint folyamatosan tájékoztatnia kell a Bizottságot azok nyomán követéséről. Az említett szervezetnek továbbá elő kell mozdítania és – amennyiben lehetséges – biztosítania kell a közös szabályok és előírások egységes alkalmazását.
- (9) Csak a tagállamok által akkreditált kifizető ügynökségek alkalmazása esetén létezik megfelelő biztosíték arra vonatkozóan, hogy az uniós támogatás kedvezményezettek részére történő odaítélése előtt megtörténtek a szükséges ellenőrzések. Ezért e rendeletben egyértelműen rögzíteni kell, hogy kizárólag az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadásokat lehet visszatéríteni az uniós költségvetésből.
- (10) Annak érdekében, hogy a kedvezményezettek alaposabb ismeretekkel rendelkezzenek egyfelől a mezőgazdasági gyakorlatok és a gazdaságok irányítása közötti kapcsolatáról, másfelől a környezettel, az éghajlatváltozással, a földterület jó mezőgazdasági állapotával, az élelmiszerbiztonsággal, a közegészségüggyel, az állategészségüggyel, a növényegészségüggyel és az állatjóléttel kapcsolatos előírásokról, a tagállamoknak átfogó mezőgazdasági tanácsadó rendszert kell létrehozniuk, amely tanácsadást nyújt a kedvezményezettek részére. A mezőgazdasági tanácsadó rendszer semmilyen módon nem befolyásolhatja a kedvezményezetteknek az említett előírások betartására vonatkozó kötelezettségét és felelősségét. Ezenfelül a tagállamoknak gondoskodniuk kell a tanácsadás és az ellenőrzés egyértelmű elkülönítéséről.

(11) A mezőgazdasági tanácsadó rendszernek ki kell terjednie legalább a kölcsönös megfeleltetési követelményekből és előírásokból eredő, a mezőgazdasági üzem szintjén teljesítendő kötelezettségekre. A rendszernek kell terjednie továbbá azokra a követelményekre is, amelyeket az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra vonatkozóan be kell tartani, valamint a KAP keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott mezőgazdasági terület fenntartására, továbbá a vidékfejlesztési programokban előírt, a gazdaságok szintjén hozandó olyan intézkedésekre, amelyek célja a mezőgazdasági üzem korszerűsítése, a versenyképesség javítása, az ágazati integráció, az innováció, a piaci orientáció, illetve a vállalkozói készség előmozdítása.

A rendszernek ki kell terjednie továbbá a kedvezményezettek tekintetében a tagállamok által előírt követelményekre is – a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ egyedi rendelkezéseinek és az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ 55. cikkének végrehajtása érdekében – különösen a 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ 14. cikkében említett integrált növényvédelem alapelveinek való megfelelést érintő követelményekre.

(12) A mezőgazdasági tanácsadó rendszerhez való csatlakozást a kedvezményezettek számára önkéntessé kell tenni. Valamennyi kedvezményezett, még a KAP keretében támogatásban nem részesülő mezőgazdasági termelők számára is lehetővé kell tenni a rendszerben való részvételt. Lehetővé kell tenni azonban a tagállamok számára, hogy elsőbbségi kritériumokat határozhassanak meg. A rendszer természetéből adódóan helyénvaló, hogy a tanácsadói tevékenység során szerzett információk kezelése bizalmasan történjen, kivéve ha az uniós vagy a nemzeti jog súlyos megsértésének esete áll fenn. A rendszer hatékonyságának biztosítása érdekében a tanácsadóknak megfelelő képzéssel kell rendelkezniük és rendszeres képzésben kell részesülniük.

(13) Az EMGA tekintetében az akkreditált kifizető ügynökségeknél az EMGA-val kapcsolatban felmerült kiadások fedezéséhez szükséges pénzügyi forrásokat a Bizottságnak visszatérítés formájában kell a tagállamok rendelkezésére bocsátania az ezen ügynökségeknél felmerült kiadások könyvelése alapján. Addig, amíg e visszatérítések havi kifizetések formájában meg nem történnek, a pénzügyi forrásokat a tagállamoknak kell mozgósítaniuk az

akkreditált kifizető ügynökségeik szükségleteinek függvényében. A tagállamoknak és a KAP végrehajtásában érintett kedvezményezetteknek maguknak kell viselniük adminisztratív és személyzeti költségeiket.

(14) Az agrometeorológiai rendszer használatának, valamint a műholdas felvételek beszerzésének és tökéletesítésének el kell látnia a Bizottságot különösen a mezőgazdasági piacok irányításához, a mezőgazdasági kiadások monitoringjának megkönnyítéséhez, valamint a mezőgazdasági erőforrások közép- és hosszú távon történő monitoringjához szükséges eszközökkel. A 165/94/EK tanácsi rendelet⁽⁵⁾ alkalmazása során nyert tapasztalatok fényében továbbá az említett rendelet bizonyos rendelkezéseit be kell építeni ebbe a rendeletbe, és a 165/94/EK rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni.

(15) A költségvetési fegyelem betartása tekintetében meg kell határozni az EMGA-ból finanszírozott kiadások éves felső értékhatárát, figyelembe véve a(z) 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletben⁽⁶⁾ megállapított többéves pénzügyi keretben az említett alap tekintetében meghatározott maximális összegeket.

(16) A költségvetési fegyelem azt is megköveteli, hogy az EMGA által finanszírozott kiadások éves felső értékhatára minden körülmények között és a költségvetési eljárás, valamint a költségvetés végrehajtása valamennyi szakaszában betartásra kerüljön. Következésképpen szükséges, hogy a(z) 1307/2013/EU rendeletben tagállamonként meghatározott közvetlen kifizetések nemzeti felső értékhatára érintett tagállam számára nyújtott e közvetlen kifizetések pénzügyi felső értékhatárának minősüljön, és hogy e kifizetések visszatérítései ne lépjék túl ezt a pénzügyi felső értékhatárt. Ezenfelül a költségvetési fegyelem megköveteli, hogy a KAP keretében a Bizottság által javasolt, illetőleg az Unió vagy a Bizottság által elfogadott, az EMGA által finanszírozott egyetlen uniós jogi aktus se eredményezze az ezen alapról finanszírozott kiadások tekintetében meghatározott éves felső értékhatár túllépését.

(17) Annak biztosítása érdekében, hogy a KAP finanszírozására fordítandó összegek ne lépjék túl az éves felső határokat, fenn kell tartani a 73/2009/EK tanácsi rendeletben⁽⁷⁾ említett pénzügyi mechanizmust, amelynek révén a közvetlen támogatás szintje kiigazításra kerül. Amennyiben az Európai Parlament és a Tanács nem rögzíti e kiigazításokat az alkalmazásuk szerinti naptári év június 30-ig, a Bizottságot fel kell hatalmazni a kiigazítások rögzítésére.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 608. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete a növényvédők szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/128/EK irányelve (2009. október 21.) a peszticidok fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 309., 2009.11.24., 71. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 165/94/EK (1994. január 24.) rendelete a távérzékelés ellenőrzések Közösség általi társfinanszírozásáról (HL L 24., 1994.1.29., 6. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 1311/2013/EU, Euratom rendelete 2 december 2013. a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (Lásd e Hivatalos Lap 884. oldalát).

⁽⁷⁾ A Tanács 73/2009/EK rendelete (2009. január 19.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 30., 2009.1.31., 16. o.).

- (18) A mezőgazdasági ágazatnak a mezőgazdasági termelést vagy értékesítést érintő súlyos válságok esetén történő támogatása érdekében létre kell hozni egy válságokra képzett tartalékot, oly módon, hogy a közvetlen kifizetéseket minden év elején csökkentik a pénzügyi fegyelmi mechanizmus keretében.
- (19) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az e rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében említett fellépésekhez kapcsolódó, le nem kötött előirányzatok csak a következő pénzügyi évre vihetők át, valamint hogy az ilyen átvitel kizárólag azon végső kedvezményezettek számára eredményezhet további kifizetéseket, akiket az előző pénzügyi évben a közvetlen kifizetéseknél az e rendelet 25. cikke szerinti kiigazítása érintett. Következésképpen amennyiben így előirányzatok kerülnek átvitelre a következő pénzügyi évre, a tagállami közigazgatási szerveknek a közvetlen kifizetések kedvezményezettjeinek két csoportja részére kellene kifizetéseket folyósítaniuk egy pénzügyi évben: egyrészt a pénzügyi fegyelmi mechanizmus keretében átvitt, fel nem használt összegből visszatérítést kellene fizetniük az előző pénzügyi évben a pénzügyi fegyelmi hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők számára, másrészt pedig az n pénzügyi évben közvetlen kifizetéseket kellene folyósítaniuk az azt igénylő mezőgazdasági termelők számára. A tagállami közigazgatási szervek túlzott adminisztratív terheinek elkerülése céljából eltérést kell biztosítani a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdése alól, lehetővé téve a tagállami közigazgatási szervek számára, hogy az n pénzügyi évre átvitt összeget a pénzügyi fegyelmi hatálya alá az n-1. év helyett az n évben tartozó mezőgazdasági termelők részére térítsék vissza.
- (20) Az alapokból származó pénzügyi hozzájárulás mértékének meghatározása céljából hozott, a pénzügyi felső értékhatárok kiszámítására vonatkozó intézkedések nem érintik az EUMSZ-ben meghatározott költségvetési hatóság hatáskörét. Ezért ezeknek az intézkedéseknek az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési kérdésekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. november 19-i intézményközi megállapodásnak és a(z) 1311/2013/EU, Euratom rendeletnek megfelelően rögzített referenciaösszegeken kell alapulniuk.
- (21) A költségvetési fegyelmi megköveteli továbbá a költségvetés középtávú helyzetének folyamatos vizsgálatát. Ezért az adott évre vonatkozó költségvetési tervezet benyújtásakor a Bizottságnak be kell nyújtania előrejelzéseit és elemzéseit az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és adott esetben megfelelő intézkedéseket kell javasolnia a jogalkotó számára. Ezenfelül a Bizottságnak mindenkor teljes mértékben élnie kell irányítási hatáskörével annak érdekében, hogy biztosított legyen az éves felső értékhatár betartása, és – szükség esetén – megfelelő intézkedéseket kell javasolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, illetőleg a Tanácsnak a költségvetési helyzet orvoslására vonatkozóan. Amennyiben egy költségvetési év végén a tagállamok által igényelt visszatérítések az éves felső értékhatár túllépését eredményezik, a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy olyan intézkedéseket hozzon, amelyek lehetővé teszik egyrészt a rendelkezésre álló költségvetés ideiglenes elosztását a tagállamok között a még ki nem fizetett visszatérítési kérelmeik arányában, másrészt pedig biztosítják az érintett évre megállapított felső értékhatár betartását. Az említett évre vonatkozó kifizetéseket a soron következő költségvetési évre kell terhelni, és véglegesen meg kell határozni a tagállamonkénti uniós finanszírozás teljes összegét, valamint a meghatározott összeg betartásának biztosítása végett a tagállamok közötti kompenzáció megosztásának mikéntjét.
- (22) A költségvetés végrehajtásakor a Bizottságnak a mezőgazdasági kiadásokra vonatkozóan havi korai előrejelző és monitoringrendszerrel kell működtetnie azért, hogy ha felmerül az éves felső értékhatár túllépésének kockázata, akkor irányítási hatáskörén belül a lehető leghamarabb megfelelő intézkedéseket tudjon hozni, illetve egyéb intézkedéseket javasoljon, amennyiben ezek az intézkedések elégtelennek bizonyulnak. A Bizottságnak időszakos jelentést kell készítenie az Európai Parlament és a Tanács számára, amelyben össze kell hasonlítania a felmerült kiadásoknak a meghatározott keretekhez viszonyított alakulását és fel kell becsülnie a költségvetési év hátralévő részében várható végrehajtást.
- (23) A költségvetési dokumentumok elkészítése során a Bizottság által alkalmazott átváltási árfolyamnak a rendelkezésre álló legfrissebb információkat kell tükröznie úgy, hogy számításba veszi a dokumentumok elkészítése és benyújtása között eltelt időt.
- (24) A(z) 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ megállapítja az említett rendelettel szabályozott alapok, így az EMVA által nyújtott pénzügyi támogatásra alkalmazandó szabályokat. Ezek a szabályok kiterjednek a kiadások támogathatóságára, a pénzügyi irányításra, valamint az irányítási és kontrollrendszerekre is. A jogi egyértelműség és az e rendelet hatálya alá tartozó alapok közötti összhang érdekében az EMVA pénzügyi irányítását illetően hivatkozni kell a(z) 1303/2013/EU rendelet költségvetési kötelezettségvállalásra, kifizetési határidőkre és a kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó megfelelő rendelkezéseire.
- (25) A vidékfejlesztési programok finanszírozása az uniós költségvetésből éves részletekben fizetett kötelezettségvállalások alapján történik. A tagállamoknak a programok elindításakor már igénybe kell tudniuk venni az előirányzott uniós pénzeszközöket. Következésképpen megfelelő módon korlátozott előfinanszírozási rendszerre van szükség, amely biztosítja a pénzeszközök rendszeres folyósítását azért, hogy a programok kedvezményezettjei kellő időben megkapják a kifizetéseket.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 320. oldalát).

- (26) Az előfinanszírozás külön történő kezelésén túl különbséget kell tenni a Bizottság által az akkreditált kifizető ügynökségek részére teljesített kifizetések, az időközi kifizetések és az egyenlegkifizetés között, valamint meg kell határozni az azok folyósítására vonatkozó szabályokat. A kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozó szabálynak segítenie kell a programok megvalósításának felgyorsítását, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodást. A regionális programokat kidolgozó tagállamok nemzeti keretszabályozására vonatkozó, a 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott szabályok is eszközt nyújtanak a tagállamok számára a végrehajtás, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás biztosítására.
- (27) Az uniós támogatást kellő időben ki kell fizetni a kedvezményezettek számára azért, hogy azt hatékonyan fel tudják használni. Amennyiben a tagállamok elmulasztják az uniós jogszabályokban meghatározott kifizetési határidők betartását, úgy azzal komoly nehézségeket okozhatnak a kedvezményezetteknek, és veszélyeztethetik az Unió éves költségvetés-tervezését. Ezért az uniós finanszírozásból ki kell zárni azokat a kiadásokat, amelyek esetében nem tartják be a kifizetési határidőket. Az 1290/2005/EK rendeletben megállapított arányosság elvét fenn kell tartani, és annak mindkét alapra egyaránt vonatkoznia kell. Az arányosság elvének betartása érdekében a Bizottság számára biztosítani kell, hogy rendelkezessen a fenti általános szabály alóli kivételekről.
- (28) Az 1290/2005/EK rendelet rendelkezik az alapokból teljesített havi és időközi kifizetések csökkentéséről és felfüggesztéséről. Az említett rendelkezéseket, meglehetősen általános megfogalmazásuk ellenére, a gyakorlatban alapvetően a kifizetési határidők és a felső értékhatárok be nem tartása, illetve hasonló „számviteli problémák” esetén használják a kifizetések csökkentésére, azaz olyan esetekben, amelyeket azonnal észre lehet venni a kiadásigazoló nyilatkozatokban. Ezek a rendelkezések a tagállami kontrollrendszerek súlyos és tartós hiányosságai esetén is lehetővé tesznek csökkentéseket és felfüggesztéseket. A csökkentések és felfüggesztések elrendelésére azonban csak meglehetősen korlátozó, lényegi feltételekhez és egy sajátos, kétféle lépésű eljárás követése esetén kerülhet sor. Az Európai Parlament és a Tanács több ízben kérte a Bizottságot arra, hogy függesse fel a kötelezettségeiket nem teljesítő tagállamoknak folyósított kifizetéseket. Az említett okokból kifolyólag szükség van az 1290/2005/EK rendeletben megállapított csökkentési és felfüggesztési rendszer egyértelművé tételére, valamint az alapok tekintetében alkalmazandó csökkentések és felfüggesztések szabályainak egyetlen cikkbe való összevonására. A „számviteli problémák” esetén alkalmazandó csökkentések rendszerét fenn kell tartani a meglévő adminisztratív gyakorlattal összhangban. A tagállami kontrollrendszerek jelentős és tartós hiányosságai esetén alkalmazható kifizetés-csökkentés és -felfüggesztés lehetőségét meg kell erősíteni annak érdekében, hogy súlyos hiányosságok észlelése esetén a Bizottságnak lehetősége legyen a kifizetések mihamarabbi felfüggesztésére. Ezt a lehetőséget ki kell terjeszteni oly módon, hogy a szabálytalan kifizetések visszatéríttetésének rendszerébe a gondatlanság esetét is beillesztik.
- (29) Az ágazati mezőgazdasági jogszabályok előírják a tagállamoknak, hogy megadott határidőkön belül adjanak tájékoztatást az elvégzett ellenőrzések számáról és eredményeiről. Ezek az ellenőrzési statisztikák a hibaszintű tagállami szintű meghatározását és általánosabban véve az alapok irányításának ellenőrzését szolgálják. Az ellenőrzési statisztikák a Bizottság számára fontos információforrást jelentenek ahhoz, hogy meggyőződhessen arról, hogy az alapokkal helyesen gazdálkodnak-e, valamint az éves megbízhatósági nyilatkozat nélkülözhetetlen elemét képezik. Tekintettel az ellenőrzési statisztikák alapvető fontosságára, és annak érdekében, hogy a tagállamok betartsák annak időben történő benyújtására vonatkozó kötelezettségüket, szükség van az adathiány mértékével arányos, az igényelt adatok késedelmes benyújtásától visszatartó eszközre. Ezért rendelkezéseket kell megállapítani, amelyek alapján a Bizottság felfüggesztheti azoknak a havi és időközi kifizetéseknek egy részét, amelyek tekintetében nem kapta meg időben a vonatkozó statisztikai információkat.
- (30) Az alapok pénzeszközeinek újbóli felhasználhatósága érdekében szabályokra van szükség a címzett összegekre vonatkozóan. Az 1290/2005/EK rendeletben szereplő jegyzéket ki kell egészíteni a késedelmes kifizetésekhez és az EMGA-kiadások számlaelszámolásához kapcsolódó összegek hozzáadásával. A 352/78/EGK tanácsi rendelet⁽²⁾ is állapít meg szabályokat a lehívott biztosítékokból eredő összegek rendeltetésszerűre vonatkozóan. Ezeket a rendelkezéseket összhangba kell hozni és össze kell vonni a címzett bevételre vonatkozó hatályos rendelkezésekkel. Ezért a 352/78/EGK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (31) A 814/2000/EK tanácsi rendelet⁽³⁾ és végrehajtási szabályai meghatározzák azokat a KAP-hoz kapcsolódó tájékoztatási tevékenységeket, amelyek az 1290/2005/EK rendelet 5. cikkének c) pontja értelmében finanszírozásban részesülhetnek. A 814/2000/EK rendelet tartalmazza e tevékenységek és célkitűzéseik jegyzékét, és rögzíti finanszírozásuk szabályait és a kapcsolódó projektek végrehajtását. Az említett rendelet elfogadása óta a 966/912/EU, Euratom rendelet támogatásokra és szerződéskötésre vonatkozó szabályokat állapított meg. Ezeket a szabályokat a KAP keretében megvalósuló tájékoztatási intézkedésekre is alkalmazni kell. Az egyszerűsítés és a koherencia érdekében a 814/2000/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni, a finanszírozandó intézkedések célkitűzéseire és típusaira vonatkozó konkrét rendelkezések fenntartása mellett. Ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük annak szükségességét,

(1) AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1305/2013/EU RENDELETE (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 487. oldalát). CÍM MEGNEVEZÉSE ÉLSŐ ALKALOMMAL.

(2) A Tanács 352/78/EGK rendelete (1978. február 20.) a közös agrárpolitika alapján nyújtott, majd elveszített biztosítékok, letétek és garanciák jóváírásáról (HL L 50., 1978.2.22., 1. o.).

(3) A Tanács 814/2000/EK rendelete (2000. április 17.) a közös agrárpolitikára vonatkozó tájékoztatási tevékenységekről (HL L 100., 2000.4.20., 7. o.).

hogy a nyilvánossággal folytatott kommunikáció hatékonyabb legyen és a Bizottság kezdeményezésére megvalósuló tájékoztatási tevékenységek közötti szinergiák erősebbek legyenek, továbbá annak szükségességét is, hogy az Unió szakpolitikai prioritásaival kapcsolatos tájékoztatás hatékony legyen. Ezért olyan tájékoztatási intézkedéseket is magukban kell foglalniuk, amelyek a Bizottság „Az Európa 2020 stratégia költségvetése – II. rész: A szakpolitikai területek áttekintése” című közleményében (a továbbiakban: az Európa 2020 költségvetéséről szóló bizottsági közlemény) említett szervezeti kommunikáció keretében jelentőséggel bírnak a KAP számára.

- (32) A KAP intézkedéseinek és működésének finanszírozása részben megosztott irányítással történik. Az uniós forrásokkal való hatékony és eredményes gazdálkodás biztosítása érdekében a Bizottságnak ellenőrzéseket kell végeznie a kifizetésért felelős tagállami hatóságoknál az alapok kezelésére vonatkozóan. Helyénvaló meghatározni a Bizottság által elvégzendő ellenőrzések jellegét és a költségvetés végrehajtásával összefüggő feladatait, továbbá tisztázni a tagállamokat terhelő együttműködési kötelezettségeket.
- (33) Azért, hogy a Bizottság eleget tudjon tenni az uniós kiadások tagállami irányítási és ellenőrzési rendszereinek meglétére és megfelelő működésére vonatkozó ellenőrzési kötelezettségének, rendelkezni kell a tagállamok által végrehajtott ellenőrzésektől független, a Bizottság részéről a nevében történő eljárásra felhatalmazott személyek által végzett ellenőrzésekről, továbbá annak lehetőségéről, hogy e személyek a tagállamok segítségét kérjék munkájuk elvégzéséhez.
- (34) A Bizottság számára megküldendő információk összeállításához a lehető legnagyobb mértékben alkalmazni kell az információtechnológiát. Az ellenőrzéskor fontos, hogy a Bizottság teljes mértékben és késedelem nélkül – nyomtatott és elektronikus formában egyaránt – hozzáférhessen a kiadásokra vonatkozó adatokhoz.
- (35) Az akkreditált kifizető ügynökségek és az uniós költségvetés közötti pénzügyi kapcsolat kialakítása érdekében a Bizottságnak évente el kell végeznie az említett kifizető ügynökségek számláinak elszámolását (a számlák pénzügyi elszámolása). A számlaelszámolásról hozott határozatnak ki kell terjednie a számlák teljességére, pontosságára és valóságára, ugyanakkor a kiadások uniós jogszabályoknak való megfelelésére nem.
- (36) A Bizottság az EUMSZ 317. cikkének megfelelően felel az Európai Unió költségvetésének a tagállamokkal együttműködésben történő végrehajtásáért. A költségvetés végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében

a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy határozzon arról, hogy a tagállamok felmerült kiadásai megfelelnek-e az uniós jogszabályoknak. A tagállamok részére jogot kell biztosítani arra, hogy megindokolják a kifizetésekkel kapcsolatos döntéseiket, valamint arra, hogy a közöttük és a Bizottság között fennálló véleménykülönbség esetén egyeztetéshez folyamodjanak. Annak érdekében, hogy a tagállamok a múltban felmerült kiadások tekintetében jogi és pénzügyi biztosítékokat kapjanak, meg kell határozni azt a leghosszabb időszakt, amelyen belül a Bizottságnak el kell döntenie, hogy milyen pénzügyi következményekkel jár a megfelelés hiánya. Az EMVA tekintetében a megfelelési vizsgálat eljárásának összhangban kell lennie a(z) 1303/2013/EU rendelet 2. részében a Bizottság általi pénzügyi korrekciókra vonatkozóan megállapított szabályokkal.

- (37) Az EMGA-t illetően azok a visszafizetett összegek kerülnek vissza ugyanebbe az alapba, amelyek olyan kiadásokhoz kapcsolódnak, amelyek nem felelnek meg az uniós jogszabályoknak, illetve amelyek teljesítése jogalap nélkül történt. Annak érdekében, hogy a szükséges közigazgatási eljárások – a belső ellenőrzéseket is beleértve – végrehajtására elegendő idő álljon rendelkezésre, a tagállamoknak a kifizetést vissza kell fizetniük a kedvezményezettel 18 hónapon belül azt követően, hogy kiállításra került a szabálytalanságot megerősítő kontrolljelentés vagy ahhoz hasonló dokumentum, és adott esetben a kifizető ügynökség vagy a behajtásért felelős szerv azt kézhez kapta. Pénzügyi felelősségi rendszert kell meghatározni arra az esetre, ha szabálytalanságokat követtek el, és amelyek esetében nem került visszatérítésre a teljes összeg. Ennek érdekében olyan eljárást kell létrehozni, amely lehetővé teszi a Bizottság számára az uniós költségvetés érdekeinek védelmét azáltal, hogy dönthet a szabálytalanságok következtében elveszett és ésszerű határidőn belül vissza nem fizetett összegeknek részben az érintett tagállamra való terheléséről. A tagállam gondatlanságára visszavezethető bizonyos esetekben helyénvaló a teljes összeget az érintett tagállamra terhelni. Ugyanakkor, figyelemmel azokra a kötelezettségekre, amelyek belső eljárásaik alapján terhelik a tagállamokat, a pénzügyi terheket méltányosan kell megosztani az Unió és a tagállamok között. Az EMVA-ra is ugyanilyen szabályoknak kell vonatkozniuk, figyelemmel azonban arra a követelményre, miszerint a szabálytalanságok következtében visszafizetett vagy törölt összegek továbbra is rendelkezésre álljanak az érintett tagállam jóváhagyott vidékfejlesztési programjai számára, tekintettel arra, hogy azokat az összegeket az adott tagállam számára különítették el. A tagállamok jelentéstételi kötelezettségeire vonatkozó rendelkezéseket is meg kell állapítani.
- (38) A tagállamok által alkalmazott visszafizetési eljárások több évvel késleltethetik a visszafizetéseket, anélkül, hogy az eljárás eredményessége biztosra vehető lenne. Emellett ezen eljárások alkalmazásának a költségei aránytalanok is lehetnek a ténylegesen vagy várhatóan beszédhető összegekhez képest. Következésképpen lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok bizonyos esetekben leállítsák a visszafizetési eljárásokat.

- (39) Az uniós költségvetés pénzügyi érdekeinek védelme céljából a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy meggyőződhesse az arról, hogy az alapokból finanszírozott műveletek ténylegesen megvalósulnak, és végrehajtásuk megfelelő módon történik. A tagállamoknak továbbá meg kell előzniük, fel kell tárnuk, és hatékonyan kezelniük kell a kedvezményezettek által elkövetett minden szabálytalanságot és kötelezettségzegést. Ezért alkalmazni kell a 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendeletet⁽¹⁾. Az ágazati mezőgazdasági jogszabályok megsértése esetén a tagállamok – amennyiben egyetlen uniós jogi aktus sem állapít meg az igazgatási szankciókra vonatkozó részletes szabályokat – nemzeti szankciókat vehetnek ki, amelyeknek hatékonynak, visszatartó erejűnek és arányosnak kell lenniük.
- (40) El kell kerülni az olyan tevékenységek KAP által történő finanszírozását, amelyek az Európai Unió általános költségvetésének más területein – különösen a környezet és a közegészségügy területén – többletköltséget generálnak. Ezen túlmenően az új kifizetési rendszerek, valamint a kapcsolódó monitoring-és szankciórendszerek bevezetése nem eredményezhet további felesleges igazgatási eljárásokat és bürokráciát.
- (41) Számos ágazati mezőgazdasági rendelet tartalmaz szabályokat az ellenőrzésekre és a jogosulatlan kifizetések visszavonására vonatkozó általános elvekkel, valamint a szankciók kivetésével kapcsolatban. Ezeket a szabályokat egyazon horizontális jogi keretbe kell foglalni. A szabályoknak ki kell térniük a tagállamok adminisztratív és helyszíni ellenőrzésekkel – amelyek célja a KAP keretébe tartozó intézkedések rendelkezései betartásának ellenőrzése – kapcsolatos kötelezettségeire, és ki kell térniük a támogatás visszafizetésére, csökkentésére és kizárására vonatkozó szabályokra. Ezenfelül rögzíteni kell az azokra a kötelezettségekre vonatkozó ellenőrzési szabályokat, amelyek nem szükségszerűen támogatás kifizetéséhez kapcsolódnak.
- (42) Az ágazati mezőgazdasági jogszabályok számos rendelkezése előírja egy adott összegre szóló biztosíték nyújtását, amelynek kifizetése egy adott kötelezettség nem teljesítése esetén válik esedékessé. A biztosítékok keretszabályozásának megerősítése érdekében az összes ilyen rendelkezésre egyetlen horizontális szabálynak kell vonatkoznia.
- (43) A tagállamoknak integrált igazgatási és kontrollrendszert (a továbbiakban: az integrált rendszer) kell létrehozniuk és működtetniük a(z) 1307/2013/EU rendeletben és a(z) 1305/2013/EU rendeletben megállapított egyes kifizetéseket illetően. Az uniós támogatás monitoringjának és eredményességének javítása céljából a tagállamoknak engedélyezni kell, hogy az említett integrált rendszert más uniós támogatási rendszerekhez kapcsolódóan is igénybe vehessék.
- (44) Fenn kell tartani az említett integrált rendszer fő elemeit, és különösen a számítógépes adatbázissal, a mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszerrel, a támogatási vagy kifizetési kérelmekkel, valamint a támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszerrel kapcsolatos rendelkezéseket, eközben figyelembe véve a politika alakulását, különös tekintettel az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlathoz nyújtott támogatás bevezetésére és a tájképi jellegzetességek ökológiai előnyeire. A tagállamoknak az adminisztratív terhek csökkentése, valamint a hatékony és eredményes kontroll biztosítása érdekében e rendszerek kialakításakor megfelelő módon használniuk kell a technológiát.
- (45) A mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerben az ökológiai jelentőségű területeket figyelembe vevő referenciaelem kialakítása érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy figyelembe vegyék a mezőgazdasági termelőktől a 2015–2017-es kifizetési évre benyújtott kérelmekre vonatkozóan megkövetelhető meghatározott információkat, különösen azon tájképi jellegzetességek vagy egyéb olyan területek meghatározását, amelyek ökológiai jelentőségű területként minősíthetők, valamint – szükség esetén – e jellegzetességek és egyéb területek méretét.
- (46) Az integrált rendszeren belüli uniós támogatási rendszerek keretében nyújtott kifizetéseket az illetékes tagállami hatóságoknak az e rendeletben előírt csökkentéseket követően teljes összegben ki kell fizetniük a kedvezményezetteknek, az előírt határidőn belül. Annak érdekében, hogy a közvetlen kifizetések kezelése rugalmasabbá váljon, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az integrált rendszer keretébe tartozó kifizetéseket legfeljebb évi két részletben folyósítsák.
- (47) A kifizetésben részesülő, illetve kifizetéseket teljesítő vállalkozások kereskedelmi dokumentumainak vizsgálata az EMGA finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek felügyeletének rendkívül hatékony eszköze lehet. A kereskedelmi dokumentumok vizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket a 485/2008/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ állapítja meg. Ez a vizsgálat kiegészíti a tagállamok által már egyébként végzett egyéb ellenőrzéseket. Továbbá a rendelet nem érinti azokat a vizsgálatra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amelyek az említett rendeletben előírtnál szélesebb körűek.
- (48) A 485/2008/EK rendelet értelmében a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket az uniós költségvetés pénzügyi érdekeinek hatékony védelme céljából és különösen azért, hogy ellenőrizzék az EMGA által finanszírozott műveletek hitelességét és megfelelőségét. Az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében a megfelelő rendelkezéseket egyazon jogi aktusban kell összevonni. Ezért a 485/2008/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

⁽¹⁾ A Tanács 2988/95/EK, Euratom rendelete (1995. december 18.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről (HL L 312., 1995.12.23., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 485/2008/EK rendelete (2008. május 26.) az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek tagállamok által végzett vizsgálatáról (HL L 143., 2008.6.3., 1. o.).

- (49) Az ilyen vizsgálat alapjául szolgáló dokumentumok körét úgy kell kiválasztani, hogy lehetővé váljon teljes körű vizsgálat végrehajtása. A vizsgálatnak alávetendő vállalkozásokat a felelősségükre végrehajtott ügyletek jellege alapján kell kiválasztani, és a kifizetésekben részesülő, illetve kifizetéseket teljesítő vállalkozásokat ágazatonként kell kiválasztani az EMGA finanszírozási rendszerén belüli pénzügyi jelentőségük alapján.
- (50) Meg kell határozni a vizsgálatot végző tisztviselők hatáskörét, valamint a vállalkozások arra vonatkozó kötelezettségeit, hogy az előírt időtartamra e tisztviselők rendelkezésére bocsássák a kereskedelmi dokumentumokat és az általuk kért információt részükre megadják. Lehetővé kell tenni, hogy a kereskedelmi dokumentumok bizonyos esetekben lefoglalhatók legyenek.
- (51) A mezőgazdasági kereskedelem nemzetközi szerkezetére tekintettel és a belső piac működése érdekében szükség van a tagállamok közötti együttműködés megszervezésére. Emellett szükség van a harmadik országban székhellyel rendelkező, kifizetésekben részesülő vagy kifizetéseket teljesítő vállalkozások uniós szintű központosított dokumentációs rendszerének létrehozására.
- (52) Jóllehet a vizsgálati programok elfogadása a tagállamok felelőssége, szükség van arra, hogy e programokról tájékoztassák a Bizottságot annak érdekében, hogy az elláthassa felügyeleti és koordináló szerepét, és biztosítsa a programok megfelelő kritériumok alapján történő elfogadását, valamint biztosítja, hogy a vizsgálatok olyan ágazatokra és vállalkozásokra összpontosítsanak, amelyek esetében magas a csalás veszélye. Alapvető fontosságú, hogy minden tagállamban legyen egy külön szervezeti egység, amely felel a kereskedelmi dokumentumok e rendeletben előírt vizsgálatának monitoringjáért és koordinálásáért. E külön szervezeti egységeknek szervezetenként függetlennek kell lenniük a kifizetés előtti vizsgálatot végző szervezeti egységektől. Az e vizsgálatok során szerzett információkra a szakmai titoktartásnak kell vonatkoznia.
- (53) A 73/2009/EK rendelettel felváltott 1782/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ létrehozta azt az elvet, amely szerint a KAP keretében nyújtott egyes támogatások kedvezményezettjei esetében a teljes kifizetést a földgazdálkodáshoz, a mezőgazdasági termeléshez és a mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódó szabályoknak való megfeleléshez kell kötni. Később ez az elv megjelent az 1698/2005/EK tanácsi rendeletben⁽²⁾, továbbá az 1234/2007/EK tanácsi rendeletben⁽³⁾ is.
- A létrejövő kölcsönös megfeleltetési rendszerben a tagállamoknak szankciókat kell kivetniük a KAP keretében nyújtott támogatás egészének vagy részének csökkentése vagy kizárása révén.
- (54) A kölcsönös megfeleltetési rendszer alapvető előírásokat foglal a KAP-ba a környezetre, az éghajlatváltozásra, a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára, a közegészségügyre, az állategészségügyre, a növényegészségügyre és az állatjólétre vonatkozóan. A kölcsönös megfeleltetés a fenntartható mezőgazdaság megteremtéséhez kíván hozzájárulni, méghozzá annak elérése révén, hogy a kedvezményezettek nagyobb mértékben tudatában legyenek annak, hogy az említett alapvető előírásokat be kell tartani. Emellett ahhoz is hozzá kíván járulni, hogy a környezetre, a közegészségügyre, az állategészségügyre, a növényegészségügyre és az állatjólétre vonatkozó szakpolitikákkal való nagyobb fokú összhang kialakítása révén a KAP jobban megfeleljen a társadalmi elvárásoknak. A kölcsönös megfeleltetés rendszere a KAP szerves részét képezi, és ezért azt fenn kell tartani. A kölcsönös megfeleltetési rendszer következtetésének biztosítása, valamint láthatóságának növelése érdekében azonban egyszerűsíteni kell a hatályát, amelyet ez idáig jogszabályban foglalt gazdálkodási követelmények és a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó előírások különálló jegyzékei alkottak. E célból a követelményeket és az előírásokat egyetlen jegyzékbe kell foglalni, és azokat területenként és témánként kell csoportosítani. A tapasztalatok arra is rávilágítottak, hogy a kölcsönös megfeleltetés hatálya alá tartozó követelmények némelyike nem kellően releváns a gazdálkodási tevékenység vagy a mezőgazdasági üzem területe szempontjából, vagy a kedvezményezettek helyett inkább a tagállami hatóságokat érinti. Következésképpen ezt a hatályt ki kell igazítani. Rendelkezni kell továbbá az állandó legelők 2015 és 2016 során történő fenntartásáról.
- (55) A tagállamoknak teljes mértékben végre kell hajtaniuk a jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket, hogy azok a gazdaságok szintjén működőképeseek legyenek, valamint hogy biztosított legyen a mezőgazdasági termelőkkel szembeni egyenlő bánásmód.
- (56) A 2000/60/EK irányelv 22. cikke értelmében a 80/68/EGK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ 2013. december 23-án hatályát veszti. A felszín alatti vizek védelméhez kapcsolódó kölcsönös megfeleltetési – a 80/68/EGK irányelvben

(1) A Tanács 1782/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról (HL L 270., 2003.10.21., 1. o.).

(2) A Tanács 1698/2005/EK rendelete (2005. szeptember 20.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról (HL L 277., 2005.10.21., 1. o.).

(3) A Tanács 1234/2007/EK rendelete (2007. október 22.) a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) (HL L 299., 2007.11.16., 1. o.).

(4) A Tanács 80/68/EGK irányelve (1979. december 17.) a felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről (HL L 20., 1980.1.26., 43. o.).

- megállapított, az említett irányelv hatályának utolsó napján érvényes szabályokkal azonos – szabályok fenntartása érdekében helyénvaló kiigazítani a kölcsönös megfeleltetés alkalmazási körét és az említett irányelv 4. és 5. cikkében foglalt követelményeket felölelő előírást meghatározni a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozóan.
- (57) A kölcsönös megfeleltetés rendszere bizonyos adminisztratív kötöttséget jelent a kedvezményezettek és a tagállami közigazgatási szervek számára, mivel nyilvántartásokat kell vezetni, ellenőrzéseket kell végezni és szükség esetén szankciókat kell kivetni. Az említett szankcióknak arányosnak, hatékonyaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. Ezek a szankciók nem sérthetik az uniós vagy a nemzeti jog szerint megállapított más szankciókat. A következetesség érdekében helyénvaló a vonatkozó uniós rendelkezéseket egyetlen jogi eszközbe foglalni. A(z) 1307/2013/EU V. címében említett mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő mezőgazdasági termelőktől a kölcsönös megfeleltetés rendszere által elvárt erőfeszítések túlzottan tűnhetnek ahhoz a haszonhoz képest, amely ezeknek a mezőgazdasági termelőknek a rendszerben tartásával jár. Egyszerűsítési okokból ezért ezeket a mezőgazdasági termelőket mentesíteni kell a kölcsönös megfeleltetés és főként annak kontrollrendszere, illetve a kölcsönös megfeleltetés keretében alkalmazott szankciók kockázata alól. Az említett mentesség azonban nem sértheti az ágazati jogszabályok alkalmazandó rendelkezéseinek betartására vonatkozó kötelezettséget, valamint az e jogszabályok keretében végzett ellenőrzéseknek és szankcióknak való alávetés lehetőségét.
- (58) Az 1782/2003/EK rendelet létrehozta a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó előírások keretszabályozását, amelynek keretében a tagállamoknak nemzeti előírásokat kell elfogadniuk, figyelembe véve az érintett területek olyan egyedi sajátosságait, mint a talaj- és az éghajlati viszonyok, a meglévő gazdálkodási rendszerek (földhasználat, vetésforgó, gazdálkodási gyakorlat) és a mezőgazdasági üzemek szerkezete. A földterületek jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó, említett előírások célja a talajerózió megelőzéséhez, a talaj szervesanyag-tartalmának és szerkezetének fenntartásához, a környezetmegőrzés minimális szintjének biztosításához, az élőhelyek károsításának elkerüléséhez, valamint a vízvédelemhez és a vízgazdálkodáshoz való hozzájárulás. A kölcsönös megfeleltetési rendszer e rendelettel létrehozott tágabb hatályának ezért tartalmaznia kell egy olyan keretet, amelyen belül a tagállamoknak nemzeti előírásokat kell elfogadniuk a jó mezőgazdasági és környezeti állapotra vonatkozóan. Az uniós keretszabályozásnak emellett tartalmaznia kell a vízhez, a talajhoz, a szénkészlethez, a biológiai sokféleséghez és a tájhoz kapcsolódó problémák jobb kezelésére és a földterület fenntartásának minimális szintjére vonatkozó szabályokat.
- (59) A kedvezményezetteknek pontosan kell ismerniük a megfelelési kötelezettségeiket a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályok tekintetében. Ezért a tagállamoknak az e szabályok részét képező minden követelményt és előírást teljes körűen, érthetően és magyarázó jelleggel kell nyilvánosságra hozniuk, amennyiben lehetséges, elektronikus úton is.
- (60) A kölcsönös megfeleltetés eredményes végrehajtása érdekében a kedvezményezettek szintjén ellenőrizni kell a kötelezettségek betartását. Ha egy tagállam úgy határoz, hogy él a lehetőséggel, és nem alkalmaz csökkentést vagy kizárást, amennyiben az érintett összeg 100 EUR-nál kevesebb, akkor az illetékes ellenőrző hatóságnak a következő évben a kedvezményezettek egy mintájára vonatkozóan ellenőriznie kell, hogy a megfelelés hiányát orvosolták-e.
- (61) Annak érdekében, hogy a Bizottság és a tagállamok között biztosított legyen a harmonikus együttműködés a KAP-kiadások finanszírozása terén, és különösképpen azért, hogy a Bizottság számára lehetővé váljon a tagállamok pénzgazdálkodásának monitoringja és az akkreditált fizető ügynökségek számláinak elszámolása, a tagállamoknak gondoskodniuk kell bizonyos információknak a Bizottság számára történő továbbításáról, illetve arról, hogy azok folyamatosan a Bizottság rendelkezésére álljanak.
- (62) A Bizottság részére megküldendő adatok összeállítása céljából, valamint azért, hogy a Bizottság a kiadásokkal összefüggő számadatokhoz teljes egészében és azonnal, nyomtatott és elektronikus formában egyaránt hozzáférjen, meg kell határozni az adatok bemutatására és továbbítására, többek között a határidőkre vonatkozó, megfelelő szabályokat.
- (63) Mivel a tagállami kontrollrendszerek és a megfelelési vizsgálat alkalmazása személyes adatokat és üzleti titkokat érinthet, a tagállamoknak és a Bizottságnak biztosítaniuk kell az ilyen alapon megszerzett információk bizalmas kezelését.
- (64) Az uniós költségvetés hatékony és eredményes pénzgazdálkodásának, valamint a pártatlan bánásmód mind a tagállamok, mind a kedvezményezettek szintjén történő betartásának érdekében szabályokat kell megállapítani az euro használatával kapcsolatban.
- (65) Az euro és a nemzeti valuta közötti átváltási árfolyam változhat egy adott művelet végrehajtásának ideje alatt. Ezért az érintett összegekre alkalmazandó árfolyamot azt a tényt figyelembe véve kell meghatározni, amely által a művelet gazdasági célkitűzése megvalósul. Az alkalmazott átváltási árfolyamnak a szóban forgó tény bekövetkezétek napján érvényes árfolyamnak kell lennie. Szükség van ennek az ügyleti ténynek a meghatározására, illetve az alkalmazásától való elállásra, bizonyos kritériumok, különösen az árfolyamváltozások gyorsaságának figyelembevételével. Ezeket a feltételeket a 2799/98/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ állapítja meg, és azok kiegészítik az 1290/2005/EK rendelet hasonló rendelkezéseit. Az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében a vonatkozó rendelkezéseket egyazon jogi aktusba kell összevonni. Ezért a 2799/98/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

⁽¹⁾ A Tanács 2799/98/EK rendelete (1998. december 15.) az euro bevezetésével kapcsolatos agromonetáris intézkedések megállapításáról (HL L 349., 1998.12.24., 1. o.).

- (66) Egyedi szabályokat kell megállapítani az Unión belül vagy a világpiacon kialakuló olyan rendkívüli pénzügyi helyzetek kezelésére, amelyek a KAP keretében kialakított intézkedések hatékony működésének biztosítása érdekében azonnali cselekvést igényelnek.
- (67) Az euroövezeten kívüli tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a KAP-pal összefüggő jogszabályokból eredő kiadásokhoz kapcsolódó kifizetéseket ne a nemzeti valutában, hanem euróban teljesítsék. Konkrét szabályokra van szükség ahhoz, hogy ez a lehetőség ne járhasson indokolatlan előnnyel sem a kifizetést teljesítő, sem a kifizetésben részesülő fél számára.
- (68) Minőségének javítása és eredményességének kimutatása érdekében el kell végezni a KAP keretébe tartozó minden intézkedés monitoringját és értékelését. Ezzel összefüggésben meg kell határozni a mutatók jegyzékét, és a Bizottságnak a konkrét célkitűzésekhez – azaz a fenntartható élelmiszer-termeléshez, a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodáshoz és az éghajlatváltozással összefüggő fellépésekhez, valamint a kiegyensúlyozott területi fejlődéshez – kapcsolódóan értékelnie kell a KAP teljesítményét. A KAP teljesítményének különösen a fenntartható élelmiszer-termelés célkitűzéséhez kapcsolódó értékelésekor valamennyi lényeges tényezőt figyelembe kell venni, az inputárak alakulását is beleértve. A Bizottságnak létre kell hoznia egy közös monitoring- és értékelési keretrendszert, amely egyebek mellett azt is biztosítja, hogy a megfelelő, többek között a tagállamoktól származó adatok kellő időben rendelkezésre álljanak. Ennek során a Bizottságnak figyelembe kell vennie az adatigényeket és a lehetséges adatforrások közötti szinergiákat. Emellett a Bizottságnak „Az Európa 2020 stratégia költségvetése – II. rész: A szakpolitikai területek áttekintése” című közleménye kimondta, hogy a különböző szakpolitikákból származó hozzájárulások révén az uniós költségvetés egészében legalább 20 %-ra kell emelni az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó kiadásokat. Ezért a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy értékelhesse a KAP keretében az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó célkitűzésekre nyújtott uniós támogatás hatását.
- (69) Alkalmazni kell a személyes adatok feldolgozása tekintetében az egyének védelmére, valamint az ilyen adatok szabad áramlására vonatkozó uniós jogszabályokat, különösen a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾.
- (70) Az Európai Unió Bírósága a C-92/09. és C-93/09. sz., *Volker und Markus Schecke GbR és Hartmut Eifert* kontra *Land Hessen* egyesített ügyekben 2010. november 9-én hozott ítéletében⁽³⁾ érvénytelennek nyilvánította az 1290/2005/EK rendelet 42. cikkének 8b. pontját és
- 44a. cikkét, továbbá a 259/2008/EK bizottsági rendeletet⁽⁴⁾, mivel a szóban forgó rendelkezések az alapokból támogatásban részesülő természetes személyek tekintetében az összes kedvezményezettre vonatkozóan előírták bizonyos személyes adatok közzétételét anélkül, hogy különbséget tennének olyan lényeges szempontok alapján, mint például a támogatások időtartama, gyakorisága vagy típusa, illetve nagysága.
- (71) Az ítélet nyomán a 259/2008/EK rendelet – a Bíróság által megfogalmazott kifogásokat figyelembe vevő új szabályok elfogadásáig – a 410/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelettel⁽⁵⁾ módosításra került annak egyértelmű rögzítése érdekében, hogy az információk nyilvánosságra hozatalának kedvezményezettekre vonatkozó kötelezettsége természetes személyek esetében nem alkalmazandó.
- (72) A Bizottság szervezésében 2011 szeptemberében konzultációra került sor az érdekelt felek között, amelyen részt vettek a mezőgazdasági és kereskedelmi szakmai szervezetek képviselői, valamint az élelmiszeripar, a dolgozói képviselők, a civil szervezetek és az uniós intézmények képviselői. A konzultáción többféle lehetőség is felmerült az európai mezőgazdasági alapokból támogatásban részesülő természetes személyekre vonatkozó információk közzététele és a releváns adatok nyilvánosságra hozatalakor érvényesítendő arányosság elve kapcsán. Az említett konferencián megvitatták, hogy mennyiben van szükség a természetes személyek nevének közzétételére ahhoz, hogy sikerüljön megvalósítani – annak biztosításával, hogy a közzététel ne lépje túl a jogos célok eléréséhez szükséges mértéket – az Unió pénzügyi érdekeinek fokozottabb védelmére, az átláthatóság növelésére és az arra történő figyelemfelhívásra vonatkozó célkitűzéseket, hogy a kedvezményezettek közjavadat biztosítsanak mindannyiunk számára.
- (73) A Bíróság a *Volker und Markus Schecke GbR és Hartmut Eifert* kontra *Land Hessen* ítéletében nem vitatta azon célkitűzés jogosságát, hogy meg kell erősíteni az alapokból származó pénzeszközök felhasználásának nyilvános ellenőrzését. A Bíróság azonban hangsúlyozta, hogy az érintett kedvezményezettekkel kapcsolatos információk nyilvánosságra hozatalát illetően olyan módszert kell találni, amely összhangban van a nyilvánosságra hozatal céljával, ugyanakkor a lehető legkisebb mértékben ütközik e kedvezményezetteknek általában a magánélet tiszteletben tartásához és különösen a személyes adatok védelméhez fűződő jogával.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽³⁾ [2010] ECR I-11063.

⁽⁴⁾ A Bizottság 259/2008/EK rendelete (2008. március 18.) az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapról (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapról (EMVA) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának tekintetében történő alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról (HL L 76., 2008.3.19., 28. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 410/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. április 27.) az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapról (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapról (EMVA) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának tekintetében történő alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló 259/2008/EK rendelet módosításáról (HL L 108., 2011.4.28., 24. o.).

- (74) Az egyes kedvezményezettek nyilvános ellenőrzésének megerősítésére vonatkozó célkitűzést a 2014. január 1-jétől alkalmazandó új pénzügyi irányítási és kontrollkerettel összefüggésben, valamint a tagállamokban szerzett tapasztalatok fényében kell megvizsgálni. Ezen az új kereten belül a tagállami közigazgatási szervek által végzett kontrollok nem lehetnek teljes körűek, különösen mivel csaknem az összes rendszerre igaz, hogy a népesség csupán kis hányadánál kerülhet sor helyszíni ellenőrzésre. Az említett új keret továbbá arról is rendelkezik, hogy a tagállamok bizonyos feltételek mellett csökkenthetik a helyszíni ellenőrzések számát.
- A minimális kontrollarányok jelentős növelése a jelenlegi helyzetben olyan további pénzügyi és adminisztratív terhekkel járna a tagállami közigazgatási szervek számára, amelyeket e közigazgatási szervek nem tudnának teljesíteni.
- (75) A fentiekre való tekintettel az alapok kedvezményezettjei nevének nyilvánosságra hozatala eszközt biztosít az alapok felhasználása nyilvános ellenőrzésének megerősítésére, és ezért hatékonyan egészíti ki az Unió pénzügyi érdekeinek megfelelő szintű védelmét szolgáló meglévő pénzügyi irányítási és kontrollkeretet. Ez részben a nyilvánosságra hozatal megelőző hatása és visszatartó ereje révén valósul meg, részben az egyes kedvezményezetteknek a szabályok megszegésétől való visszatartásán, továbbá részben a mezőgazdasági termelőknek a kapott közpénzek felhasználása tekintetében való személyes felelősségérzetének az erősítésén keresztül.
- (76) Ezzel összefüggésben megfelelően el kell ismerni a civil társadalom – a médiát és a nem kormányzati szervezeteket is beleértve – által betöltött szerepet, valamint annak hozzájárulását a közigazgatási szervek csalás és közpénzekkel való egyéb visszaélés elleni kontrollkeretének megerősítéséhez.
- (77) A lényeges információk közzététele összhangban van továbbá a 966/2012/EU, Euratom rendeletben foglalt megközelítéssel is.
- (78) Másik lehetőségként az egyes kedvezményezettek tekintetében a nyilvános ellenőrzés megerősítésére vonatkozó célkitűzést úgy is meg lehet valósítani, hogy a tagállamokat kötelezni kell arra, hogy kérésre – közzététel nélkül – biztosítsák a lényeges információkhoz való nyilvános hozzáférést. Ez azonban kevésbé lenne hatékony, és magában hordozná annak kockázatát, hogy a végrehajtás terén nem kívánt eltérések keletkezzenek. Következésképpen a nemzeti hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az egyes kedvezményezettek nyilvános vizsgálatát a nevük és más lényeges adataik nyilvánosságra hozatala útján oldják meg.
- (79) Az alapokból származó pénzeszközök felhasználásának vonatkozó nyilvános vizsgálatára vonatkozó célkitűzés elérése érdekében a kedvezményezetteket érintő információk bizonyos körét kötelező a nyilvánosság tudomására hozni. Ezen információk közé kell tartozniuk a kedvezményezett azonosító adatainak, az odaítélt összegnek és annak, hogy az összeg melyik alpból származik, valamint az érintett intézkedés céljának és jellegének. Az információkat úgy kell közzétenni, hogy az a lehető legkisebb mértékben ütközzön a kedvezményezetteknek általában a magánélet tisztelőben tartásához és különösen a személyes adatok védelméhez fűződő – az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkében elismert – jogával.
- (80) Annak biztosítására, hogy ez a rendelet megfeleljen az arányosság elvének, a jogalkotó megvizsgálta és a 6370/13. sz. tanácsi dokumentum mellékletében szereplő memorandumban elemezte az alapokból származó pénzeszközök felhasználásának nyilvános ellenőrzésére vonatkozó célkitűzés megvalósításának valamennyi módját, és ezek közül azt választotta, amely a lehető legkisebb mértékben ütközik az érintett egyéni jogokkal.
- (81) Azáltal, hogy a mezőgazdasági termelőt támogatásra jogosító intézkedésre, valamint a támogatás jellegére és céljára vonatkozó információk részletei nyilvánossá válnak, a közvélemény konkrét információkhoz jut a támogatásban részesített tevékenységről és a támogatás céljáról. Mindez tovább erősíti a pénzügyi érdekek védelmét szolgáló nyilvános ellenőrzés megelőző hatását és visszatartó erejét is.
- (82) Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúlyt lehessen biztosítani egyrészt az alapokból származó pénzeszközök felhasználása nyilvános vizsgálatának célja, másrészt a kedvezményezetteknek általában a magánélet tisztelőben tartásához és különösen a személyes adatok védelméhez fűződő jogának tisztelőben tartása között, figyelembe kell venni a támogatás jelentőségét. Széles körű elemzések és az érdekeltekkel folytatott konzultáció alapján szükségesnek látszik, hogy a közzététel hatékonyságának fokozása, valamint a kedvezményezettek jogaiba való minél csekélyebb beavatkozás érdekében a kapott támogatás összegében kifejezett küszöbérték kerüljön meghatározásra, és az annál kisebb összegű támogatások kedvezményezettjeinek neve ne kerüljön nyilvánosságra.
- (83) A küszöbértéknek de *minimis* jellegűnek kell lennie és tükröznie kell a KAP keretében létrehozott támogatási programokból származó összegek szintjét, és azt ezek alapján kell meghatározni. Mivel az egyes tagállamok mezőgazdaságának szerkezete nagyon különböző, és jelentős mértékben eltérhet a gazdaságoknak az Unióban tapasztalt átlagos szerkezetétől, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy különböző, az egyedi helyzetüket tükröző alsó küszöbértékeket alkalmazzanak. A(z) 1307/2013/EU rendelet a mezőgazdasági kisüzemekre szabott egyszerűsített támogatási rendszert hoz létre. A szóban forgó rendelet 63. cikke rögzíti a támogatás kiszámításának kritériumait. A konzisztencia érdekében az említett rendszert alkalmazó tagállamok esetében a figyelembe veendő küszöbértéket a tagállamok által megállapított, az említett rendelet 63. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében vagy a 63. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt összegekkel megegyező szinten kell meghatározni. Azon tagállamok esetében, amelyek úgy döntenek, hogy nem alkalmazzák az említett rendszert, a küszöbértéket a rendszer keretében – a(z) 1307/2013/EU rendelet 63. cikkében foglaltak szerint – nyújtható legnagyobb támogatás összegével megegyező szinten kell meghatározni. Az e küszöbértéket el nem érő támogatások esetében a név kivételével minden más lényeges információt közzé kell tenni, hogy az adófizetők pontos képet kaphassanak a KAP-ról.

- (84) Az említett információk közzététele a nyilvánosságának az e rendeletben előírt általános tájékoztatásával együttesen átláthatóbbá teszi az uniós finanszírozásoknak a KAP keretében való felhasználását, és ezáltal hozzájárul a közös agrárpolitika láthatóságához és jobb megértéséhez. Ezáltal közvetlenebbé válik a polgárok részvétele a döntéshozatali eljárásban, továbbá a közzététel biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb mértékű legitimitását, hatékonyságát és elszámoltathatóságát. A közzététel emellett felhívja a polgárok figyelmét a mezőgazdaság által biztosított „közjavakra” vonatkozó konkrét példákra, valamint alátámasztja ezáltal a mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatások létjogosultságát.
- (85) Ezért gondoskodni kell arról, hogy a lényeges információk általános közzététele nem lépi túl a demokratikus társadalomban az Unió pénzügyi érdekeinek védelme, továbbá az alapokból származó pénzeszközök felhasználásának nyilvános vizsgálatára vonatkozó célkitűzés kiemelkedő fontossága szempontjából szükséges mértéket.
- (86) Az adatvédelmi követelményeknek való megfelelés érdekében az alapok kedvezményezettjeit a közzétételt megelőzően értesíteni kell adataik közzétételéről. Értesíteni kell őket továbbá arról, hogy az adatokat uniós és tagállami audit- és vizsgálati szervek az Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából feldolgozhatják. Ezen túlmenően a kedvezményezettek tájékoztatni kell a 95/46/EK irányelv alapján őket megillető jogokról, valamint az e jogok gyakorlására alkalmazandó eljárásokról.
- (87) Következésképpen, arra vonatkozó részletes elemzést követően, hogy mi a legmegfelelőbb módja a kedvezményezettek személyes adataik védelme kapcsán megillető jogok tiszteletben tartásának – többek között a Bizottság által az e rendeletről folytatott tárgyalások során benyújtott információk alapján – e rendeletben új szabályokat kell rögzíteni az alapok összes kedvezményezettjére vonatkozó információk közzétételére vonatkozóan.
- (88) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni.
- (89) Az e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a kifizető ügynökségek és a koordináló szervek akkreditációjának megadására, visszavonására és felülvizsgálatára, valamint a kifizető ügynökségek akkreditációjának felülvizsgálatára vonatkozó eljárásokra; a kifizető ügynökségek vezetői nyilatkozatának alapjául szolgáló munkára és ellenőrzésekre, a koordináló szerv működésére és az információknak a koordináló szerv által a Bizottság részére történő megküldésére vonatkozó szabályokra; a tanúsító szervek feladataira, többek között az ellenőrzésekre, valamint az e szervek által kiállítandó igazolásokra és az általuk elkészítendő jelentésekre, illetve az azokat kísérő dokumentumokra vonatkozó szabályokra vonatkozóan. A végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni:
- (90) A Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük továbbá az audit azon elveire, amelyekre a tanúsító szerv a véleményét alapozza, beleértve a kockázatok értékelését, a belső ellenőrzéseket, valamint az audithoz szükséges bizonyítékok kellő szintjét; a tanúsító szervek által a véleménynyilvánítás során – a nemzetközi audit-szabványok figyelembevételével – alkalmazandó auditálási módszerek, beleértve adott esetben az érintettek valamennyi csoportja tekintetében egyetlen integrált minta alkalmazását, valamint adott esetben annak a lehetőségét, hogy a tanúsító szerv is jelen legyen a kifizető ügynökségek által végzett helyszíni ellenőrzések során.
- (91) E végrehajtási hatásköröknek ki kell terjedniük továbbá a mezőgazdasági tanácsadó rendszer egységes végrehajtására irányuló szabályokra; a tagállamok részére az EMGA-val kapcsolatban történő havi kifizetések meghatározására; az állami intervenciók intézkedések finanszírozására vonatkozó összegek megállapítására; az ellenőrzésekhez szükséges műholdas felvételek Bizottság általi beszerzésének finanszírozására vonatkozó szabályok és a Bizottság által – a mezőgazdasági erőforrások monitoringjára használt – távérzékelési alkalmazások révén végrehajtott intézkedésekre; a műholdas felvételek Bizottság általi beszerzésének végrehajtására és a mezőgazdasági erőforrások monitoringjára vonatkozó eljárásra, továbbá a beszerzést szabályozó keretre, a műholdas felvételek és meteorológiai adatok beszerzésére, tökéletesítésére és hasznosítására, valamint az alkalmazandó határidőkre.
- (92) A végrehajtási hatásköröknek ki kell terjedniük továbbá a pénzügyi fegyelmi eljárással összefüggésben a közvetlen kifizetések kiigazítási arányára és annak módosítására, valamint a közvetlen kifizetések finanszírozása érdekében a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikkének (3) bekezdésével összhangban átvitt előirányzatokra alkalmazandó feltételekre és részletes szabályokra; a költségvetési eljárási renddel összefüggésben a kifizetések összegének ideiglenes meghatározására és a rendelkezésre álló költségvetés ideiglenes elosztására a tagállamok között.
- (93) Ezen felül a Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük: annak meghatározására, hogy az akkreditált kifizető ügynökségeknek mennyi időn belül kell kiállítaniuk a vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódó időközi kiadásigazoló nyilatkozatokat és továbbítaniuk azokat a Bizottság részére; a tagállamok felé esedékes havi vagy időközi kifizetések csökkentésére vagy felfüggesztésére, a kifizető ügynökségek külön elszámolás vezetésére

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

vonatkozó kötelezettségével kapcsolatos részletes szabályokra; a kifizető ügynökségek könyvelésébe bevezetendő információkra alkalmazandó egyedi feltételekre; a közraktározás formájában megvalósuló intervenciós intézkedések finanszírozására és elszámolására, valamint az alapok által finanszírozott egyéb kiadásokra; a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozó eljárás végrehajtásának feltételeire; a tagállamok felé esedékes kifizetések abban az esetben történő, Bizottság általi felfüggesztésének megfelelő működését biztosító eljárásra és egyéb részletes szabályokra, ha a tagállamok késedelmesen nyújtják be az információkat.

- (94) A Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük továbbá: a tagállamok által az ellenőrzésekhez kapcsolódóan teljesítendő egyedi kötelezettségekkel kapcsolatos eljárásokra; a Bizottság által végrehajtott helyszíni ellenőrzések és az információkhoz való hozzáférés tekintetében a tagállamok által teljesítendő együttműködési kötelezettségekkel kapcsolatos eljárásokra; a szabálytalanságok és csalások jelentésére vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos eljárásokra és részletes szabályokra; a kifizetéseket igazoló, valamint az uniós jogszabályok által előírt adminisztratív és fizikai ellenőrzések végrehajtására vonatkozó dokumentumok megőrzésével kapcsolatos feltételekre; a számlaelszámolásra és a megfeleléségi vizsgálatra, az uniós költségvetésre terhelt összegeknek az uniós finanszírozásból való kizárására, a jogosulatlan kifizetések kamatos visszafizettetésére vonatkozó eljárásokra, valamint a szabálytalanságokkal kapcsolatban a Bizottság tagállamok általi értesítésének és tájékoztatásának formájára;
- (95) Ezenkívül a Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük: az Unió pénzügyi érdekeinek védelmével kapcsolatos tagállami kötelezettségek egységes alkalmazásához szükséges szabályokra, az ellenőrzések Unión belüli egységes alkalmazásához szükséges szabályokra, a kifizetések vagy támogatási jogosultságok részleges vagy teljes visszavonásának alkalmazására és kiszámítására, a jogosulatlan kifizetések és a szankciók beszedésére, a jogosulatlanul megadott támogatási jogosultságok esetén alkalmazott visszafizettetés és kamat alkalmazására. A végrehajtási hatásköröknek ki kell terjedniük továbbá az igazgatási szankciók alkalmazására és kiszámítására, a meg nem felelés csekély mértékűnek minősítésére vonatkozó részletes szabályokra; az olyan esetek azonosítására vonatkozó szabályokra, amelyekben a tagállamok a szankciók jellege miatt megtarthatják a beszedett pénzügyösszegeket; és a havi kifizetések felfüggesztésére a(z) 1308/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó konkrét esetekben;
- (96) A Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük: a letétbe helyezendő biztosítékok formájára, a biztosítékok letétbe helyezésére és elfogadására, valamint az eredeti biztosítékok felváltására vonatkozó eljárásra; a biztosítékok felszabadítására és a tagállamok vagy a Bizottság által a biztosítékokkal kapcsolatban küldendő értesítésre vonatkozó eljárásra. A végrehajtási hatásköröknek ki kell terjedniük továbbá a szükséghelyzet esetén szükséges és indokolható, a fizetési időszakokkal és az előlegek kifizetésével kapcsolatos egyedi problémák megoldására szolgáló szabályokra; a támogatási és kifizetési kérelmekre, valamint a támogatási jogosultságok iránti kérelmekre vonatkozó szabályokra, beleértve a

kérelmek benyújtásának végső határidejét; a kérelmekben feltüntetendő minimális adatmennyiségre vonatkozó előírásokra; a támogatási kérelmek módosítására vagy visszavonására, illetve a támogatási kérelem benyújtásának követelménye alóli felmentésre vonatkozó rendelkezésekre, valamint olyan rendelkezésekre, amelyek a tagállamok számára lehetővé teszik egyszerűsített eljárások alkalmazását vagy nyilvánvaló hibák javítását;

- (97) Ugyanígy, a Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük: a kötelezettségek betartásának, illetve a támogatási kérelmekben vagy a kifizetési kérelmekben feltüntetett információk helyállóságának és teljességének vizsgálatára szolgáló ellenőrzések végrehajtására vonatkozó szabályokra, beleértve a helyszíni ellenőrzések tekintetében a mérési tűrészhatárokat, valamint az integrált igazgatási és kontrollrendszer egységes végrehajtásához szükséges műszaki előírásokra vonatkozó szabályokat; azokra az esetekre vonatkozó szabályokra, amikor mezőgazdasági üzem átruházásával együtt a támogatási jogosultsághoz kapcsolódó olyan kötelezettség átruházására is sor kerül, amely még nem teljesült; valamint az előlegek kifizetésére vonatkozó szabályokra. A végrehajtási hatásköröknek ki kell terjedniük továbbá: a kereskedelmi dokumentumok vizsgálatára vonatkozó szabályok egységes alkalmazását biztosító szabályokra; a tagállami adatbankokra és az izotóp adatok analitikai adatbankjára – amelyek segítséget nyújtanak a csalások felderítésében – vonatkozó eljárásokra; az ellenőrző hatóságok és szervek közötti együttműködésre és segítségnyújtásra vonatkozó eljárásokra, a forgalmazási előírásoknak való megfelelés ellenőrzésére vonatkozó szabályokra, az ellenőrzések elvégzéséért felelős hatóságokra, az ellenőrzések tartalmára, gyakoriságára, a forgalmazás azon szakaszára vonatkozó szabályokra, amelyben a szóban forgó ellenőrzéseket el kell végezni;
- (98) A Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük továbbá: az eredetmegjelölésekkel, a földrajzi jelzésekkel és az oltalom alatt álló hagyományos kifejezésekkel kapcsolatos ellenőrzésekkel összefüggésben a tagállamok által a Bizottsággal közlendő információkra; a termékleírásnak való megfelelés ellenőrzéséért felelős hatóságra vonatkozó szabályokra, beleértve azt az esetet is, ha a földrajzi terület harmadik országban van; a tagállamok által az oltalom alatt álló eredetmegjelölések, az oltalom alatt álló földrajzi jelzések és az oltalom alatt álló hagyományos kifejezések jogszerűtlen használatának megakadályozása érdekében végrehajtandó intézkedésekre, a tagállamok által elvégzendő ellenőrzésekre és vizsgálatokra, beleértve a laboratóriumi vizsgálatokat is;
- A Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük továbbá: a kölcsönös megfeleltetéssel kapcsolatos kötelezettségek betartásának vizsgálatára szolgáló ellenőrzések végrehajtására vonatkozó szabályokra; a kölcsönös megfeleltetési követelmények be nem tartására vonatkozó igazgatási szankciók kiszámításával és alkalmazásával kapcsolatos részletes eljárási és technikai szabályokra; a 104. cikkben említett információknak a tagállamok által a Bizottság részére történő benyújtására vonatkozó szabályokra; valamint az uniós jogszabályok alkalmazásának védelmére szolgáló intézkedésekre, ha a nemzeti valutával kapcsolatos kivételes pénzügyi gyakorlat veszélyeztetheti azt.

- (99) Ezenfelül a Bizottság végrehajtási hatásköreinek ki kell terjedniük: a KAP monitoringjára és értékelésére vonatkozó mutatókra; a KAP monitoringja és értékelése céljából a tagállamok által a Bizottság részére benyújtandó információkra; az alapokból származó támogatások kedvezményezettjei közzétételének formájára és ütemezésére vonatkozó szabályokra, a kedvezményezettek arról történő tájékoztatására irányuló kötelezettség egységes alkalmazására, hogy adataik közzétételre kerüljenek; valamint a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködésre az alapokból származó támogatások kedvezményezettjeinek közzététele során.
- (100) Egyes végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni. Az összegek Bizottság általi kiszámítását érintő végrehajtási jogi aktusok esetében a tanácsadó bizottsági eljárás lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy teljes körű felelősséget vállaljon a költségvetés irányításáért, és a határidők és a költségvetési eljárások tiszteletben tartása melletti fokozott hatékonyságra, kiszámíthatóságra és gyorsaságra irányul. A tagállamok részére teljesített kifizetések és a számlaelszámolási eljárás működésének körébe tartozó végrehajtási jogi aktusok esetében a tanácsadó bizottsági eljárás lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy teljes körű felelősséget vállaljon a költségvetés irányításáért és a tagállami kifizető ügynökségek éves elszámolásainak ellenőrzéséért, aminek célja az elszámolások elfogadása, vagy amennyiben a kiadások teljesítése nem az uniós szabályok betartásával történt, a kapcsolódó kiadások uniós finanszírozásból való kizárása. Egyéb esetekben a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni a végrehajtási jogi aktusok elfogadására.
- (101) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az EMGA-kiadásokra rendelkezésre álló nettó egyenleg megállapítását illetően, valamint a havi kifizetésekre vonatkozó eljárás keretében további kifizetések vagy csökkentések végrehajtására vonatkozóan.
- (102) Mivel az e rendelettel hatályon kívül helyezett rendeletek szerinti rendszerről az e rendelet szerinti rendszerre való áttérés gyakorlati és egyedi nehézségekkel járhat, lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy meghozza a szükséges és kellően indokolt intézkedéseket.
- (103) A tervezett intézkedések zökkenőmentes végrehajtása előkészítésének sürgősségére tekintettel ennek a rendeletnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján hatályba kell lépnie.
- (104) Mivel az e rendelet alapján finanszírozott vidékfejlesztési programok programozási időszaka 2014. január 1-jén kezdődik, ezt a rendeletet ettől az időponttól kell alkalmazni. Mivel azonban a mezőgazdasági pénzügyi év kiterjed az alapok költségvetésének számláiról kifizetett kiadásokra és a beszedett jövedelmekre, amelyeket a kifizető ügynökségek az n-1 év október 16-án kezdődő és az n év október 15-én befejeződő n pénzügyi év tekintetében, a kifizető ügynökségek és a koordináló szervek

akkreditálására és akkreditációjuk visszavonására, valamint a Bizottság ezzel kapcsolatos hatáskörére, az alapok pénzügyi irányítására – mint például a költségvetési felső összeghatár, a mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett tartalék, a pénzügyi fegyelem – és a bevételek felhasználására vonatkozó rendelkezéseket a 2014-es pénzügyi évről kezdve, korábbi időponttól, azaz 2013. október 16-tól kell alkalmazni. Ugyanezen okból a Bizottság által a tagállamok javára tett havi kifizetésekre irányadó eljárásokra és a kifizetési határidőknek a kifizető ügynökségek általi megfelelésre vonatkozó rendelkezéseket a 2014-es pénzügyi év elejétől, azaz 2013. október 16-tól kell a felmerült kiadások tekintetében alkalmazni.

- (105) Az európai adatvédelmi biztos konzultációt követően véleményt⁽¹⁾ fogadott el.
- (106) Mivel a rendelet céljait – a rendelet és a KAP más eszközei között fennálló kapcsolatok, valamint a kibővített Unióban a tagállamok rendelkezésére álló pénzügyi források behatároltsága miatt – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az uniós finanszírozás többéves garanciája, továbbá a kiemelt célokra való összpontosítás miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet szabályokat állapít meg az alábbiak vonatkozásában:

- a) a Közös Agrárpolitika (KAP) keretében felmerülő kiadások finanszírozása, beleértve a vidékfejlesztésre vonatkozó kiadásokat is;
- b) a mezőgazdasági tanácsadó rendszer;
- c) a tagállamok által létrehozandó irányítási és kontrollrendszerek;
- d) a kölcsönös megfeleltetés rendszere;
- e) számlaelszámolás.

⁽¹⁾ HL C 35., 2012.2.9., 1. o.

2. cikk

A rendeletben használt fogalmak

- (1) E rendelet alkalmazásában:
- a) „mezőgazdasági termelő”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke szerinti mezőgazdasági termelő;
 - b) „mezőgazdasági tevékenység”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke szerinti mezőgazdasági tevékenység;
 - c) „mezőgazdasági terület”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke szerinti mezőgazdasági terület;
 - d) „mezőgazdasági üzem”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke szerinti mezőgazdasági üzem, a 91. cikk (3) bekezdésében meghatározottak sérelme nélkül;
 - e) „közvetlen kifizetések”: a(z) 1307/2013/EU rendelet 1. cikke szerinti közvetlen kifizetések;
 - f) „ágazati mezőgazdasági jogszabályok”: a KAP keretében az EUMSZ 43. cikke alapján elfogadott minden alkalmazandó jogi aktus, valamint – adott esetben – az e jogi aktusok alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat vagy végrehajtási jogi aktusokat, továbbá a(z) 1303/2013/EU rendelet második részének az EMVA-ra vonatkozó rendelkezéseit;
 - g) „szabálytalanság”: a 2988/95/EK, Euratom rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerinti szabálytalanság.
- (2) A KAP finanszírozása, irányítása és monitoringja alkalmazásában a „vis maior” és a „rendkívüli körülmények” elismerése különösen az alábbi esetekben lehetséges:
- a) a kedvezményezett halála;
 - b) a kedvezményezett tartós munkaképtelensége;
 - c) a mezőgazdasági üzemet lényegesen sújtó, súlyos természeti csapás;
 - d) a mezőgazdasági üzem részét képező, állattartásra szolgáló építmények véletlenszerű megsemmisülése;
 - e) a kedvezményezett állat-, illetve növényállományának egy részét vagy egészét érintő járványos állapot-, illetve növénybetegség;
 - f) a mezőgazdasági üzem egészének vagy jelentős részének kisajátítása, amennyiben ez a kisajátítás a kérelem benyújtásának időpontjában nem volt előrelátható.

II. CÍM

A MEZŐGAZDASÁGI ALAPOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Mezőgazdasági alapok

3. cikk

A mezőgazdasági kiadásokat finanszírozó alapok

(1) Az EUMSZ által a KAP-ra vonatkozóan meghatározott célkitűzések teljesítése érdekében az e szakpolitika körébe tartozó különböző intézkedések finanszírozása, beleértve a vidékfejlesztést is, a következő alapokon keresztül történik:

- a) Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA);
- b) Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA).

(2) Az EMGA és az EMVA (a továbbiakban: az alapok) az Európai Unió általános költségvetésének (a továbbiakban: az uniós költségvetés) részét képezik.

4. cikk

EMGA-kiadások

(1) Az EMGA végrehajtása a tagállamok és az Unió között fennálló megosztott irányítás mellett történik. Az EMGA az alábbi, az uniós jogszabályoknak megfelelően felmerültek kiadásokat finanszírozza:

- a) a mezőgazdasági piacokat szabályozó vagy támogató intézkedések;
- b) a KAP keretében a mezőgazdasági termelők részére teljesített közvetlen kifizetések;
- c) az Unió pénzügyi hozzájárulása a mezőgazdasági termékekre vonatkozóan az Unió belső piacán és harmadik országokban folytatott tájékoztatási és promóciós tevékenységekhez, amelyeket a tagállamok az 5. cikkben említett programoktól eltérő, a Bizottság által kiválasztott programok alapján hajtanak végre;
- d) az Unió pénzügyi hozzájárulása a(z) 1308/2013/EU rendelet 23. cikkében említett uniós iskolagyümölcs- és iskolazöldség-programhoz, illetve a 155. cikkében említett, az állatbetegségekhez és a fogyasztói bizalomvesztéshez kapcsolódó intézkedésekhez.

(2) Az EMGA közvetlen módon és az uniós jogszabályoknak megfelelően finanszírozza a következő kiadásokat:

- a) közvetlenül a Bizottság által vagy nemzetközi szervezetek bevonásával végzett, a mezőgazdasági termékek promóciójára irányuló tevékenységek;
- b) az uniós jogszabályoknak megfelelően hozott, a mezőgazdaságban a genetikai erőforrások megőrzésére, feltérképezésére, összegyűjtésére és hasznosítására irányuló intézkedések;

- c) mezőgazdasági számviteli információs rendszerek kialakítása és fenntartása;
- d) mezőgazdasági felmérési rendszerek, beleértve a mezőgazdasági üzemek szerkezetére irányuló felméréseket.

5. cikk

EMVA-kiadások

Az EMVA végrehajtása a tagállamok és az Unió között fennálló megosztott irányítás keretében történik. Az EMVA uniós pénzügyi hozzájárulást biztosít a vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően végrehajtott vidékfejlesztési programokhoz.

6. cikk

Egyéb kiadások, beleértve a technikai segítségnyújtást

Mindkét alap az érintettségének megfelelő mértékben közvetlen módon finanszírozhatja a Bizottság kezdeményezésére és/vagy nevében a KAP végrehajtásához szükséges előkészítési, monitoring, adminisztratív és technikai segítségnyújtási intézkedéseket, valamint az értékelési, audit és ellenőrzési intézkedéseket. Ezek az intézkedések különösen az alábbiakat foglalják magukba:

- a) a KAP elemzéséhez, irányításához, monitoringjához, végrehajtásához és az azzal kapcsolatos információcseréhez és a kontrollrendszerek megvalósításához, valamint a technikai és adminisztratív segítségnyújtáshoz szükséges intézkedések;
- b) az ellenőrzésekhez szükséges műholdas felvételek Bizottság általi beszerzése a 21. cikkel összhangban;
- c) a Bizottság által távérzékelési alkalmazások révén végrehajtott intézkedések a mezőgazdasági erőforrásoknak a 22. cikkel összhangban történő monitoringja céljából;
- d) a KAP finanszírozására használt forrásokkal való pénzügyi gazdálkodással kapcsolatos információs, rendszer-összekapcsolási, monitoring- és kontrollmódszerek és technikai eszközök fenntartásához és fejlesztéséhez szükséges intézkedések;
- e) a KAP-pal kapcsolatos tájékoztatás a 45. cikkel összhangban;
- f) a KAP-ról szóló tanulmányok, valamint az alapok által finanszírozott intézkedések értékelése, beleértve az értékelési módszerek tökéletesítését és a KAP-pal összefüggő gyakorlatra vonatkozó információk cseréjét;
- g) adott esetben a KAP-pal összefüggésben eljáró végrehajtott hivatalok létrehozatala az 58/2003/EK tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően;
- h) a vidékfejlesztés terén hozott, uniós szintű információterjesztésre, figyelemfelkeltésre, együttműködés és tapasztalatcsere

ösztönzésére irányuló intézkedések, beleértve az érintett feleket összekapcsoló hálózat létrehozatalát;

- i) az uniós minőségpolitikák keretében logók kidolgozásával, bejegyzésével és védelmével, valamint a kapcsolódó szellemi tulajdon-jogok védelmével, illetve a szükséges információs technológiai (IT) fejlesztésekkel összefüggő intézkedések.

II. FEJEZET

Kifizető ügynökségek és más szervek

7. cikk

A kifizető ügynökségek és a koordináló szervek akkreditálása és akkreditációjuk visszavonása

(1) A kifizető ügynökségek a tagállamok olyan szervezeti egységei vagy szervei, amelyek felelnek a 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikkben említett kiadásokkal való gazdálkodásért és azok kontrolljáért.

A kifizetések kivételével a kifizető ügynökségek engedélyezhetik más szervek számára, hogy a nevükben elvégezzék e feladatokat.

(2) A tagállamok olyan szervezeti egységeket vagy szervezeteket akkreditálnak kifizető ügynökségként, amelyek olyan igazgatási szervezettel és belső ellenőrzési rendszerrel rendelkeznek, amely kellő garanciát nyújt arra, hogy a kifizetések jogszerűek és megfelelőek legyenek, és elszámolásuk is a szabályoknak megfelelően történjen. Ennek érdekében a kifizető ügynökségek teljesítik az akkreditálásnak a belső környezetre, a kontrolltevékenységekre, a tájékoztatásra és kommunikációra, valamint a monitoringra vonatkozó minimumfeltételeit, amelyeket a Bizottság a 8. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően állapít meg.

Az akkreditált kifizető ügynökségei számát minden tagállam – alkotmányos rendelkezései függvényében – nemzeti szinten vagy adott esetben régióként legfeljebb egyre korlátozza. Azonban ha a kifizető ügynökségek létrehozása regionális szinten történik, a tagállamok emellett vagy nemzeti szinten is akkreditálnak egy kifizető ügynökséget a jellegüknek fogva nemzeti szinten irányítandó támogatási rendszerek számára, vagy pedig e rendszerek irányításával a regionális kifizető ügynökségeiket bízzák meg.

A második albekezdéstől eltérve, a tagállamok megtarthatják azon kifizető ügynökségeket, amelyek akkreditálására 20 december 2013-t

megelőzően került sor.

A Bizottság 2016 végéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kifizető ügynökségek rendszerének az Unión belüli működéséről, adott esetben jogalkotási javaslatokkal együtt.

(3) Az érintett pénzügyi évet követő év február 15-éig az akkreditált kifizető ügynökség összeállítja a következőket:

- a) az akkreditált kifizető ügynökségre bízott feladatok végrehajtása során felmerült kiadásokra vonatkozó éves elszámolások, kiegészítve az 51. cikk értelmében történő elszámoláshoz szükséges információkkal;

⁽¹⁾ A Tanács 58/2003/EK rendelete (2002. december 19.) a közösségi programok igazgatásában bizonyos feladatokkal megbízott végrehajtott hivatalokra vonatkozó alapszabály megállapításáról (HL L 11., 2003.1.16., 1. o.)

- b) vezetőségi nyilatkozat a számlák teljességére, pontosságára és valódiságára, valamint – objektív kritériumok alapján – a belső ellenőrzési rendszerek megfelelő működésére és a mögöttes ügyletek jogszerűségére és megfelelőségére vonatkozóan;
- c) a végső auditjelentések és kontrollok éves összefoglalója, beleértve a rendszerekben azonosított hibák és gyengeségek jellegének és mértékének elemzését, valamint a meghozandó vagy tervbe vett korrekciós intézkedéseket.

A Bizottság a február 15-i határidőt kivételes esetben, az érintett tagállamok általi tájékoztatást követően legfeljebb március 1-jéig meghosszabbíthatja.

(4) Amennyiben a tagállam egynél több kifizető ügynökséget akkreditál, kijelöl egy közjogi szervet (a továbbiakban: a koordináló szerv), amely a következő feladatok ellátásáért felelős:

- a) a Bizottság számára rendelkezésre bocsátandó információk összegyűjtése és a Bizottság részére történő megküldése;
- b) az esettől függően intézkedések megtétele vagy koordinálása bármilyen általános jellegű hiányosság megszüntetése céljából, valamint a Bizottság folyamatos tájékoztatása azok bármilyen nyomon követéséről;
- c) az uniós szabályok összehangolt alkalmazásának előmozdítása és – amennyiben lehetséges – biztosítása.

Az első albekezdés a) pontjában említett pénzügyi információ feldolgozása tekintetében a tagállamok a koordináló szervet egyedi akkreditálásnak vetik alá.

(5) Amennyiben egy akkreditált kifizető ügynökség esetében nem teljesül vagy a továbbiakban nem teljesül egy vagy több, a (2) bekezdésben említett akkreditációs feltétel, a tagállam – saját kezdeményezésére vagy a Bizottság kérésére eljárva – visszavonja az akkreditációt, hacsak a kifizető ügynökség a probléma súlyossága függvényében megállapított határidőn belül meg nem teszi a szükséges változtatásokat.

(6) A kifizető ügynökségek irányítják a felelősségi körükbe tartozó állami intervencióhoz kapcsolódó műveleteket és biztosítják azok kontrollját, továbbá vállalják az általános felelősséget e téren.

8. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A 7. cikkben meghatározott rendszer megfelelő működésének biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 111. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) a 7. cikk (2) bekezdésében említett kifizető ügynökségek, illetve a 7. cikk (4) bekezdésében említett koordináló szervek akkreditációjára vonatkozó minimumfeltételek;

- b) a kifizető ügynökségek állami intervencióval kapcsolatos kötelezettségei, valamint az irányítási és kontrollfeladataik tartalmára vonatkozó szabályok.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg a következők vonatkozásában:

- a) a kifizető ügynökségek és a koordináló szervek akkreditációjának megadására, visszavonására és felülvizsgálatára vonatkozó eljárások, valamint a kifizető ügynökségek akkreditációjának felülvizsgálatára vonatkozó eljárások;
- b) a kifizető ügynökségek vezetőségi nyilatkozatának alapjául szolgáló munka és ellenőrzések;
- c) a koordináló szerv működése és az információk Bizottság részére történő bejelentése a 7. cikk (4) bekezdésében említettek szerint.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

9. cikk

Tanúsító szervek

(1) A tanúsító szerv a tagállam által kijelölt köz- vagy magánjogi auditáló szerv. Amennyiben a tanúsító szerv magánjogi auditáló szerv, és az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog azt előírja, úgy a tagállam a szervet közbeszerzési eljárással választja ki. A tanúsító szerv nemzetközileg elfogadott audit-szabványoknak megfelelően elkészített véleményt ad a kifizető ügynökség éves számláinak teljességéről, pontosságáról és valódiságáról, valamint belső ellenőrzési rendszerének megfelelő működéséről, és azon kiadások jogszerűségéről és szabályosságáról, amelyek tekintetében a Bizottságtól visszatérítést igényeltek. A véleménynek tartalmaznia kell, hogy a vizsgálat nyomán felmerülnek-e kétségek a vezetőségi nyilatkozat állításaival kapcsolatban.

A tanúsító szervnek rendelkeznie kell a szükséges technikai szakértelemmel. Működését tekintve az érintett kifizető ügynökségtől és a koordináló szervtől, valamint az ügynökséget akkreditáló hatóságtól függetlennek kell lennie.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg a tanúsító szervek feladatai, többek között az ellenőrzések, valamint az e szervek által kiállítandó igazolások és elkészítendő jelentések, illetve az azokat kísérő dokumentumok vonatkozásában. Tekintettel arra, hogy a műveletek tesztelését és a szakmai auditvéleményt illetően a lehető legnagyobb hatékonyságra van szükség, az integrált megközelítések tekintetében a végrehajtási jogi aktusoknak a következőket is tartalmazniuk kell:

- a) az audit azon elvei, amelyekre a tanúsító szerv a véleményét alapozza, beleértve a kockázatok értékelését, a belső ellenőrzéseket, valamint az auditbizonyítékok szükséges szintjét;

b) a tanúsító szervek által a véleménynyilvánítás során – a nemzetközi auditszabványok figyelembevételével – alkalmazandó auditálási módszerek, beleértve adott esetben az érintettek valamennyi csoportja tekintetében egyetlen integrált minta alkalmazását, valamint adott esetben annak a lehetőségét, hogy a tanúsító szerv is jelen legyen a kifizető ügynökök által végzett helyszíni ellenőrzések során.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

A kifizető ügynökségek által végrehajtott kifizetések elfogadhatósága

A 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikkben említett kiadások csak abban az esetben fedezhetők uniós finanszírozással, ha azok akkreditált kifizető ügynökségeknél merültek fel.

11. cikk

Teljes körű kifizetés a kedvezményezetteknek

Uniós jogszabályok eltérő, kifejezett rendelkezése hiányában az e rendelet alapján nyújtott finanszírozáshoz kapcsolódó kifizetéseket maradéktalanul teljesíteni kell a kedvezményezettek számára.

III. CÍM

MEZŐGAZDASÁGI TANÁCSADÓ RENDSZER

12. cikk

Alapelv és hatály

(1) A tagállamok létrehozhatnak egy arra szolgáló rendszert, hogy tanácsadást nyújtsanak a kedvezményezetteknek a földgazdálkodással és a mezőgazdasági üzemvezetéssel kapcsolatban (a továbbiakban: a mezőgazdasági tanácsadó rendszer). Ezt a mezőgazdasági tanácsadó rendszert kijelölt közjogi szervek és/vagy kiválasztott magánjogi szervek működtetik.

(2) A mezőgazdasági tanácsadó rendszer kiterjed legalább az alábbiakra:

- a gazdaságok szintjén a jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményekből adódó kötelezettségek és a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó előírások a VI. cím I. fejezete szerint;
- az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatok a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezete szerint, valamint a(z) 1307/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti mezőgazdasági terület fenntartása;
- a vidékfejlesztési programokban előírt, a gazdaságok szintjén hozandó olyan intézkedések, amelyek a mezőgazdasági üzem korszerűsítésére, a versenyképesség javítására, az ágazati integrációra, az innovációra, a piaci orientációra, illetve a vállalkozói készség előmozdítására irányulnak;

d) a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének végrehajtására vonatkozóan a tagállamok által a kedvezményezettek szintjén meghatározott követelmények;

e) az 1107/2009/EK rendelet 55. cikkének végrehajtására vonatkozóan a tagállamok által a kedvezményezettek szintjén meghatározott követelmények, különösen a 2009/128/EK irányelv 14. cikkében említett követelmény.

(3) A mezőgazdasági tanácsadó rendszer emellett kiterjedhet különösen az alábbiakra:

- a gazdaságok átalakításának és gazdasági tevékenységeik diverzifikálásának előmozdítása;
- kockázatkezelés és megfelelő megelőző intézkedések bevezetése a természeti katasztrófák, a katasztrófaesemények, valamint az állat- és növénybetegségek kezelése érdekében;
- a(z) 1305/2013/EU

rendelet 28. cikkének (3) bekezdésében és 29. cikkének (2) bekezdésében említett, a nemzeti jogszabályokban megállapított minimumkövetelmények;

d) az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással, a biológiai sokféleséggel, valamint a vízvédelemmel kapcsolatos információk az e rendelet I. mellékletében foglaltak szerint.

13. cikk

A mezőgazdasági tanácsadó rendszerrel kapcsolatos egyedi követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a mezőgazdasági tanácsadó rendszerben dolgozó tanácsadók megfelelő képzéssel rendelkezzenek és rendszeres képzésben részesüljenek.

(2) A tagállamok gondoskodnak a tanácsadás és az ellenőrzés elkülönítéséről. Ebben a tekintetben és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a 12. cikk (1) bekezdésében említett kiválasztott és kijelölt szervek ne hozzák a tanácsadói tevékenységük során megszerzett személyes vagy egyedi információkat és adatokat az érintett mezőgazdasági üzem vezető kedvezményezetten kívül más személy tudomására, a tevékenységük során feltárt olyan szabálytalanságok vagy jogsértések kivételével, amelyeket uniós vagy nemzeti jogszabályban megállapított kötelezettségük jelenteni a megfelelő hatóságnak, különösen büncselekmény esetén.

(3) Az érintett tagállami hatóság, elsődlegesen elektronikus úton, a potenciális kedvezményezett rendelkezésére bocsátja a 12. cikk (1) bekezdésében említett kiválasztott és kijelölt szervek megfelelő jegyzékét.

14. cikk

Hozzáférés a mezőgazdasági tanácsadó rendszerhez

A KAP keretében támogatásban nem részesülő kedvezményezettek és mezőgazdasági termelők önkéntes alapon igénybe vehetik a mezőgazdasági tanácsadó rendszert.

A 99. cikk (2) bekezdése negyedik albekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok azonban objektív kritériumok alapján meghatározhatják a kedvezményezettek azon kategóriáit, amelyek elsőbbséget élveznek a mezőgazdasági tanácsadó rendszerhez való hozzáférés terén, beleértve a(z) 1305/2013/EU rendelet 53., 55. és 56. cikke értelmében korlátozott erőforrásokkal működő hálózatokat.

A tagállamok ebben az esetben biztosítják azt is, hogy elsőbbséget élvezzenek azok a mezőgazdasági termelők, akik a legkevésbé férnek hozzá egyéb, a mezőgazdasági tanácsadó rendszeren kívüli tanácsadási szolgáltatáshoz.

A mezőgazdasági tanácsadó rendszernek biztosítania kell, hogy a kedvezményezettek a mezőgazdasági üzemük sajátos helyzetének megfelelő tanácsadásban részesüljenek.

15. cikk

Bizottsági hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a mezőgazdasági tanácsadó rendszer egységes végrehajtása céljából, biztosítandó a rendszer teljes körű működését.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

IV. CÍM

AZ ALAPOK PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁSA

I. FEJEZET

EMGA

1. szakasz

A kiadások finanszírozása

16. cikk

Költségvetési felső összeghatár

(1) Az EMGA-kiadások éves felső összeghatárát a(z) 1311/2013/EU, Euratom e célra megállapított maximális összegek képezik.

(2) Abban az esetben, ha az uniós jogszabályok az (1) bekezdésben említett összegek csökkentéséről vagy növeléséről rendelkeznek, a Bizottság az uniós jogszabályban említett adatok alapján, a 116. cikkben említett eljárás alkalmazása nélkül végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja az EMGA-kiadásokra rendelkezésre álló nettó egyenleget.

17. cikk

Havi kifizetések

(1) A Bizottság a 4. cikk (1) bekezdésében említett kiadások finanszírozásához szükséges előirányzatokat havi kifizetések formájában bocsátja a tagállamok rendelkezésére, a referencia-időszakban az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadások alapján.

(2) Amíg a Bizottság a havi kifizetéseket átutalja, a kiadások fedezéséhez szükséges forrásokat a tagállamok mozgósítják az akkreditált kifizető ügynökségeik szükségleteinek megfelelően.

18. cikk

A havi kifizetésekre vonatkozó eljárás

(1) Az 51. és az 52. cikk alkalmazásának sérelme nélkül a havi kifizetéseket a Bizottság az akkreditált kifizető ügynökségeknél a referencia-hónapban felmerült kiadások tekintetében teljesíti.

(2) A havi kifizetéseket a tagállamok részére legkésőbb a felmerült kiadások szerinti hónapot követő második hónap harmadik munkanapján kell teljesíteni. A tagállamoknál október 1. és 15. között felmerült kiadásokat októberben felmerült kiadásokként kell kezelni. Az október 16. és 31. között felmerült kiadásokat novemberben felmerült kiadásoknak kell tekinteni.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az általa teljesítendő havi kifizetéseket. A Bizottság az említett végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e havi kifizetéseket a tagállamoktól származó kiadásigazolók nyilatkozatok és a 102. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott információk alapján, figyelembe véve a 41. cikkben említett csökkentések és felfüggesztések szükségességét, továbbá minden más korrekciót. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A Bizottság – a 116. cikkben említett eljárás alkalmazása nélkül – végrehajtási jogi aktusok útján további kifizetésekről vagy csökkentésekről dönthet. Erről a 116. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot a következő ülésén tájékoztatni kell.

19. cikk

Adminisztratív és személyzeti költségek

A tagállamoknál és az EMGA-ból nyújtott támogatás kedvezményezettjeinél felmerült adminisztratív és személyzeti költségeket az alap nem téríti meg.

20. cikk

Az állami intervencióhoz kapcsolódó kiadások

(1) Amennyiben a közös piacszerzés keretében nincs egységekre lebontott összeg megállapítva az állami intervenció vonatkozásában, az EMGA az érintett intézkedést az Unió egészében egységes átalányösszegek alapján finanszírozza, különösen a tagállamok termékek felvásárlására fordított forrásai, a raktározásból eredő árakezelési műveletek és adott esetben az intervenció termékek feldolgozása tekintetében.

(2) Az állami intervenció kiadások EMGA általi finanszírozásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) az uniós finanszírozásra jogosult intézkedések típusa és a visszatérítés feltételei;

b) a jogosultság feltételei, valamint a kiszámítás módja a kifizető ügynökségek által tett tényleges megállapítások vagy a Bizottság által meghatározott átalányösszegek alapján, illetőleg az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban előírt átalányösszegek vagy nem átalányjellegű összegek alapján.

(3) Az EMGA vonatkozásában az uniós költségvetésbe beállított előirányzatok megfelelő kezelése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állami intervencióval kapcsolatos műveletek értékelésére vonatkozó szabályokra, az állami intervenció alá vont termékek megsemmisülése vagy károsodása esetén hozandó intézkedésekre, valamint a finanszírozandó összegek megállapítására vonatkozóan.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az (1) bekezdésben említett összegeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

21. cikk

Műholdas felvételek beszerzése

A Bizottság és a tagállamok megállapodnak az ellenőrzésekhez szükséges műholdas felvételek jegyzékéről az egyes tagállamok által készített előírásokkal összhangban.

A Bizottság ezeket a műholdas felvételeket térítésmentesen az ellenőrző szervek vagy az e szervek által a képviseletükkel megbízott szolgáltatók rendelkezésére bocsátja.

A Bizottság marad a műholdas felvételek tulajdonosa, amelyek a munka befejezése után visszakerülnek a Bizottsághoz. A Bizottság előírhatja a mezőgazdasági területek távérzékelés útján történő ellenőrzése során alkalmazott eljárások és munkamódszerek tökéletesítését is.

22. cikk

A mezőgazdasági erőforrások monitoringja

A 6. cikk c) pontja alapján finanszírozott intézkedések célja az, hogy lehetővé tegyék a Bizottság számára a következőket:

- a) az uniós mezőgazdasági piacok globális összefüggésben történő irányítása,
- b) a mezőgazdasági földterület – köztük az agrár-erdészeti területek – monitoringja és a termés állapotának agroökonómiai és agrár-környezetvédelmi monitoringja és ezáltal – különösen a terméshozamra és a mezőgazdasági termelésre vonatkozó – becslések készítése,
- c) az ezekhez a becslésekhez való hozzáférés nemzetközi környezetben, például az ENSZ szervezetei vagy más nemzetközi ügynökségek által koordinált kezdeményezések keretében való megosztása,
- d) a világpiacon átláthatóságához való hozzájárulás, és
- e) az agrometeorológiai rendszer technológiai nyomon követésének a biztosítása.

A 6. cikk c) pontja alapján finanszírozott intézkedések a KAP végrehajtásához és monitoringjához szükséges adatok – köztük a műholdas és a meteorológiai adatok – gyűjtésére, illetve beszerzésére, teradat-infrastruktúra és honlap létrehozására, időjárás viszonyokhoz kapcsolódó, meghatározott tanulmányok készítésére, a talajegészség monitoringjának segítésére használt távérzékelésre, valamint az agrometeorológiai és az ökonometriai modellek aktualizálására vonatkoznak. Szükség esetén ezeket az intézkedéseket a tagállami laboratóriumokkal és szervekkel együttműködésben kell megvalósítani.

23. cikk

Végrehajtási hatáskör

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja:

- a) a 6. cikk b) és c) pontja értelmében történő finanszírozáshoz kapcsolódó szabályokat,
- b) a 21. és a 22. cikkben említett intézkedéseknek a kijelölt célkitűzések érdekében történő végrehajtására vonatkozó eljárást,
- c) a beszerzést szabályozó keretet, a műholdas felvételek és meteorológiai adatok beszerzését, tökéletesítését és hasznosítását, valamint az alkalmazandó határidőket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

2. s z a k a s z

Költségvetési fejelem

24. cikk

A felső összeghatár betartása

(1) A költségvetési eljárás és a költségvetés végrehajtása során az EMGA-kiadásokhoz kapcsolódó előirányzatok nem léphetik túl a 16. cikkben említett összeget.

A Bizottság által javasolt és az Európai Parlament és a Tanács, a Tanács, illetőleg a Bizottság által elfogadott, az EMGA költségvetését érintő minden jogalkotási eszköznek tiszteletben kell tartania a 16. cikkben említett összeget.

(2) Amennyiben az uniós jogszabályok a mezőgazdasági kiadások pénzügyi felső összeghatárát euróban állapítják meg egy tagállam tekintetében, úgy e kiadások az ennek az euróban meghatározott felső határnak a mértékéig kerülnek visszatérítésre – a 41. cikk alkalmazása esetén – a szükséges kiigazításokkal.

(3) A(z) 1307/2013/EU rendelet 7. cikkében említett, a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti felső összeghatárokat az e rendelet 26. cikkében megállapított kiigazításokkal korrigálva, euróban megadott pénzügyi felső összeghatároknak kell tekinteni.

25. cikk

A mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett tartalék

A közvetlen kifizetéseknek minden év elején a 26. cikkben említett pénzügyi fegyelmi mechanizmussal történő csökkentése révén létrejön egy olyan tartalék, amelynek célja további támogatást nyújtani a mezőgazdasági ágazat számára a mezőgazdasági termelést vagy értékesítést érintő súlyos válságok esetében (a mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett tartalék).

A tartalék teljes összege 2 800 millió EUR, amely a 2014 és 2020 közötti időszakban (2011-es árakon) 400 millió EUR-nak megfelelő, egyenlő összegű éves részletekből fog összeállni, és amelyet a 1311/2013/EU, Euratom rendelet mellékletében szereplő többéves pénzügyi keret2. fejezetbe kell beilleszteni.

26. cikk

Pénzügyi fegyelem

(1) A(z) 1311/2013/EU, Euratom rendeletben a piachoz kapcsolódó kiadások és a közvetlen kifizetések finanszírozása tekintetében meghatározott éves felső összeghatárok betartásának biztosítása érdekében kiigazítási arányt kell meghatározni a közvetlen kifizetésekre vonatkozóan, amennyiben az adott közbenső összeghatár alá tartozó intézkedések finanszírozására vonatkozó előrejelzések azt mutatják, hogy egy adott pénzügyi évben az alkalmazandó felső összeghatárok túllépése várható.

(2) A Bizottság javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a kiigazítási arányra vonatkozóan legkésőbb azon naptári év március 31-ig, amelyre az említett kiigazítási arányt alkalmazni kell.

(3) Amennyiben bármely év június 30-áig az Európai Parlament és a Tanács nem állapítja meg a kiigazítási arányt, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján meghatározza a kiigazítási arányt, és erről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A Bizottság a rendelkezésére álló új információk alapján december 1-jéig végrehajtási jogi aktus útján módosíthatja a (2) vagy (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott kiigazítási arányt. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(5) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdésétől eltérve, a tagállamok visszatérítik a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikke (3) bekezdésének megfelelően átvitt előirányzatokat azon végső kedvezményezett számára, akiket a kiigazítás érintett abban a pénzügyi évben, amelyre az előirányzatokat átvitték.

Az első albekezdésben említett visszatérítés csak azon tagállamok végső kedvezményezettjeire alkalmazandó, ahol az előző pénzügyi évben a pénzügyi fegyelmi mechanizmust kellett alkalmazni.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett kiadások finanszírozása érdekében a 966/2012/EU, Euratom rendelet 169. cikkének (3) bekezdésével összhangban átvitt

előirányzatokra alkalmazandó feltételeket és részletes szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(7) E cikk alkalmazása során a mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett, a 25. cikkben említett tartalék összegét figyelembe kell venni a kiigazítási arány meghatározásakor. A pénzügyi év végéig válságkezelési intézkedések céljára fel nem használt összegeket az e cikk (5) bekezdésének megfelelően vissza kell fizetni.

27. cikk

Költségvetési eljárási rend

(1) A Bizottság az n pénzügyi évre vonatkozó költségvetési tervezet benyújtásával egyidejűleg az n-1., az n és az n+1. pénzügyi évre vonatkozó előrejelzéseit is benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Amennyiben az n pénzügyi évre vonatkozó költségvetési tervezet kidolgozásakor fennáll annak a kockázata, hogy az n pénzügyi évre vonatkozó, a 16. cikkben említett összeget túllépik, a Bizottság javaslatot tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, vagy a Tanácsnak az említett összeg betartása érdekében szükséges intézkedésekre.

(3) Ha a Bizottság bármikor úgy ítéli meg, hogy fennáll a 16. cikkben említett összeg túllépésének kockázata, és hogy hatáskörén belül nincs lehetősége olyan intézkedések megtételére, amelyek ennek orvoslására alkalmasak, akkor további, az említett összeg betartásának biztosítására irányuló intézkedésekre tesz javaslatot. Ezeket az intézkedéseket a Tanács fogadja el, ha azok jogalapja az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése, illetve az Európai Parlament és a Tanács, ha az intézkedések jogalapja az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése.

(4) Amennyiben az n pénzügyi év végén a tagállamok visszatérítési igényei meghaladják vagy vélhetően meg fogják haladni a 16. cikkben említett összeget, a Bizottság:

a) ezeket az igényeket a tagállamok által benyújtott igények arányában és a rendelkezésre álló költségvetés alapján veszi figyelembe, és végrehajtási jogi aktusok útján ideiglenesen meghatározza az érintett hónapra vonatkozó kifizetések összegét;

b) legkésőbb az n+1 pénzügyi év február 28-ig minden tagállamra vonatkozóan meghatározza az n pénzügyi évre szóló uniós finanszírozás tekintetében fennálló helyzetet;

c) végrehajtási jogi aktus révén meghatározza az uniós finanszírozás teljes összegét tagállamonkénti bontásban, egységes uniós finanszírozási arány alapulvételével, a havi kifizetések céljára rendelkezésre álló költségvetési keret erejéig;

d) legkésőbb az n+1. év márciusára vonatkozó havi kifizetések teljesítése alkalmával gondoskodik a tagállamoknak nyújtandó esetleges kompenzációkról.

Az első albekezdés a) és c) pontjában meghatározott végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

28. cikk

Korai előrejelző és monitoringrendszer

A 16. cikkben említett költségvetési felső összeghatár betartásának biztosítása érdekében a Bizottság az EMGA-kiadások tekintetében havi korai előrejelző és monitoringrendszert működtet.

Ezért a Bizottság minden pénzügyi év kezdetén meghatározza a havi kiadások kereteit, amelyek adott esetben a három megelőző év átlagos havi kiadásain alapulnak.

A Bizottság rendszeres időközönként jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára, amelyben megvizsgálja a felmerült kiadásoknak a meghatározott keretekhez viszonyított alakulását és felbecsüli a folyó pénzügyi év során várható végrehajtást.

29. cikk

Referencia-árfolyamok

(1) A Bizottság a költségvetési tervezet vagy a költségvetési tervezethez benyújtott, mezőgazdasági kiadásokat érintő módosító indítvány elfogadásakor az EMGA költségvetési irányszámának megállapítása érdekében az euro és az USA-dollár közötti, az abban az utolsó negyedévben a piacon megfigyelt átlagárfolyamot alkalmazza, amely a költségvetési dokumentum Bizottság általi elfogadását megelőzően legalább húsz nappal ér véget.

(2) A Bizottság költségvetésmódosítás- és pótköltségvetés-tervezet, illetőleg ahhoz benyújtott módosító indítvány elfogadásakor, amennyiben ezek a dokumentumok a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézkedésekhez kapcsolódó előirányzatokat érintenek, az alábbiakat alkalmazza:

- a) az euro és az USA-dollár közötti, az előző pénzügyi év augusztus 1-jétől azon utolsó negyedév végéig a piacon ténylegesen megfigyelt átlagárfolyam, amely a költségvetési dokumentum Bizottság általi elfogadását megelőzően legalább húsz nappal, de legkésőbb a folyó pénzügyi év július 31-én ér véget; és
- b) a pénzügyi év hátralévő részére szóló előrejelzéseként a költségvetési dokumentum Bizottság általi elfogadását megelőzően legalább húsz nappal véget ért utolsó negyedév során ténylegesen megfigyelt átlagárfolyam.

II. FEJEZET

EMVA

1. s z a k a s z

Az emva-ra vonatkozó általános rendelkezések

30. cikk

A kettős finanszírozás tilalma

Az EMVA keretében finanszírozott kiadások az Unió költségvetéséből semmilyen más finanszírozásban nem részesülhetnek.

31. cikk

A kifizetésekre vonatkozó közös rendelkezések

(1) A(z) 1303/2013/EU rendelet 77. cikke (1) bekezdésének megfelelően az e rendelet 5. cikkében említett EMVA-hozzájárulás Bizottság általi kifizetési nem haladhatja meg a költségvetési kötelezettségvállalásokat.

Ezeket a kifizetéseket a legkorábban megnyílt kötelezettségvállaláshoz kell rendelni.

(2) A(z) 966/2012/EU, Euratom rendelet 84. cikke alkalmazandó.

2. s z a k a s z

Vidékfejlesztési programok finanszírozása

32. cikk

Az EMVA-ból nyújtott pénzügyi hozzájárulás

A vidékfejlesztés EMVA általi támogatására vonatkozó uniós jogszabályokban megállapított felső összeghatárokon belül minden program vonatkozásában meg kell határozni a vidékfejlesztési programok keretében felmerült kiadásokhoz az EMVA-ból nyújtott pénzügyi hozzájárulást.

33. cikk

Költségvetési kötelezettségvállalások

A vidékfejlesztési programokra vonatkozó uniós költségvetési kötelezettségvállalások tekintetében a(z) 1303/2013/EU rendelet 76. cikkét kell alkalmazni.

3. s z a k a s z

Pénzügyi hozzájárulás a vidékfejlesztési programokhoz

34. cikk

A vidékfejlesztési programokra nyújtott kifizetésekre vonatkozó rendelkezések

(1) Az 5. cikkben említett kiadások finanszírozásához szükséges előirányzatokat a Bizottság előfinanszírozás, időközi kifizetések és egyenlegkifizetés formájában, az ebben a szakaszban leírtak szerint bocsátja a tagállamok rendelkezésére.

(2) Az előfinanszírozás és az időközi kifizetések együttes teljes összege nem haladhatja meg az adott vidékfejlesztési programhoz nyújtott EMVA-hozzájárulás 95 %-át.

A 95 %-os felső értékhatár elérését követően a tagállamok továbbra is benyújtják a kifizetési kérelmeiket a Bizottság részére.

35. cikk

Az előfinanszírozás szabályai

(1) A Bizottság a vidékfejlesztési program jóváhagyására vonatkozó határozatának elfogadását követően egy kezdeti előfinanszírozási összeget folyósít a tagállamnak a teljes programozási időszakra vonatkozóan. A kezdeti előfinanszírozási összeg részletekben fizetendő, a következők szerint:

- a) 2014-ben: a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a, illetve a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1,5 %-a, ha a tagállam az EUMSZ 122. és 143. cikkének megfelelően 2010 óta pénzügyi támogatásban részesül, vagy az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz-ből (EFSF) részesül támogatásban, vagy az EUMSZ 136. és 143. cikkének megfelelően 2013. december 31-én pénzügyi támogatásban részesül;
- b) 2015-ben: a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a, illetve a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1,5 %-a, ha a tagállam az EUMSZ 122. és 143. cikkének megfelelően 2010 óta pénzügyi támogatásban részesül, vagy az EFSF-ből részesül támogatásban, vagy az EUMSZ 136. és 143. cikkének megfelelően 2014. december 31-én pénzügyi támogatásban részesül;
- c) 2016-ban: a programhoz a teljes programozási időszak alatt az EMVA-ból nyújtott hozzájárulás összegének 1 %-a.

Ha a vidékfejlesztési programot 2015-ben vagy később fogadják el, a korábbi részletek folyósítására az elfogadás évében kerül sor.

(2) Az előfinanszírozás címén folyósított teljes összeget vissza kell téríteni a Bizottság részére, ha nem merülnek fel kiadások, illetőleg egyetlen kiadásigazoló nyilatkozat sem kerül megküldésre a vidékfejlesztési programhoz kapcsolódóan az előfinanszírozás első részletének Bizottság általi kifizetését követő huszonnégy hónapon belül.

(3) Az előfinanszírozás kamatait az adott vidékfejlesztési programra kell fordítani, valamint azokat le kell vonni a végső kiadásigazoló nyilatkozatban szereplő közkiadások összegéből.

(4) A vidékfejlesztési program lezárása előtt az előfinanszírozás teljes összegét el kell számolni az e rendelet 51. cikkében említett eljárásnak megfelelően.

36. cikk

Időközi kifizetések

(1) Az egyes vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódóan időközi kifizetéseket kell teljesíteni. Kiszámításuk az egyes intézkedések társfinanszírozási arányának az adott intézkedés címén felmerült közkiadásokra való alkalmazásával történik, a(z) 1305/2013/EU rendelet 59. cikkében foglaltak szerint.

(2) A Bizottság a források rendelkezésre állásától függően, a 41. cikk szerinti csökkentések vagy felfüggesztések figyelembe vételével, időközi kifizetéseket teljesít az akkreditált kifizető ügynökségeknél a programok végrehajtásával összefüggésben felmerült kiadások visszatérítésére.

(3) Az egyes időközi kifizetések Bizottság általi teljesítése az alábbi követelményeknek való megfeleléstől függ:

- a) az akkreditált kifizető ügynökség által aláírt kiadásigazoló nyilatkozat továbbítása a Bizottság felé a 102. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően;
- b) az érintett program teljes időszakára vonatkozóan az egyes intézkedések számára biztosított teljes EMVA-hozzájárulás felső határainak betartása;
- c) a vidékfejlesztési program végrehajtásában elért eredményekről szóló, a legutóbbi évre vonatkozó jelentés megküldése a Bizottság részére.

(4) Amennyiben a (3) bekezdésben megállapított követelmények valamelyike nem teljesül, a Bizottság arról haladéktalanul tájékoztatja az akkreditált kifizető ügynökséget vagy – ha ilyet kijelöltek – a koordináló szervet. Amennyiben a (3) bekezdés a) vagy c) pontjában megállapított követelmények valamelyike nem teljesül, a kiadásigazoló nyilatkozatot nem lehet elfogadni.

(5) Az 51. és az 52. cikk alkalmazásának sérelme nélkül a Bizottság az e cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő kiadásigazoló nyilatkozat iktatásától számított 45 napon belül teljesíti az időközi kifizetést.

(6) Az akkreditált kifizető ügynökségek – a Bizottság által megállapítandó időszakonként – időközi kiadásigazoló nyilatkozatokat állítanak ki a vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódóan, és azokat közvetlenül vagy – ha ilyet kijelöltek – a koordináló szerven keresztül továbbítják a Bizottság részére.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja az akkreditált kifizető ügynökségek számára az időközi kiadásigazoló nyilatkozatok továbbítására vonatkozó időszakokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A kiadásigazoló nyilatkozatok azokra a kiadásokra vonatkoznak, amelyek a kifizető ügynökségeknél az egyes érintett időszakokon belül felmerültek. Amennyiben a(z) 1303/2013/EU rendelet 65. cikkének (9) bekezdésében említett kiadásokat a Bizottság jóváhagyására váró programmódosítás miatt nem lehet az érintett időszakban bejelenteni a Bizottságnak, azok bejelentése megtörténhet az azt követő időszakokban.

Az október 16-a után felmerült kiadásokra vonatkozó időközi kiadásigazoló nyilatkozatok könyvelésére a következő év költségvetésének terhére kerül sor.

(7) A(z) 1303/2013/EU rendelet 83. cikke alkalmazandó.

37. cikk

Egyenlegkifizetés és programzárás

(1) A vidékfejlesztési program végrehajtásában elért eredményekről szóló utolsó éves jelentés átvételét követően a Bizottság a hatályos pénzügyi terv, az adott vidékfejlesztési program végrehajtásának utolsó évre vonatkozó éves elszámolás és a számlaelszámolásról hozott kapcsolódó határozat alapján – a rendelkezésére álló források függvényében – kifizeti az egyenleget. Az elszámolást a(z) 1303/2013/EU rendelet 65. cikkének (2) bekezdésében a kiadások támogathatóságára meghatározott végső határidő letelte után legkésőbb hat hónappal kell a Bizottságnak benyújtani, és annak a kifizető ügynökségnél a kiadások támogathatóságára meghatározott végső határidőig felmerült kiadásokra kell vonatkoznia.

(2) Az egyenleg kifizetésére legkésőbb hat hónappal azon időpontot követően kerül sor, hogy a Bizottság elfogadhatónak ítélte az e cikk (1) bekezdésében említett információkat és dokumentumokat, valamint megtörtént az utolsó év elszámolása. A 38. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az egyenleg kifizetését követően még fennálló kötelezettségvállalásokat a Bizottság hat hónapon belül visszavonja.

(3) Amennyiben a Bizottság nem kapja kézhez az (1) bekezdésben meghatározott határidőig az elért eredményekről szóló utolsó éves jelentést, valamint a program-végrehajtás utolsó évéhez kapcsolódó elszámoláshoz szükséges dokumentumokat, a Bizottság a 38. cikknek megfelelően automatikusan visszavonja az egyenlegre vonatkozó kötelezettségvállalást.

38. cikk

A kötelezettségvállalás automatikus visszavonása vidékfejlesztési programok esetében

(1) A Bizottság automatikusan visszavonja a kötelezettségvállalást az adott vidékfejlesztési programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás bármely olyan része tekintetében, amely előfinanszírozásként vagy időközi kifizetésként nem kerül felhasználásra, vagy amelyre a költségvetési kötelezettségvállalást követő harmadik év december 31-ig felmerült kiadás címén egyetlen olyan kiadásigazoló nyilatkozat sem érkezik a Bizottsághoz, amely megfelel a 36. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

(2) Automatikusan vissza kell vonni a költségvetési kötelezettségvállalásoknak a(z) 1303/2013./EU rendelet 65. cikkének (2) bekezdésében a kiadások támogathatóságára meghatározott végső határidőt követően felhasználatlan azon részét, amelyre vonatkozóan nem állítottak ki kiadásigazoló nyilatkozatot az említett határidőt követő hat hónapon belül.

(3) Felfüggesztő hatállyal bíró jogi eljárások vagy közigazgatási jogorvoslati eljárások esetén – az eljárások idejére és az érintett műveletekkel kapcsolatos összeg tekintetében – megszakad a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozóan az (1) és a (2) bekezdésben említett időszak, feltéve hogy a tagállam az n+3. év december 31-ig kellően megindokolt értesítést juttat el a Bizottsághoz.

(4) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának kiszámításakor az alábbiakat figyelmen kívül kell hagyni:

a) a költségvetési kötelezettségvállalás azon része, amelyről kiadásigazoló nyilatkozat került kiállításra, azonban visszatérítést a Bizottság az n+3. év december 31-én csökkentette vagy felfüggesztette;

b) a költségvetési kötelezettségvállalás azon része, amelyet a kifizető ügynökség a vidékfejlesztési program végrehajtását komolyan érintő vis maior következtében nem tudott visszatéríteni. A vis maiorra hivatkozó tagállami hatóságoknak bizonyítaniuk kell annak a program egészére vagy részére gyakorolt közvetlen következményeit.

A tagállam január 31-ig megküldi a Bizottságnak az első albekezdésben említett kivételekkel kapcsolatos információkat a megelőző év végéig bejelentett összegre vonatkozóan.

(5) A Bizottság kellő időben tájékoztatja a tagállamot arról, ha fennáll a kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának kockázata. Tájékoztatja továbbá a birtokában lévő információk alapján megállapított összegről is. A tagállamnak ezen információk átvételétől számítva két hónap áll a rendelkezésére ahhoz, hogy a szóban forgó összeggel kapcsolatban egyetértését adja vagy észrevételeit megtegye. A Bizottság az (1)–(3) bekezdés alkalmazásából eredő utolsó határidőt követő legkésőbb kilenc hónapon belül végrehajtja a kötelezettségvállalás automatikus visszavonását.

(6) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonása esetén az érintett vidékfejlesztési programhoz nyújtott EMVA-hozzájárulás az adott évre vonatkozóan csökken a kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának tárgyát képező összeggel. A tagállam a Bizottság által jóváhagyandó, átdolgozott pénzügyi tervet készít, amelyben az intézkedések között elosztja a támogatáscsökkentést. Ennek hiányában a Bizottság arányosan csökkenti az egyes intézkedésekhez rendelt összegeket.

III. FEJEZET

Közös rendelkezések

39. cikk

Mezőgazdasági pénzügyi év

A Bizottság által a 46. cikk (6) bekezdésének a) pontja értelmében a kiadásigazoló nyilatkozatokra és az állami intervencióhoz kapcsolódó bevételekre vonatkozóan megállapított különös rendelkezések sérelme nélkül, a mezőgazdasági pénzügyi év a kifizető ügynökségeknél az n–1. év október 16-án kezdődő és az n év október 15-én véget érő n pénzügyi év tekintetében felmerülő és a hozzájuk befolyt és az alapok költségvetésébe beállított kiadásokat és bevételeket foglalja magában.

40. cikk

A kifizetési határidők betartása

Amennyiben a kifizetési határidőket uniós jogszabály állapítja meg, a kifizető ügynökségek által a kedvezményezettek számára a kifizetés legkorábbi lehetséges időpontja előtt, illetőleg a kifizetés lehetséges legkésőbbi időpontja után teljesített minden kifizetés elesik az uniós finanszírozásra való jogosultságtól, kivéve az olyan esetekben, illetve az olyan feltételek és korlátok mellett, amelyek meghatározása során figyelembe kell venni az arányosság elvét.

Annak érdekében, hogy a kifizetés legkorábbi lehetséges időpontja előtt, illetőleg a kifizetés lehetséges legkésőbbi időpontja után felmerült kiadások jogosulttá váljanak az uniós finanszírozásra, ugyanakkor ennek pénzügyi hatása korlátozott maradjon, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az első bekezdésben foglalt szabálytól való eltérésekről.

41. cikk

A havi és időközi kifizetések csökkentése és felfüggesztése

(1) Amennyiben a kiadásigazoló nyilatkozatok vagy a 102. cikkben említett információk alapján a Bizottság meg tudja állapítani, hogy a kiadások nem olyan szerveknél merültek fel, amelyek akkreditált kifizető ügynökségek, vagy nem tartották be az uniós jogszabályokban meghatározott kifizetési határidőket vagy pénzügyi felső összehatárokat, avagy a felmerült kiadások valamely más szempontból nem felelnek meg az uniós szabályoknak, a Bizottság csökkentheti vagy felfüggesztheti az érintett tagállam számára nyújtandó havi vagy időközi kifizetéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett, havi kifizetésekről szóló határozat, vagy a 36. cikkben említett időközi kifizetések keretében.

Amennyiben a Bizottság a kiadásigazoló nyilatkozatok vagy a 102. cikkben említett információk alapján nem tudja megállapítani, hogy a felmerült kiadások megfelelnek-e az uniós szabályoknak, a Bizottság felkéri az érintett tagállamot arra, hogy harminc napnál nem rövidebb határidőn belül nyújtson be további információkat és tegye meg észrevételeit. Amennyiben a tagállam a meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a Bizottság kérésének, vagy válasza elégtelennek minősül, illetőleg azt mutatja, hogy a felmerült kiadások nem tesznek eleget az uniós szabályoknak, a Bizottság csökkentheti vagy felfüggesztheti az érintett tagállam számára nyújtandó havi vagy időközi kifizetéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett havi kifizetésekre vonatkozóan, vagy a 36. cikkben említett időközi kifizetések keretében.

(2) A Bizottság végrehajtási aktusok útján csökkentheti vagy felfüggesztheti a havi vagy az időközi kifizetéseket valamely tagállam részére, ha az adott tagállami kontroll rendszer kulcsfontosságú elemeiből egy vagy több hiányzik, vagy azok a feltárt hiányosságok súlyossága vagy állandósága következtében nem hatékonyak, vagy a szabálytalan kifizetések visszafizettetésére szolgáló rendszert hasonló, súlyos hiányosságok jellemzik, és ha a következő feltételek egyike teljesül:

- a) az első albekezdésben említett hiányosságok állandó jellegűek, és az érintett tagállam kiadásait az uniós finanszírozásból kizáró, az 52. cikk értelmében hozott legalább kettő végrehajtási jogi aktus indokálul szolgáltak; vagy
- b) a Bizottság megállapítja, hogy az érintett tagállam a közeljövőben nem tudja – a Bizottsággal konzultálva kidolgozandó, egyértelmű eredménymutatókat tartalmazó cselekvési tervnek megfelelően – végrehajtani a helyzet orvoslásához szükséges intézkedéseket.

A csökkentéseket vagy felfüggesztéseket a kifizető ügynökség megfelelő felmerült kiadásaira kell alkalmazni abban az esetben, ha a hiányosságok az e bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározandó, tizenkét hónapot meg nem haladó időszak során jelentkeznek. Amennyiben a csökkentés vagy felfüggesztés feltételei továbbra is fennállnak, a Bizottság az említett időszakot végrehajtási jogi aktusok útján további, tizenkét hónapot meg nem haladó időszakokkal meghosszabbíthatja. Amennyiben az említett feltételek már nem állnak fenn, a csökkentés vagy a felfüggesztés nem hosszabbítható meg.

Az e bekezdésben meghatározott végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Az e bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadását megelőzően a Bizottság tájékoztatja szándékáról az érintett tagállamot, és felkéri arra, hogy egy harminc napnál nem rövidebb időszakon belül tegye meg észrevételeit.

A 18. cikk (3) bekezdésében említett havi kifizetésekről vagy a 36. cikkben említett időközi kifizetésekről szóló végrehajtási jogi aktusok figyelembe veszik az e bekezdés értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusokat.

(3) Az e cikk értelmében végrehajtott csökkentéseket és felfüggesztéseket az arányosság elvével összhangban és az 51. és az 52. cikk alkalmazásának sérelme nélkül kell alkalmazni.

(4) Az e cikk szerinti csökkentések és felfüggesztések nem sérthetik a(z) 1303/2013/EU rendelet 19., 22. és 23. cikkét.

A(z) 1303/2013/EU rendelet 19. és 22. cikkében említett felfüggesztések alkalmazása az e cikk (2) bekezdésében megállapított eljárás szerint történik.

42. cikk

A kifizetések felfüggesztése késedelmes benyújtás esetén

Amennyiben az ágazati mezőgazdasági jogszabályok előírják a tagállamok számára, hogy egy meghatározott határidőn belül adjanak tájékoztatást az 59. cikk szerint elvégzett ellenőrzések számáról és azok eredményéről, és amennyiben a tagállamok túllépik ezt a határidőt, a Bizottság felfüggesztheti a 18. cikkben említett havi vagy a 36. cikkben említett időközi kifizetéseket, feltéve hogy a Bizottság a referencia-időszak kezdete előtt kellő időben a tagállamok rendelkezésére bocsátotta az adott statisztika elkészítéséhez szükséges valamennyi információt, formanyomtatványt és magyarázatot. A felfüggesztendő összeg nem haladhatja meg azon kiadások 1,5 %-át, amelyekre vonatkozóan nem nyújtották be időben a megfelelő statisztikai információkat. A felfüggesztés alkalmazása során a Bizottság az arányosság elvének megfelelően jár el, figyelembe véve a késelem mértékét. Különös figyelmet kell fordítani arra, hogy az információk késedelmes benyújtása veszélyezteti-e az éves költségvetési mentesítési mechanizmust. A havi kifizetések felfüggesztése előtt a Bizottság írásban értesíti az érintett tagállamot. A Bizottság visszatéríti a felfüggesztett összegeket, amint az

érintett tagállam benyújtja a statisztikai információkat, feltéve hogy az információkat legkésőbb a következő év januárjának 31-ig kézhez kapja.

43. cikk

A bevételek felhasználása

(1) A(z) 966/2012/EU, Euratom rendelet 21. cikke értelmében „címzett bevételeknek” tekintendők:

- a) az EMGA-kiadások tekintetében a 40. és az 51. cikk, valamint az 52. és az 54. cikk értelmében az Unió költségvetésébe befizetendő összegek, ideértve azok kamatait is;
- b) az 1234/2007/EK rendelet II. része I. címe III. fejezete III. szakaszának értelmében beszedett vagy visszafizetett összegek;
- c) az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott konkrét szabályokkal összefüggésben megállapított szankciók következtében beszedett összegek, kivéve ha az említett jogszabály kifejezetten arról rendelkezik, hogy ezek az összegek a tagállamoknál maradhatnak;
- d) az EMGA-kiadásokat illetően a VI. cím II. fejezetében a kölcsönös megfeleltetés tekintetében megállapított szabályokkal összhangban alkalmazott szankciókhoz kapcsolódó összegek;
- e) minden lehívott biztosíték, letét és garancia, amelyet a KAP keretében elfogadott uniós jogszabály értelmében kell nyújtani majd elvenni, a vidékfejlesztés kivételével. A tagállamok birtokában maradnak azonban azok a lehívott biztosítékok, amelyek nyújtása kiviteli és behozatali engedélyek kibocsátásával összefüggésben vagy pályázati eljárás során kizárólag annak biztosítása érdekében történt, hogy a pályázók valós pályázatot adjanak be.

(2) Az (1) bekezdésben említett összegeket be kell fizetni az Unió költségvetésébe, és újrafelhasználás esetén azokat kizárólag az EMGA- vagy EMVA-kiadások finanszírozására lehet felhasználni.

(3) Ezt a rendeletet értelemszerűen kell alkalmazni az (1) bekezdésben említett címzett bevételekre.

(4) Az EMGA tekintetében a 966/2012/EU, Euratom rendelet 170. és 171. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni az ebben a rendeletben említett címzett bevételek könyvelésére.

44. cikk

Külön elszámolás vezetése

Minden kifizető ügynökség külön elszámolást vezet az alapokhoz kapcsolódóan az uniós költségvetésbe beállított előirányzatokról.

45. cikk

Tájékoztatási intézkedések

(1) A 6. cikk e) pontjának értelmében finanszírozott tájékoztatás célja a KAP megismertetésének, végrehajtásának és továbbfejlesztésének elősegítése, a szóban forgó szakpolitika tartalmának és célkitűzéseinek a közvéleményben való tudatosítása, a fogyasztók válságot követően megcsappant bizalmának helyreállítása tájékoztatási kampányok révén, a mezőgazdasági termelők és a vidéki térségekben tevékenykedő további érintett felek tájékoztatása, valamint az európai mezőgazdasági modell támogatása, továbbá annak elősegítése, hogy a polgárok megértsék azt.

A tájékoztatási intézkedések célja koherens, tárgyilagos és átfogó információk nyújtása az Unióban belül és kívül annak érdekében, hogy pontos átfogó kép alakuljon ki a KAP-ról.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések az alábbiakból állhatnak:

- a) harmadik felek által előterjesztett éves munkaprogramok vagy más egyedi intézkedések;
- b) a Bizottság kezdeményezése alapján végrehajtott tevékenységek.

Nem tartoznak ebbe a körbe a jogszabályban előírt intézkedések és a más uniós program keretében már támogatásban részesülő intézkedések.

A b) pontban említett tevékenységek végrehajtása érdekében a Bizottság külső szakértők segítségét veheti igénybe.

Az első albekezdésben említett intézkedéseknek emellett hozzá kell járulniuk az Unió kiemelt politikai kiemelt céljainak szervezeti kommunikációjához, amennyiben ezek a kiemelt célok kapcsolódnak e rendelet általános célkitűzéseéhez.

(3) A Bizottság a 966/2013/EU, Euratom rendeletben megállapított követelmények figyelembevételével minden év október 31-ig pályázati felhívást tesz közzé.

(4) A 116. cikk (1) bekezdésében említett bizottságot tájékoztatni kell az e cikk értelmében tervezett és tett intézkedésekről.

(5) A Bizottság az Európai Parlament és a Tanács részére két évente jelentést készít e cikk végrehajtásáról.

46. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A tagállamok által benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok alapján teljesített kifizetések alkalmával a kifizető ügynökségek által az uniós költségvetés javára beszedett bevételek figyelembevételében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azokra a feltételekre vonatkozóan, amelyek fennállása mellett az alapok bizonyos kiadásai és bevételei kompenzálандók.

(2) A rendelkezésre álló előirányzatok tagállamok közötti méltányos felosztása érdekében, amennyiben az uniós költségvetés elfogadása nem történik meg a pénzügyi év kezdetéig, vagy a beütemezett kötelezettségvállalások teljes összege meghaladja a 966/2013/EU, Euratom rendelet 170. cikkének (3) bekezdésében rögzített felső korlátot, akkor a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e rendelet 115. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kötelezettségvállalásokra és az összegek kifizetésére alkalmazandó módszerre vonatkozóan.

(3) A tagállamok által a kiadásokra vonatkozóan közölt adatok következetességének, valamint az e rendeletben előírt egyéb információknak az ellenőrzése érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy – abban az esetben, ha a tagállam elmulasztja teljesíteni a Bizottság értesítésére vonatkozóan a 102. cikkben megállapított kötelezettségét – a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az EMGA szerinti kiadások tekintetében a tagállamok felé esedékes havi kifizetések 42. cikkben említett késleltetésére, valamint a tagállamok javára teljesítendő, az EMVA szerinti időközi kifizetések Bizottság általi csökkentésére és felfüggesztésére irányadó, az említett cikkben említett feltételekre vonatkozóan.

(4) A 42. cikk alkalmazása során, az arányosság elve tiszteletben tartásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozó szabályokkal összefüggésben:

- a) a 42. cikk hatálya alá tartozó intézkedések jegyzéke;
 - b) az említett cikkben szereplő kifizetés-felfüggesztés mértéke.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján további részleteket határozhat meg a 44. cikkben megállapított kötelezettségre, valamint a kifizető ügynökségek könyvelésébe bevezetendő információkra alkalmazandó egyedi feltételekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a következőkkel kapcsolatban:

- a) a közraktározás formájában megvalósuló intervenciók intézkedések finanszírozása és elszámolása, valamint az alapok által finanszírozott egyéb kiadások;
- b) a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozó eljárás végrehajtásának feltételei;
- c) a 42. cikkben meghatározott mechanizmus megfelelő működését biztosító eljárás és egyéb gyakorlati szabályok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

IV. FEJEZET

Számlaelszámolás

I. szakasz

Általános rendelkezések

47. cikk

A Bizottság által végrehajtott helyszíni ellenőrzések

(1) A nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően vagy a Szerződés 287. cikke szerint végrehajtott tagállami ellenőrzések, továbbá az EUMSZ 322. cikke vagy a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ alapján végzett bármely vizsgálat sérelme nélkül a Bizottság helyszíni ellenőrzéseket tarthat a tagállamokban, különösen az alábbiak ellenőrzése érdekében:

- a) az igazgatási gyakorlat megfelelése az uniós szabályoknak;
- b) a szükséges igazoló dokumentumok megléte és azok összhangja az EMGA vagy az EMVA által finanszírozott műveletekkel;
- c) azok a feltételek, amelyek mellett sor került az EMGA vagy az EMVA által finanszírozott műveletek végrehajtására és ellenőrzésére;
- d) annak megállapítása, hogy a kifizető ügynökség teljesíti-e a 7. cikk (2) bekezdésében megállapított akkreditációs kritériumokat, és hogy a tagállam megfelelően alkalmazza-e a 7. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseit.

A Bizottság által a helyszíni ellenőrzéseknek a nevében történő elvégzésére felhatalmazott személyeknek, illetve a Bizottság tisztviselőinek a részükre biztosított hatáskör keretében eljárva hozzáférési joguk van a könyvelésekhez és minden más, az EMGA vagy az EMVA által finanszírozott kiadásokra vonatkozó dokumentumhoz, beleértve az elektronikus adathordozókon készített, kapott vagy tárolt dokumentumokat és azok metaadatait.

A helyszíni ellenőrzések végzésére vonatkozó jogkörök nem érintik azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek fenn tartanak bizonyos hatásköröket a nemzeti jogszabályokban kifejezetten európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ és a 2185/96/Euratom, EK rendelet egyedi rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bizottság által a nevében történő eljárásra felhatalmazott személyek nem vehetnek részt többek között az érintett tagállam joga alapján a személyek otthonában végzett házkutatásokban, valamint a személyek hivatalos kihallgatásában. Az ezek nyomán szerzett információkhoz azonban hozzáférhetnek.

⁽¹⁾ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292, 1996.11.5., 2. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

(2) A Bizottság a helyszíni ellenőrzésről kellő időben, előzetesen értesíti az érintett tagállamot vagy azt a tagállamot, amelynek területén az ellenőrzésre sor kerül, figyelembe véve a kifizető ügynökségeknél az ellenőrzések megszervezése során jelentkező adminisztratív következményeket. Az érintett tagállam tisztviselői részt vehetnek ezekben az ellenőrzésekben.

A Bizottság kérésére és a tagállam egyetértésével az adott tagállam illetékes hatóságai az ebben a rendeletben említett műveletekre vonatkozóan kiegészítő ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat végeznek. A Bizottság tisztviselői vagy az általa a nevében történő eljárásra felhatalmazott személyek részt vehetnek ezekben az ellenőrzésekben.

Az ellenőrzések hatékonyabbá tétele érdekében a Bizottság – az érintett tagállamok egyetértésével – kérheti a szóban forgó tagállamok hatóságainak segítségét egyes ellenőrzések és vizsgálatok elvégzéséhez.

48. cikk

Hozzáférés az információkhoz

(1) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az alapok zavartalan működéséhez szükséges valamennyi információt, és megtesznek minden olyan megfelelő intézkedést, amely megkönnyíti a Bizottság által az uniós finanszírozás irányítása keretében szükségesnek ítélt ellenőrzés elvégzését, beleértve a helyszíni ellenőrzéseket is.

(2) A tagállamok kérésére közlik a Bizottsággal azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket a KAP-ra vonatkozó uniós jogi aktusok végrehajtása érdekében elfogadtak, amennyiben ezek a jogi aktusok az EMGA és az EMVA számára pénzügyi következményekkel járnak.

(3) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a feltárt szabálytalanságokra és feltételezett csalási ügyekre, valamint a szóban forgó szabálytalanságokkal és csalási ügyekkel összefüggésben teljesített jogosulatlan kifizetéseknek az e fejezet III. szakasza értelmében történő visszafizettetése érdekében megtett lépésekre vonatkozó információkat.

49. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

Az akkreditált kifizető ügynökségeknek meg kell őrizniük a kifizetéseket igazoló, valamint az uniós jogszabályok által előírt adminisztratív és fizikai ellenőrzések végrehajtására vonatkozó dokumentumokat, és ezeket a dokumentumokat és információkat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk. Az említett igazoló dokumentumok tárolhatók elektronikus formában a Bizottság által az 50. cikk (2) bekezdése alapján megállapított feltételek szerint.

Ha ezek a dokumentumok kifizető ügynökség által a nevében történő eljárásra felhatalmazott, a kiadások engedélyezéséért felelős hatóság birtokában vannak, úgy ennek a hatóságnak jelentésben tájékoztatnia kell az akkreditált kifizető ügynökséget az elvégzett ellenőrzések számáról, tartalmáról és az eredmények függvényében megtett intézkedésekről.

50. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A helyszíni ellenőrzésekre, valamint a dokumentumokhoz és az információkhoz való hozzáférésre vonatkozó, e fejezetben foglalt rendelkezések helyes és hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tagállamok által e fejezet értelmében teljesítendő egyedi kötelezettségek kiegészítése céljából.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapíthat meg a következők vonatkozásában:

- a) a tagállamok által az e fejezetben meghatározott ellenőrzésekhez kapcsolódóan teljesítendő egyedi kötelezettségekkel kapcsolatos eljárások;
- b) a 47. és a 48. cikk végrehajtása érdekében a tagállamok által teljesítendő együttműködési kötelezettségekkel kapcsolatos eljárások;
- c) a 48. cikk (3) bekezdésében említett jelentéstételi kötelezettségre vonatkozó eljárások és más gyakorlati szabályok;
- d) a 49. cikkben említett igazoló dokumentumok tárolására vonatkozó feltételek, beleértve a tárolás módját és időtartamát.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. s z a k a s z

E l s z á m o l á s

51. cikk

Számlaelszámolás

A Bizottság a 102. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően átadott információk alapján az adott költségvetési évet követő év május 31-ig végrehajtási jogi aktus útján határoz az akkreditált kifizető ügynökségek számláinak elszámolásáról (. Ezek a végrehajtási jogi aktusok kiterjednek a benyújtott éves számlák teljességére, pontosságára és valódiságára, valamint a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk értelmében később elfogadásra kerülő határozatok tartalmának sérelme nélkül kell elfogadni.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

52. cikk

Megfelelőségi vizsgálat

(1) Amennyiben úgy találja, hogy a 4. cikk (1) bekezdése és az 5. cikk szerinti felmerült kiadások nem felelnek meg az uniós jogszabályoknak, valamint az EMVA esetében a(z) 1303/2013/EU rendelet 85. cikkében említett alkalmazandó uniós és nemzeti jognak, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozza meg az uniós finanszírozásból kizárandó összegeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) A Bizottság a meg nem felelés súlyossága alapján megállapítja a kizárásra kerülő összegeket. A Bizottság kellően figyelembe veszi a jogsértés jellegét és az Uniónak okozott pénzügyi veszteséget. A Bizottság a kizárást a jogosulatlanul kifizetett összegek azonosítására alapozza, és amennyiben ezek az összegek arányos mértékű erőfeszítéssel nem azonosíthatók, extrapolált vagy átalánykorrekciót alkalmazhat. Átalánykorrekciót kizárólag akkor lehet alkalmazni, amikor az ügy természetéből adódóan, vagy mert a tagállamok nem nyújtották be a Bizottság számára a szükséges információkat, arányos mértékű erőfeszítéssel nem lehet pontosabban megállapítani az Uniónak okozott pénzügyi kár mértékét.

(3) A finanszírozás elutasítására vonatkozó bármilyen határozat elfogadása előtt a Bizottság írásban értesíti a tagállamot vizsgálatának eredményeiről, és a tagállam írásban megadja válaszát, majd ezt követően mindkét fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a meghozandó intézkedéseket illetően. Az eljárás e pontján a tagállamok lehetőséget kapnak annak bizonyítására, hogy a meg nem felelés tényleges mértéke kisebb a Bizottság értékelésénél.

Amennyiben nem születik megállapodás, a tagállam egyeztetési eljárás indítását kérheti azzal a céllal, hogy a felek álláspontjait négy hónapon belül összeegyeztesse. A Bizottságot jelentésben tájékoztatni kell az eljárás eredményéről. A Bizottságnak a jelentés ajánlásait figyelembe kell vennie, mielőtt a finanszírozás elutasítása mellett döntene, és meg kell indokolnia, ha úgy dönt, hogy nem követi a jelentés ajánlásait.

(4) A finanszírozás elutasítása nem vonatkozhat a következőkre:

a) a 4. cikk (1) bekezdésében említett kiadások, amelyek több mint huszonnégy hónappal azelőtt merültek fel, hogy a Bizottság a vizsgálatok alapján tett megállapításait írásban közölte a tagállammal;

b) a többéves intézkedésekhez kapcsolódó, a 4. cikk (1) bekezdésének hatálya alá vagy az 5. cikkben említett programok körébe tartozó kiadások, amelyek esetében a kedvezményezett utolsó kötelezettsége több mint huszonnégy hónappal azelőtt merült fel, hogy a Bizottság a vizsgálatok alapján tett megállapításait írásban közölte a tagállammal;

c) az 5. cikkben említett intézkedésekhez kapcsolódó, az e bekezdés b) pontjában említettektől eltérő programokhoz kapcsolódó kiadások, amelyek esetében a kifizető ügynökség a kifizetést vagy adott esetben a záró kifizetést több mint huszonnégy hónappal azelőtt teljesítette, hogy a Bizottság a vizsgálatok alapján tett megállapításait írásban közölte a tagállammal.

(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó a következő esetekben:

a) az e fejezet III. szakaszának hatálya alá tartozó szabálytalanságok;

b) azok az állami támogatások, amelyekre vonatkozóan a Bizottság megindította az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárást, vagy azok a jogsértések, amelyekre vonatkozóan a Bizottság az EUMSZ 258. cikkének megfelelően hivatalos értesítést küldött az érintett tagállam számára;

c) a tagállamok e rendelet V. címének III. fejezete értelmében fennálló kötelezettségeihez kapcsolódó jogsértések, feltéve hogy a Bizottság az érintett kiadásokra vonatkozó ellenőrzési eredményekről szóló tagállami jelentés kézhezvételét követő tizenkét hónapon belül írásban értesíti a tagállamot a vizsgálatok alapján tett megállapításairól.

53. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat állapít meg a következők végrehajtására vonatkozóan:

a) az 51. cikkben meghatározott számlaelszámolás, a határozat elfogadása és végrehajtása kapcsán hozandó intézkedések, többek között a Bizottság és a tagállamok közötti információcsere és a betartandó határidők vonatkozásában;

b) az 52. cikkben meghatározott megfelelőségi vizsgálat, a határozat elfogadása és végrehajtása kapcsán hozandó intézkedések, többek között a Bizottság és a tagállamok közötti információcsere és a betartandó határidők, valamint az említett cikkben meghatározott egyeztetési eljárás, és ahhoz kapcsolódóan az egyeztetőbizottság létrehozása, feladatai, összetétele és munkamódszere vonatkozásában.

(2) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(3) Annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság képes legyen megvédeni az Unió pénzügyi érdekeit, valamint hogy az 52. cikkben meghatározott megfelelőségi vizsgálattal kapcsolatos rendelkezések hatékony kerüljenek alkalmazásra, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a korrekciók alkalmazására vonatkozó kritériumokra és módszerekre vonatkozóan.

III. szakasz

Szabálytalanságok

54. cikk

Közös rendelkezések

(1) A tagállamok a szabálytalanság és gondatlanság következtében jogosulatlanul teljesített minden kifizetést visszafizettetnek a kedvezményezettrel 18 hónapon belül azt követően, hogy jóváhagyták a szabálytalanság tényét megállapító kontrolljelentést vagy hasonló dokumentumot, és adott esetben a kifizető ügynökség vagy a behajtásért felelős szerv azt kézhez kapta. A vonatkozó összegeket a visszafizetésre való felhívással egyidejűleg bevezetik a kifizető ügynökség által vezetett adósnylvántartásba.

(2) Amennyiben a visszafizettetés nem történik meg a visszafizetésre való felhívás időpontját követő négy éven belül, vagy nyolc éven belül, amennyiben a visszafizettetés nemzeti bírósági eljárás tárgyát képezi, a visszafizettetés elmaradásának pénzügyi következményeit 50 %-ban az érintett tagállam, 50 %-ban pedig az uniós költségvetés viseli, annak a követelménynek a sérelme nélkül, hogy az érintett tagállamnak a 58. cikknek megfelelően visszafizetési eljárást kell lefolytatnia.

Abban az esetben, ha a visszafizetési eljárás keretében a szabálytalanság hiánya végleges jellegű közigazgatási vagy jogi eszköz révén megállapítást nyer, az érintett tagállam az általa az első albekezdés értelmében viselt pénzügyi terhet kiadásként bejelenti az alapok felé.

Ha azonban az érintett tagállamon kívül álló okok következtében a visszafizetetésre nem kerülhet sor az első albekezdésben megjelölt határidőn belül, és amennyiben a visszafizetendő összeg meghaladja az 1 millió EUR összeget, a Bizottság – a tagállam kérésére – a határidőt az eredeti időkeret legfeljebb felével meghosszabbíthatja.

(3) Megfelelően indokolt esetben a tagállam dönthet úgy, hogy nem hajtja végre a visszafizetést. Ilyen irányú döntés csak az alábbi esetekben hozható:

- a) ha a már felmerült és a várhatóan felmerülő költségek összege meghaladja a visszafizetendő összeget; ez a feltétel abban az esetben is teljesítettnek tekintendő, ha:
 - i. a kedvezményezettel a valamely támogatási rendszer keretében teljesített egyéni kifizetéssel összefüggésben visszafizetendő összeg – a kamatokat nem beleszámítva – nem haladja meg a 100 EUR összeget; vagy
 - ii. a kedvezményezettel a valamely támogatási rendszer keretében teljesített egyéni kifizetéssel összefüggésben visszafizetendő összeg – a kamatokat nem beleszámítva – 100 EUR és 150 EUR közé esik, és az érintett tagállam a nemzeti jogában a nemzeti adósságok be nem hajtására vonatkozóan a visszafizetendő összeggel megegyező vagy annál magasabb küszöbértéket alkalmaz;
- b) ha nincs lehetőség visszafizetetésre, mivel a nemzeti joggal összhangban megállapítást nyert és elfogadásra került az adós vagy a szabálytalanságért jogi felelősséggel tartozó személyek fizetéseképtelensége.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett határozat meghozatalára azt megelőzően kerül sor, hogy a kinnlevő összeget a (2) bekezdésben említett szabályoknak alávetették volna, a visszafizetés elmaradásának pénzügyi következményeit az Unió költségvetése viseli.

(4) A tagállamok a 102. cikk (1) bekezdése c) pontjának iv. alpontja értelmében a Bizottságnak megküldendő éves elszámolásba bevezetik az e cikk (2) bekezdése szerint általuk viselendő

összegeket. A Bizottság ellenőrzi, hogy sor került-e erre, és az 51. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus részeként elvégzi a szükséges kiigazításokat.

(5) A Bizottság – feltéve, hogy az 52. cikk (3) bekezdésében megállapított eljárás keretében járt el – végrehajtási jogi aktusok útján dönthet az Unió általános költségvetésére terhelt összegeknek az uniós finanszírozásból való kizárásáról a következő esetekben:

- a) ha a tagállam nem tartotta be az (1) bekezdésben említett határidőket;
- b) ha a Bizottság úgy találja, hogy nem indokolt a tagállamnak a (3) bekezdés alapján arra vonatkozóan hozott döntése, hogy nem hajtja végre a visszafizetést;
- c) ha a Bizottság úgy találja, hogy a szabálytalanság vagy a visszafizetetés elmulasztása a tagállam közigazgatási hatóságainak vagy más hivatalos szervének tulajdonítható szabálytalanság vagy gondatlanság következménye.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

55. cikk

Az EMGA-ra vonatkozó különös rendelkezések

A szabálytalanság vagy gondatlanság következtében visszafizetett összegeket, valamint azok kamatait a kifizető ügynökségek javára kell átutalni, amelyek azokat EMGA-hoz rendelt bevételként könyvelik az összegek tényleges beérkezésének hónapja szerint.

Amikor az első bekezdésben említett módon jóváírásra kerülnek az uniós költségvetés számára az összegek, a tagállam a megfelelő összegek 20 %-át a visszafizetetés költségeinek átalányban történő visszatérítése címén megtarthatja, kivéve akkor, ha a szabálytalanság vagy gondatlanság a tagállam közigazgatási hatóságainak vagy más hivatalos szerveinek tulajdonítható.

56. cikk

Az EMVA-ra vonatkozó különös rendelkezések

Amennyiben a vidékfejlesztési műveletekkel vagy programokkal összefüggésben szabálytalanságokat vagy gondatlanságokat tárnak fel, a tagállamok pénzügyi kiigazításokat végeznek az érintett uniós finanszírozás teljes vagy részleges törlesztésével. A tagállamok figyelembe veszik a feltárt szabálytalanságok természetét és súlyosságát, továbbá az EMVA-t ért pénzügyi veszteség szintjét.

Az EMVA keretében nyújtott uniós finanszírozáshoz kapcsolódóan törölt vagy visszafizetett összegeket, továbbá az azokhoz kapcsolódó kamatokat újra hozzá kell rendelni az érintett programhoz. A törölt vagy visszafizetett uniós pénzügyi összegeket azonban a tagállamok csak az ugyanazon vidékfejlesztési programban szereplő műveletekre használhatják újra fel, feltéve hogy ezeket a pénzügyi összegeket nem csoportosították át pénzügyi kiigazítás tárgyát képező műveletekhez. A vidékfejlesztési program lezárását követően a tagállamok visszatérítik az uniós költségvetés számára visszafizetett összegeket.

57. cikk

Bizottsági hatáskörök

(1) A jogosulatlan kifizetések kamatos visszafizettetésének feltételeire vonatkozó rendelkezések helyes és hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tagállamok által teljesítendő egyedi kötelezettségekre vonatkozóan.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat határoz meg a következők vonatkozásában:

- a) a jogosulatlan kifizetések e szakasz szerinti, kamatos visszafizetésére vonatkozó eljárások, valamint a Bizottságnak a folyamatban lévő visszafizetési eljárásokról való értesítésére vonatkozó eljárások;
- b) az e szakaszban meghatározott kötelezettségekkel kapcsolatban a Bizottság tagállamok általi értesítésének és tájékoztatásának formája.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

V. CÍM

KONTROLLRENDSZEREK ÉS SZANKCIÓK

I. FEJEZET

Általános szabályok

58. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A tagállamok a KAP keretében meghoznak minden olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést és egyéb intézkedést, amely szükséges az Unió pénzügyi érdekeinek hatékony védelméhez, és különösen az alábbiakhoz:

- a) az alapokból finanszírozott műveletek jogszerűségének és szabályszerűségének ellenőrzése;
- b) a csalás hatékony és visszatartó erejű megelőzésének biztosítása, különösen a nagyobb kockázatot jelentő területeken, a költség és haszon, valamint az intézkedések arányosságának figyelembevétele mellett;
- c) a szabálytalanságok és csalás megelőzése, feltárása és megszüntetése;
- d) hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciók kivetése, amelyek összhangban vannak az uniós jogszabályokkal, vagy ennek hiányában a nemzeti joggal, és szükség esetén megfelelő bírósági eljárások kezdeményezése;
- e) a jogosulatlan kifizetések kamatokkal együtt történő visszafizetése és szükség esetén megfelelő bírósági eljárások kezdeményezése.

(2) A tagállamok hatékony irányítási és kontrollrendszereket hoznak létre az uniós támogatási programokra irányadó jogszabályok betartásának biztosítása érdekében, az Uniót érő pénzügyi kár kockázatának a lehető legkisebbre csökkentése érdekében.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) és a (2) bekezdés szerint elfogadott rendelkezésekről és megtett intézkedésekről.

Minden olyan feltételnek, amelyet a tagállamok az EMGA-ból vagy az EMVA-ból finanszírozott támogatásra vonatkozó uniós szabályok kiegészítéseként állapítanak meg, ellenőrizhetőnek kell lennie.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja az e cikk egységes alkalmazásához szükséges szabályokat, amelyek a következőkre vonatkozhatnak:

- a) az (1) és a (2) bekezdésben foglalt kötelezettségekkel kapcsolatos eljárások, határidők és információcsere;
- b) a (3) bekezdésben meghatározott kötelezettséggel kapcsolatban a Bizottság tagállamok általi értesítése és tájékoztatása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

59. cikk

Az ellenőrzések általános elvei

(1) A tagállamok által az 58. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott rendszernek – egyéb rendelkezés hiányában – ki kell terjednie valamennyi támogatási és kifizetési kérelem módszeres adminisztratív ellenőrzésére. Ezt a rendszert helyszíni ellenőrzésekkel kell kiegészíteni.

(2) A helyszíni ellenőrzéseket illetően a felelős hatóságnak az ellenőrizendő mintát a kérelmezők teljes köréből kell kiválasztania, és a mintának adott esetben két részből kell állnia: egy véletlenszerűen kiválasztott részből, hogy reprezentatív hibarány legyen megállapítható, valamint egy kockázatelemzés alapján kiválasztott részből, amely azon területekre összpontosít, ahol a legmagasabb a hibakockázat.

(3) A felelős hatóságnak minden egyes helyszíni ellenőrzésről jelentést kell készítenie.

(4) Adott esetben egyidejűleg kell végrehajtani az uniós jogszabályokban a mezőgazdasági támogatásokra és a vidékfejlesztési támogatásokra vonatkozóan előírt valamennyi helyszíni ellenőrzést.

(5) A tagállamok biztosítják a helyszíni ellenőrzéseknek a hatékony kockázatkezeléshez szükséges minimális szintjét, és szükség esetén növelik az említett ellenőrzések számát. A tagállamok csökkenthetik a minimális szintet, ha az irányítási és kontrollrendszerek megfelelően működnek, és a hibarányok elfogadható szintűek.

(6) A Bizottság által a 62. cikk (2) bekezdésének h) pontja alapján meghatározandó esetekben a benyújtást követően is lehetőség van a támogatási és kifizetési kérelmek, illetve bármely egyéb információ vagy kérelem helyesbítésére és kiigazítására, amennyiben az illetékes hatóság által elismert nyilvánvaló hibákról van szó.

(7) A támogatási kérelmeket és a kifizetési kérelmeket vissza kell utasítani, amennyiben a kedvezményezett vagy képviselője megakadályozza a helyszíni ellenőrzés lefolytatását, kivéve vis maior vagy rendkívüli körülmények fennállása esetén.

60. cikk

A szabályok kijátszására vonatkozó záradék

A különös rendelkezések sérelme nélkül, nem részesíthetők az ágazati mezőgazdasági jogszabályok által biztosított előnyökben olyan természetes vagy jogi személyek, akikről vagy amelyekről megállapítást nyer, hogy – az említett jogszabályok célkitűzésével ellentétesen – mesterségesen teremtették meg a szóban forgó előnyök megszerzéséhez szükséges feltételeket.

61. cikk

A borágazati támogatási programok ellenőrzési célú kompatibilitása

A(z) 1308/2013/EU rendeletben említett borágazati támogatási programok alkalmazása során a tagállamok biztosítják, hogy az e rendszerekre alkalmazott igazgatási és kontrolleljáráások kompatibilisek legyenek az e cím II. fejezetében említett integrált rendszerrel a következő elemek tekintetében:

- a) a számítógépes adatbázis;
- b) a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerek;
- c) az adminisztratív ellenőrzések.

Az eljárásoknak lehetővé kell tenniük az integrált rendszerrel való közös működést, illetve adatcserét.

62. cikk

A Bizottság hatásköre az ellenőrzések tekintetében

(1) Az ellenőrzések helyes és hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében és azért, hogy a jogosultsági feltételek ellenőrzése hatékony, következetes és hátrányos megkülönböztéstől mentes módon történjen, lehetővé téve az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a vámjáráásokra vonatkozó kiegészítő követelményekre vonatkozóan – és különösen a 952/2013/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ foglaltak szerint –, amennyiben a rendszer megfelelő irányítása ezt szükségessé teszi.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e fejezet Unión belüli egységes alkalmazásához szükséges szabályokat, és különösen a következőket:

- a) az uniós jogszabályok alkalmazásából eredő kötelezettségek, kötelezettségvállalások és jogosultsági feltételek teljesítésére vonatkozóan a tagállamok által elvégzendő adminisztratív és helyszíni ellenőrzésekre vonatkozó szabályok;
- b) a helyszíni ellenőrzések minimális szintjével kapcsolatos, valamint az ellenőrzések számának növelésére vonatkozó, az 59. cikk (5) bekezdésében foglalt kötelezettséggel vagy az ellenőrzések száma csökkentésének ugyane bekezdésben foglalt lehetőségével kapcsolatos szabályok;
- c) a végrehajtott ellenőrzésekre és vizsgálatokra, valamint azok eredményeire vonatkozó jelentéstétellel kapcsolatos szabályok és módszerek;
- d) a megfelelőségi ellenőrzések elvégzéséért felelős hatóságokra, az ellenőrzések tartalmára, gyakoriságára, valamint a forgalmazás azon szakaszára vonatkozó szabályok elfogadása, amelyben a szóban forgó ellenőrzéseket el kell végezni;
- e) a kenderdőlő a(z) 1307/2013/EU rendelet 52. cikkével összefüggésben a különleges ellenőrzési intézkedésekkel és a tetrahidrokannabinol-szintek meghatározásának módszereivel kapcsolatos szabályok;
- f) a gyapot tekintetében a(z) 1307/2013/EU rendelet 56. cikkével összefüggésben az elismert szakmaközi szervezetek ellenőrzési rendszere;
- g) a bor tekintetében a(z) 1308/2013/EU rendeletben említetteknek megfelelően a földterületek mérésére és az ellenőrzésekre vonatkozó szabályok, továbbá az ellenőrzések tökéletesítését szolgáló meghatározott pénzügyi eljárásokra irányadó szabályok;
- h) azon esetek, amelyekben az 59. cikk (6) bekezdésében említettek szerint a benyújtást követően is lehetőség van a támogatási és kifizetési kérelmek, illetve bármely egyéb információ vagy kérelem helyesbítésére és kiigazítására;
- i) a termékek állami intervencióra és magántárolásra való jogosultságának megállapítását szolgáló vizsgálatok és módszerek, valamint a pályáztatás alkalmazása az állami intervenció és a magántárolás kapcsán.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

63. cikk

Jogosulatlan kifizetések és igazgatási szankciók

(1) Amennyiben megállapítást nyer, hogy a kedvezményezett nem felel meg a jogosultsági kritériumoknak, nem teljesíti kötelezettségvállalásait vagy a támogatás odaítélésére vonatkozóan az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott feltételekkel kapcsolatos egyéb kötelezettségeit, a támogatást nem lehet kifizetni, illetve azt teljes egészében vagy részben vissza kell vonni, a(z) 1307/2013/EU rendelet 21. cikkében említett megfelelő támogatási jogosultságokat pedig – adott esetben – nem lehet odaítélni, illetve vissza kell vonni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

(2) Ezenkívül amennyiben az ágazati mezőgazdasági jogszabályok így rendelkeznek, a tagállamok igazgatási szankciókat is kiszabnak a 64. és a 77. cikkben megállapított szabályoknak megfelelően. Ez nem sértheti a VI. cím 91–101. cikkében foglalt rendelkezéseket.

(3) Az 54. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, vissza kell fizettetni azokat az összegeket – beleértve ezek kamatait is – és támogatási jogosultságokat, amelyekre az (1) bekezdésben említett visszavonás, illetve a (2) bekezdésben említett szankciók vonatkoznak.

(4) A Bizottság a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az (1) bekezdésben említett részleges vagy teljes visszavonás feltételeire vonatkozóan.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes eljárási és technikai szabályokat határoz meg a következőkre vonatkozóan:

- a) az (1) bekezdésben említett részleges vagy teljes visszavonás alkalmazása és kiszámítása;
- b) a jogosulatlan kifizetések visszafizettetése és a szankcióként kiszabott összegek beszedése; a jogosulatlanul megadott támogatási jogosultságok; valamint a kamat alkalmazása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

64. cikk

Igazgatási szankciók alkalmazása

(1) A 63. cikk (2) bekezdésében említett igazgatási szankciók tekintetében ezt a cikket a jogosultsági kritériumoknak, kötelezettségvállalásoknak vagy az ágazati mezőgazdasági jogszabályok alkalmazásából eredő egyéb kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén kell alkalmazni, az e cím II. fejezetének 67–78. cikkében és a VI. cím 91–101. cikkében említettek, valamint a 89. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott szankciók hatálya alá tartozók kivételével.

(2) Nem szabható ki igazgatási szankció, amennyiben:

- a) a meg nem felelés oka vis maior;
- b) a meg nem felelés oka az 59. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti nyilvánvaló hiba;
- c) a meg nem felelés oka az illetékes hatóság vagy más hatóság hibája, és a hibát az igazgatási szankció által érintett személy ésszerűen nem vehetett észre;
- d) az érintett személy igazolni tudja az illetékes hatóság számára, hogy nem felelős az (1) bekezdésben említett kötelezettségeknek való meg nem felelésért, illetve ha az illetékes hatóság más módon meggyőződött arról, hogy az érintett személy nem hibáztatható;

e) a meg nem felelés csekély mértékű; ide tartozik az is, ha a meg nem felelés mértéke nem haladja meg a Bizottság által a (7) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó küszöbértéket;

f) a Bizottság által a (6) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó egyéb olyan esetek, amikor a szankció kiszabása nem helyénvaló.

(3) Igazgatási szankciók a támogatások kedvezményezettjeire és más természetes vagy jogi személyekre, többek között az (1) bekezdésben említett szabályokban megállapított kötelezettségekkel rendelkező kedvezményezettek/vagy más személyek csoportjaira vagy társulásaira állapíthatók meg.

(4) Az igazgatási szankciók az alábbi típusok valamelyikébe tartozhatnak:

a) a meg nem felelés által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek, illetve későbbi kérelmek alapján fizetendő támogatások összegének csökkentése; a vidékfejlesztési támogatás tekintetében azonban ez nem sértheti azt a lehetőséget, hogy a támogatás felfüggesztésére kerüljön sor abban az esetben, ha várható, hogy a kedvezményezett ésszerű határidőn belül orvosolja a meg nem felelést;

b) a meg nem felelés által érintett mennyiség és/vagy időszak alapján kiszámított összeg megfizetése;

c) jóváhagyás, elismerés vagy engedély felfüggesztése vagy visszavonása;

d) kizárás az érintett támogatási rendszerben, támogatási intézkedésben vagy egyéb intézkedésben való részvételből, illetve az előnyeiből való részesülésből.

(5) Az igazgatási szankcióknak arányosaknak kell lenniük, mértéküknek pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamától, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia, és a szankciókra az alábbi korlátozásoknak kell vonatkozniuk:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg a támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 200 %-át;

b) az a) pont ellenére, a vidékfejlesztés tekintetében a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg az adható támogatás összegének 100 %-át;

c) a (4) bekezdés b) pontjában említett igazgatási szankció összege nem haladhatja meg az e bekezdés a) pontjában említett százalékos aránnyal összehasonlítható összeget;

d) a (4) bekezdés c) és d) pontjában említett felfüggesztés, visszavonás vagy kizárás maximális időtartama három egymást követő év lehet, amely újbóli meg nem felelés esetén megújítható.

(6) Annak érdekében, hogy figyelembe vegye egyfelől a kiszabandó pénzbüntetések és szankciók visszatartó erejét, másfelől pedig az ágazati mezőgazdasági jogszabályok hatálya alá tartozó valamennyi támogatási rendszer és támogatási intézkedés különös jellemzőit, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) minden egyes támogatási rendszer és támogatási intézkedés, valamint a (3) bekezdésben említett valamennyi érintett személy vonatkozásában, a tagállamok által a (4) bekezdésben meghatározott listából, az (5) bekezdésben meghatározott korlátok között kiszabandó igazgatási szankció kiválasztása és a szankció konkrét mértékének meghatározása, többek között a mennyiségileg nem meghatározható meg nem felelés eseteiben is;
- b) azon esetek meghatározása, amelyekben a (2) bekezdés f) pontjában említettek szerint nem kerülhet sor igazgatási szankciók kiszabására.

(7) E cikk egységes alkalmazásának érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes eljárási és technikai szabályokat fogad el, különösen az alábbiakra vonatkozóan:

- a) az igazgatási szankciók alkalmazása és kiszámítása;
- b) a (2) bekezdés e) pontjában említett csekély mértékű meg nem felelés eseteinek azonosítására vonatkozó részletes szabályok, ideértve egy olyan, az odaítélhető támogatás összegének névértékében vagy százalékos arányában kifejezett küszöbérték meghatározását, amely a vidékfejlesztési támogatás tekintetében nem lehet kevesebb 3 %-nál, minden más támogatás tekintetében pedig nem lehet kevesebb 1 %-nál;
- c) az olyan esetek azonosítására vonatkozó szabályok, amelyekben a tagállamok a szankciók jellege miatt megtartják a szankciók címén beszedett pénzüsségeket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

65. cikk

A tagállamok számára történő kifizetések felfüggesztése a(z) 1308/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó konkrét esetekben

(1) Amennyiben a(z) 1308/2013/EU rendelet előírja a tagállamok számára, hogy egy meghatározott határidőn belül nyújtsanak be bizonyos információkat, és ha a tagállamok egyáltalán nem, vagy nem időben küldik meg az említett információkat, vagy ha helytelen információkat küldenek, akkor a Bizottság felfüggesztheti a 18. cikkben említett havi kifizetéseket, feltéve, hogy a Bizottság kellő időben a tagállamok rendelkezésére bocsátotta az ehhez kapcsolódóan szükséges információkat, nyomtatványokat és magyarázatot. A felfüggesztendő összegnek kapcsolódnia kell az azon piaci intézkedésekkel kapcsolatos kiadásokhoz, amelyekre vonatkozóan a kért információt nem küldték meg vagy nem időben küldték meg, vagy amelyekre vonatkozóan helytelen információt küldtek.

(2) Annak érdekében, hogy az (1) bekezdés alkalmazásakor biztosított legyen az arányosság elvének tiszteletben tartása, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a

felfüggesztés által érintett piaci intézkedésekre, valamint a kifizetések (1) bekezdésben említett felfüggesztésének mértékére és időtartamára vonatkozóan.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján eljárási szabályokat és egyéb gyakorlati szabályokat határoz meg a havi kifizetések (1) bekezdésben említett felfüggesztése megfelelő működésének biztosításához kapcsolódóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

66. cikk

Biztosítékok

(1) A tagállamok – amennyiben az ágazati mezőgazdasági jogszabály erről rendelkezik – biztosítékot kérhetnek, amely szavatolja, hogy a mulasztó fél megfizet egy pénzüsséget, vagy azt valamely illetékes hatóság behajtja, ha egy, az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban előírt kötelezettség teljesítését elmulasztják.

(2) A vis maior esetét kivéve, a biztosíték teljes egészében vagy részben lehívásra kerül, ha egy adott kötelezettség nem, vagy csak részben teljesül.

(3) A biztosítéknyújtás során érvényesülő hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód, méltányosság és arányosság biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőket érintő szabályokra vonatkozóan:

- a) a felelős fél meghatározása, ha egy kötelezettség nem teljesül;
- b) olyan konkrét helyzetek, amikor az illetékes hatóság eltekinthet a biztosíték követelményétől;
- c) a nyújtandó biztosítékokra és a biztosítékot nyújtóra vonatkozó feltételek, valamint a biztosíték nyújtására és felszabadítására vonatkozó feltételek;
- d) az előlegfizetés keretében nyújtott biztosítékhoz kapcsolódó különös feltételek;
- e) az olyan kötelezettségek nem teljesítésének következményeinek meghatározása, amelyekért az (1) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően biztosítékot nyújtottak, ideértve a biztosítékok lehívását, a visszatérítésekhez, engedélyekhez, ajánlatokhoz, pályázatokhoz vagy egysedi kérelmekhez kapcsolódó biztosítékok felszabadítására, és az arra az esetre alkalmazandó csökkentési mértéket, ha valamely olyan követelmény, amelynek teljesülése feltétele a szóban forgó biztosíték felszabadításának, részben vagy egyáltalán nem teljesül, figyelembe véve a kötelezettség jellegét, azt a mennyiséget, amely tekintetében a kötelezettség nem teljesült, a kötelezettség teljesítésére megszabott határidő túllépésének mértékét, valamint azt is, hogy mennyi idő elteltével szolgáltatnak bizonyítékot a kötelezettség teljesítésére vonatkozóan.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a következőkkel kapcsolatban:

- a) a nyújtandó biztosíték formája, a biztosíték nyújtásának és elfogadásának, valamint az eredeti biztosíték felváltásának eljárása;

- b) a biztosíték felszabadításának eljárása;
- c) a tagállamok és a Bizottság által teendő értesítések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. FEJEZET

Integrált igazgatási és kontrollrendszer

67. cikk

Hatály és az alkalmazott fogalmak

(1) Minden tagállam létrehoz egy integrált igazgatási és kontrollrendszert (a továbbiakban: az integrált rendszer), és gondoskodik annak működtetéséről.

(2) Az integrált rendszert a(z) 1307/2013/EU rendelet I. mellékletében felsorolt támogatási rendszerekre, valamint a(z) 1305/2013/EU rendelet 21. cikké (1) bekezdése a) és b) pontjának, 28–31. cikkének, 33., 34. és 40. cikkének, valamint adott esetben a(z) 1303/2013/EU rendelet 35. cikké (1) bekezdése b) és c) pontjának megfelelően nyújtott támogatásra kell alkalmazni.

A létesítési költséget illetően azonban ez a fejezet nem alkalmazandó a(z) 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (9) bekezdésében, sem az említett rendelet 21. cikké (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti intézkedésekre.

(3) Az integrált rendszer a szükséges mértékben alkalmazandó a VI. címben megállapított kölcsönös megfeleltetés kontrolljára is.

(4) E fejezet alkalmazásában:

- a) „mezőgazdasági parcella”: olyan összefüggő földterület, amelyet egyetlen mezőgazdasági termelő jelent be, és amelyen egyetlen terménycsoportot termesztnek; amennyiben azonban egy meghatározott terménycsoporton belül egy adott terület hasznosítási formáját a(z) 1307/2013/EU rendelettel összefüggésben külön kell bejelenteni, az adott speciális hasznosítás szükség esetén további behatárolását adja a mezőgazdasági parcellának; a tagállamok további kritériumokat is meghatározhatnak a mezőgazdasági parcella további behatárolására;
- b) „területalapú közvetlen kifizetés”: a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 1. fejezetében említett alaptámogatási rendszer, egységes területalapú támogatási rendszer és átcsoportosítással nyújtható támogatás, a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezetében említett, az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlatokra nyújtott támogatás, a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 4. fejezetében említett, a hátrányos természeti adottságú területekre vonatkozó támogatás, a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 5. fejezetében említett, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás, a IV. cím 1. fejezetében említett, termeléstől függő önkéntes támogatás, amennyiben a támogatást hektárszám alapján

fizetik, a IV. cím 2. fejezetében említett, gyapottra vonatkozó terményspecifikus támogatás, a(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében említett mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer, a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ IV. fejezetében említett, az Unió legkülső régióira vonatkozó egyedi mezőgazdasági intézkedések, amennyiben a támogatást hektárszám alapján fizetik, valamint a 228/2013/EU európai parlamenti és tanácsi ⁽²⁾ rendelet IV. fejezetében említett, a kisebb égei-tengeri szigetekre vonatkozó egyedi mezőgazdasági intézkedések, amennyiben a támogatást hektárszám alapján fizetik.

68. cikk

Az integrált rendszer elemei

(1) Az integrált rendszer a következő elemekből áll:

- a) számítógépes adatbázis;
- b) a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer;
- c) a támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer;
- d) támogatási kérelmek és kifizetési kérelmek;
- e) integrált kontrollrendszer;
- f) a 67. cikk (2) bekezdése szerinti támogatásokra vonatkozóan támogatási vagy kifizetési kérelmet benyújtó minden egyes kedvezményezett azonosító adatainak nyilvántartására szolgáló egységes rendszer.

(2) Adott esetben az integrált rendszer magában foglal egy, az 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾, valamint a 21/2004/EK tanácsi rendeletnek ⁽⁴⁾ megfelelően állatok azonosítására és nyilvántartására létrehozott rendszert is.

(3) Az integrált rendszer megvalósításával és alkalmazásával kapcsolatos tagállami felelősségek sérelme nélkül a Bizottság szakosított szervek vagy szakemberek segítségét kérheti az integrált rendszer létrehozásának, monitoringjának és hasznosításának elősegítésére, különösen azzal a céllal, hogy – kérésre – megfelelő szakmai tanácsokkal lássák el a tagállamok illetékes hatóságait.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 228/2013/EU rendelete (2013. március 13.) az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról és a 247/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 23. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 229/2013/EU rendelete (2013. március 13.) egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról és az 1405/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 78., 2013.3.20., 41. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1760/2000/EK rendelete (2000. július 17.) a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 21/2004/EK rendelete (2003. december 17.) a juh- és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és a 64/432/EGK irányelv módosításáról (HL L 5., 2004.1.9., 8. o.).

(4) A tagállamok meghoznak minden további intézkedést az integrált rendszer megfelelő alkalmazása érdekében, valamint kölcsönösen segítik egymást az e rendeletben előírt ellenőrzések elvégzésében.

69. cikk

Számítógépes adatbázis

(1) A számítógépes adatbázisban (a továbbiakban: az adatbázis) nyilván kell tartani a 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatások egyes kedvezményezettjei által a támogatási kérelmekben és kifizetési kérelmekben megadott adatokat.

Az adatbázis az érintett tagállam illetékes hatóságán keresztül lehetővé teszi különösen az aktuális naptári és/vagy gazdasági évre, valamint az azt megelőző tíz ilyen évre vonatkozó adatokba való betekintést. Amennyiben a 2000. évtől kezdődő korábbi naptári és/vagy gazdasági évekre vonatkozó adatok befolyásolják a mezőgazdasági termelők támogatási szintjét, akkor az adatbázis az ezen évekre vonatkozó adatokba való betekintést is lehetővé teszi. Az adatbázis emellett közvetlen és azonnali betekintést tesz lehetővé a megelőző legalább négy egymást követő naptári év adataiba, valamint az 1120/2009/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ eredeti változata 2. cikkének c) pontjában meghatározott „állandó legelőre” vonatkozó adatok, illetve a 1307/2013/EU rendelet alkalmazási időpontjától kezdődően az annak 4. cikke (1) bekezdése h) pontjában meghatározott „állandó gyepterületre és állandó legelőre” vonatkozó adatok tekintetében ...-tól az adatbázis közvetlen és azonnali betekintést tesz lehetővé a megelőző legalább öt egymást követő naptári év adatai vonatkozásában.

A második albekezdéstől eltérve, az Európai Unióhoz 2004-et követően csatlakozott tagállamoknak csak a csatlakozásuk évétől kezdődően kell betekintést biztosítaniuk a szóban forgó adatokba.

(2) A tagállamok decentralizált adatbázisokat is létrehozhatnak azzal a feltétellel, hogy azokat, valamint az adatok nyilvántartására és az adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó igazgatási eljárásokat az adott tagállam területének egészén egységes módon és úgy alakítják ki, hogy azok keresztellenőrzés céljából kompatibilisek legyenek egymással.

70. cikk

A mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer

(1) A mezőgazdasági parcellaazonosító rendszert térképek, ingatlan-nyilvántartási dokumentumok vagy más térképészeti források alapján kell létrehozni. Az alkalmazott Ennek során a számítógépes földrajzi információs rendszereknél alkalmazott technikákat kell alkalmazni, ideértve az egységes szabványokon alapuló légi vagy műholdas ortofotókat, amelyek legalább 1:10 000, 2016-tól kezdődően pedig 1:5 000 léptékű térképészeti pontosságot biztosítanak, figyelembe véve ugyanakkor a parcella határvonalait és állapotát is. Ezt a meglévő uniós előírásokkal összhangban kell rögzíteni.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok e technikákat 2016-ot követően is tovább alkalmazhatják – a légi vagy műholdas

⁽¹⁾ A Bizottság 1120/2009/EK rendelete (2009. október 29.) a közös agrárpolitika keretében tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 73/2009/EK tanácsi rendelet III. címében előírt egységes támogatási rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 316., 2009.12.2., 1. o.).

ortofotókat is beleértve – a legalább 1:10 000 léptékű térképészeti pontosságot biztosító egységes szabványok alapján, amennyiben e technikák beszerzésére 2012 novemberére előtt létrejött hosszú távú szerződések alapján került sor.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer az ökológiai jelentőségű területek figyelembevételét célzó referenciaelemet is tartalmazzon. Ez a referenciaelem vonatkozik különösen a(z) 1307/2013/EU rendelet 43. cikkének (3) bekezdésében említett, a szóban forgó rendelet 46. cikkében szereplő gyakorlatokkal egyenértékű konkrét kötelezettségvállalásokra és/vagy környezetvédelmi tanúsítási rendszerekre, azt megelőzően, hogy az éghajlat és a környezet szempontjából előnyös mezőgazdasági gyakorlathoz nyújtott, a(z) 1307/2013/EU rendelet 43–46. cikkében említett támogatás iránti kérelmek tekintetében legkésőbb a 2018-as kifizetési évre rendelkezésre állnának az e rendelet 72. cikkében említett formanyomtatványok.

71. cikk

A támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer

(1) A támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszernek lehetővé kell tennie a jogosultságok ellenőrzését és a támogatási kérelmekkel, valamint a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerrel való keresztellenőrzést.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendszernek az érintett tagállam illetékes hatósága útján közvetlen és azonnali betekintést kell lehetővé tennie a megelőző legalább négy egymást követő naptári év adataiba.

72. cikk

Támogatási kérelmek és kifizetési kérelmek

(1) A 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatás kedvezményezettje minden évben közvetlen kifizetésre irányuló kérelmet vagy kifizetési kérelmet nyújt be a megfelelő területalapú, illetve állatokra vonatkozó vidékfejlesztési intézkedésekre, megjelölve adott esetben:

- a) a mezőgazdasági üzem valamennyi mezőgazdasági parcelláját, valamint az olyan nem mezőgazdasági területeket, amelyekre a 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatást igényel;
- b) az aktiválásra bejelentett támogatási jogosultságokat;
- c) az ebben a rendeletben előírt vagy a vonatkozó ágazati mezőgazdasági jogszabályok végrehajtása céljából szükséges, illetőleg az érintett tagállam által kért bármely más információt.

A területalapú közvetlen kifizetésekre vonatkozóan minden egyes tagállam meghatározza a mezőgazdasági parcelláknak azt a minimális méretét, amelyre támogatási kérelmet lehet benyújtani. Ez a minimális méret azonban nem haladhatja meg a 0,3 hektárt.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem kell bejelenteni azokat a legfeljebb 0,1 ha méretű mezőgazdasági parcellákat, amelyekre nem nyújtottak be támogatási kérelmet, amennyiben az összes ilyen parcella teljes területe nem haladja meg az egy hektárt, és/vagy dönthetnek úgy, hogy az a mezőgazdasági termelő, aki nem nyújt be területalapú közvetlen kifizetés iránti kérelmet, nem köteles nyilatkozni mezőgazdasági parcelláiról, amennyiben a teljes mezőgazdasági terület nem haladja meg az egy hektárt. A mezőgazdasági termelőnek kérelmében minden esetben jeleznie kell, hogy rendelkezik mezőgazdasági parcellákkal, és az illetékes hatóságok kérésére meg kell jelölnie azok földrajzi elhelyezkedését.

(3) A tagállamok az előző évben meghatározott területek alapján előre kitöltött formanyomtatványokat, valamint grafikus anyagokat biztosítanak, többek között elektronikus úton, és a grafikus anyagokon feltüntetik az érintett területek földrajzi elhelyezkedését.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy:

- a) a támogatási kérelem és a kifizetési kérelem érvényes, ha a kedvezményezett megerősíti, hogy az előző évben benyújtott támogatási kérelemhez és kifizetési kérelemhez képest nem történtek változások;
- b) a támogatási kérelemben és a kifizetési kérelemben csak az előző évre vonatkozóan benyújtott támogatási kérelemhez és kifizetési kérelemhez képest megváltozott adatoknak kell szerepelniük.

A(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében meghatározott mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszer tekintetében azonban ezt a lehetőséget valamennyi érintett mezőgazdasági termelőnek meg kell adni.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 67. cikkben említett támogatási rendszerek és intézkedések vagy más támogatási rendszerek és intézkedések közül többre vagy azok mindegyikére egyetlen támogatási kérelem vonatkozzon.

(5) Az 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ eltérve, a támogatási kérelmek, a kifizetési kérelmek, valamint az igazoló dokumentumok, szerződések és nyilatkozatok e fejezet szerinti benyújtására és módosítására vonatkozó határidők kiszámítását az integrált rendszer szerinti sajátos követelményekhez kell igazítani. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályokat fogadjon el az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozóan azon esetek tekintetében, amikor a kérelmek vagy módosítások benyújtásának végső határideje ünnepnapra, szombatra vagy vasárnapra esik.

73. cikk

A kedvezményezettek azonosítására szolgáló rendszer

A 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatás kedvezményezettjeinek azonosító adatait nyilvántartó egységes rendszernek biztosítania kell, hogy az ugyanazon kedvezményezett által benyújtott valamennyi támogatási és kifizetési kérelem, mint olyan, azonosítható legyen.

⁽¹⁾ A Tanács 1182/71/EGK, Euratom rendelete (1971. június 3.) az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.).

74. cikk

A jogosultsági feltételek teljesítésének ellenőrzése és támogatáscsökkentés

(1) A 59. cikknek megfelelően a tagállamok – a kifizető ügynökségek vagy az általuk a nevükben történő eljárásra felhatalmazott szervek útján – végrehajtják a támogatási kérelmek adminisztratív ellenőrzését a jogosultsági feltételek teljesítésének ellenőrzése céljából. Az említett ellenőrzéseket helyszíni ellenőrzésekkel kell kiegészíteni.

(2) A helyszíni ellenőrzések céljából a tagállamok mintavételi tervet készítenek a mezőgazdasági üzemekre és/vagy a kedvezményezetteknek vonatkozóan.

(3) A tagállamok távérzékelési eljárásokat és a globális navigációs műholdrendszerre (GNSS) épülő technikákat is alkalmazhatnak a mezőgazdasági parcellák helyszíni ellenőrzésének módszeréül.

(4) A jogosultsági feltételeknek való meg nem felelés esetén a 63. cikk rendelkezései alkalmazandók.

75. cikk

A kedvezményezettek számára teljesített kifizetések

(1) A 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatási rendszerek és intézkedések keretében történő kifizetésekre a december 1-je és a következő naptári év június 30-a közötti időszakban kerül sor.

A támogatások kifizetése ebben az időszakban legfeljebb két részletben történik.

Az első és második albekezdés sérelme nélkül a 67. cikk (2) bekezdése szerinti támogatásokra vonatkozóan a tagállamok december 1-je előtt – de legkorábban október 16-án – előleget fizethetnek, amelynek mértéke legfeljebb 50 % a közvetlen kifizetések, és legfeljebb 75 % a vidékfejlesztési támogatások esetében.

A 67. cikk (2) bekezdésében említett vidékfejlesztési támogatás tekintetében ez a bekezdés a 2018-as kifizetési évtől benyújtott támogatási kérelmekre vagy kifizetési kérelmekre alkalmazandó, kivéve az e bekezdés harmadik albekezdése szerinti, legfeljebb 75 % mértékű előlegfizetéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett kifizetésekre csak azt követően kerülhet sor, hogy lezárult a jogosultsági feltételek teljesítésének a tagállamok által a 74. cikk értelmében elvégzendő ellenőrzése.

Az első albekezdéstől eltérve, a 67. cikk (2) bekezdésében említett vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó előleget a tagállamok a 59. cikk (1) bekezdése szerinti adminisztratív ellenőrzések befejezését követően is kifizethetik.

(3) Szükséghelyzet esetén a Bizottság az e cikk alkalmazásával kapcsolatos egyedi problémák megoldása érdekében indokolható és szükséges végrehajtási jogi aktusokat fogad el. E végrehajtási jogi aktusok eltérhetnek az (1) és (2) bekezdéstől, de csak a feltétlenül szükséges mértékig és a feltétlenül szükséges időtartamra.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

76. cikk

Átruházott hatáskörök

(1) Annak érdekében, hogy az e fejezetben előírt integrált rendszer alkalmazása hatékony, következetes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes módon történjen, lehetővé téve az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) az integrált rendszer összehangolt végrehajtásának biztosításához szükséges konkrét fogalom meghatározások, amelyek a(z) 1307/2013/EU rendeletben és a(z) 1305/2013/EU rendeletben szereplő fogalom meghatározásokat egészítik ki;
- b) a 67–75. cikk tekintetében, az e rendeletben vagy az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott kontrollkövetelményeknek való megfelelés biztosításához szükséges, a tagállamok által meghozandó, a termelők, szolgáltatók, szervek, szervezetek vagy más gazdasági szereplők, mint például vágóhidak vagy a támogatásnyújtásra vonatkozó eljárásban részt vevő társulások tekintetében meghozandó további intézkedésekre vonatkozó szabályok, amennyiben ez a rendelet nem rendelkezik idevágó igazgatási szankciókról; a szóban forgó intézkedéseknek – a lehetőségekhez mérten – a szankciókra vonatkozóan a 77. cikk (1)–(5) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket kell értelemszerűen követniük.
- (2) Annak biztosítása érdekében, hogy a 72. cikkben előírt támogatási kérelmek alapján folyósítandó pénzeszközöknek a jogosult kedvezményezettek közötti felosztása szabályos legyen, és lehetővé váljon az ehhez kapcsolódó kötelezettségek kedvezményezettek általi teljesítésének ellenőrzése, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

- a) a 70. cikkben meghatározott mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer, valamint a 73. cikkben meghatározott, a kedvezményezettek azonosítására szolgáló rendszer alapvető jellemzői, a kapcsolódó technikai szabályok – a referencia-parcellák aktualizálása tekintetében a parcella határvonalait és állapotát figyelembe vevő megfelelő tűrőhatárok megállapítására, valamint a parcellával szomszédosan elhelyezkedő tájképi jellegzetességeknek a rendszerbe való felvételére vonatkozó szabályokat is beleértve – és a kapcsolódó minőségi követelmények;
- b) a 71. cikkben meghatározott, a támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer alapvető jellemzői, a kapcsolódó technikai szabályok és a kapcsolódó minőségi követelmények;
- c) a támogatás kiszámítási alapja meghatározásának megállapítására irányadó szabályok, ezen belül az olyan esetekre

vonatkozó szabályok, amikor a támogatható területen tájképi jellegzetességek vagy fák találhatók; ezek a szabályok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy az állandó gyepterületek vonatkozásában automatikusan, térképészeti bemérés kötelezettsége nélkül a támogatható terület részének tekintsék azokat az elszórta található tájképi jellegzetességeket és fákat, amelyek összterülete nem haladja meg a referenciaparcella bizonyos százalékos arányát.

77. cikk

Igazgatási szankciók alkalmazása

- (1) A 63. cikk (2) bekezdésében említett igazgatási szankciókat illetően ezt a cikket kell alkalmazni a jogosultsági feltételeknek, a kötelezettségvállalásoknak vagy a 67. cikk (2) bekezdésében említett támogatási szabályok alkalmazásából eredő egyéb kötelezettségeknek való meg nem felelés esetén.
- (2) Nem szabható ki igazgatási szankció, amennyiben:
 - a) a meg nem felelés oka vis maior;
 - b) a meg nem felelés oka az 59. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti nyilvánvaló hiba;
 - c) a meg nem felelés oka az illetékes hatóság vagy más hatóság hibája, amelyet az igazgatási szankció által érintett személy ésszerűen nem vehetett észre;
 - d) az érintett személy igazolni tudja az illetékes hatóság számára, hogy nem hibáztatható az (1) bekezdésben említett kötelezettségeknek való meg nem felelés miatt, illetve ha az illetékes hatóság más módon meggyőződött arról, hogy az érintett személy nem hibáztatható;
 - e) a meg nem felelés csekély mértékű; ide tartozik az az eset is, amikor a meg nem felelés mértéke nem éri el a Bizottság által a (7) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó küszöbértéket;
 - f) a Bizottság által a (7) bekezdés b) pontjának megfelelően meghatározandó egyéb olyan esetek, amelyekben szankció kiszabása nem helyénvaló;
- (3) Igazgatási szankciók az (1) bekezdésben említett szabályokban megállapított kötelezettségekkel rendelkező kedvezményezettekre és azok csoportjaira vagy társulásaira alkalmazhatók.
- (4) Az igazgatási szankciók az alábbi típusokba tartozhatnak:
 - a) a meg nem felelés által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek, illetve korábbi vagy későbbi évekre vonatkozó támogatási vagy kifizetési kérelmek alapján fizetett vagy fizetendő támogatások összegének csökkentése;
 - b) a meg nem felelés által érintett mennyiség és/vagy időtartam alapján kiszámított összeg megfizetése;
 - c) kizárás az érintett támogatási rendszerben vagy támogatási intézkedésben való részvételből.

(5) Az igazgatási szankcióknak arányosaknak kell lenniük, mértéküknek pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamától, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia, és a szankciókra az alábbi korlátozásoknak kell vonatkozniuk:

- a) a (4) bekezdés a) pontjában említett igazgatási szankció egy adott évre vonatkozó összege nem haladhatja meg a támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 100 %-át;
- b) a (4) bekezdés b) pontjában említett igazgatási szankció egy adott évre vonatkozó összege nem haladhatja meg a szankció által érintett támogatási vagy kifizetési kérelmek összegének 100 %-át;
- c) a (4) bekezdés c) pontjában említett kizárás maximális időtartama három egymást követő év lehet, amely újbóli meg nem felelés esetén ismét kiróható.

(6) A (4) és (5) bekezdés ellenére, a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezetében említett kifizetés tekintetében az igazgatási szankció a szóban forgó rendelet alapján teljesített vagy teljesítendő kifizetések összegének csökkentése formájában valósul meg.

Az e bekezdésben említett igazgatási szankcióknak arányosaknak kell lenniük, mértéküknek pedig a meg nem felelés súlyosságától, mértékétől, fennállásának időtartamától, illetve ismétlődő jellegétől függően kell változnia.

Az ilyen igazgatási szankciók egy adott évre vonatkozó összege nem haladhatja meg a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címének 3. fejezetében említett támogatás azon összegének, amelyre az érintett mezőgazdasági termelő az adott támogatás feltételeinek teljesítése esetén jogosult lenne, 0 %-át a(z) 1307/2013/EU rendelet III. címe 3. fejezete alkalmazásának első két évében (2015-ös és 2016-os kifizetési év), 20 %-át az említett fejezet alkalmazásának harmadik évében (2017-es kifizetési év), valamint 25 %-át az említett fejezet alkalmazásának negyedik évétől (2018-as kifizetési év) kezdődően.

(7) Annak érdekében, hogy figyelembe vegye egyfelől a kiszabandó szankciók visszatartó erejét, másfelől pedig a 67. cikk (2) bekezdésében említett valamennyi támogatási rendszer és támogatási intézkedés sajátosságait, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) minden egyes támogatási rendszer és támogatási intézkedésre, valamint a (3) bekezdésben említett valamennyi érintett személyre vonatkozóan igazgatási szankció kiválasztása a (4) bekezdésben meghatározott listából, az (5) és (6) bekezdésben meghatározott korlátok között, továbbá a tagállamok által meghatározandó konkrét mértékének meghatározása, többek között a mennyiségileg nem meghatározható meg nem felelés eseteiben is;
- b) azon esetek meghatározása, amelyekben a (2) bekezdés f) pontjában említettek szerint nem kerülhet sor igazgatási szankciók kiszabására.

(8) E cikk egységes alkalmazásának érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes eljárási és technikai szabályokat fogad el az alábbiakra vonatkozóan:

- a) az ilyen igazgatási szankciók alkalmazására és kiszámítására vonatkozó szabályok;
- b) a meg nem felelés eseteinek csekély mértékűként történő azonosítására vonatkozó részletes szabályok, ideértve egy olyan, az odaítélhető támogatás összegének névértékében vagy százalékos arányában kifejezett küszöbérték meghatározását, amely nem lehet kevesebb 5 %-nál

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

78. cikk

Végrehajtási hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a következőket:

- a) a 69. cikkben meghatározott számítógépes adatbázis alapvető jellemzői, a kapcsolódó technikai szabályok és a kapcsolódó minőségi követelmények;
- b) a 72. cikk szerinti támogatási kérelmekre és kifizetési kérelmekre, valamint támogatási jogosultságok iránti kérelmekre vonatkozó szabályok, és ezen belül a kérelmek benyújtásának végső határidejére és a kérelmekben feltüntetendő minimális adatmennyiségre vonatkozó szabályok, a támogatási kérelmek módosítására vagy visszavonására, és a támogatási kérelmek benyújtásának követelménye alóli felmentésre vonatkozó rendelkezések, valamint olyan rendelkezések, amelyek a tagállamok számára lehetővé teszik egyszerűsített eljárások alkalmazását vagy nyilvánvaló hibák javítását;
- c) a kötelezettségek betartásának, illetve a támogatási kérelmekben vagy a kifizetési kérelmekben szereplő információk helyállóságának és teljességének vizsgálatára szolgáló ellenőrzések végrehajtására vonatkozó szabályok, a helyszíni ellenőrzésekre vonatkozó mérési tűréshatárokkal kapcsolatos szabályokat is beleértve;
- d) az e fejezet egységes végrehajtásához szükséges technikai előírások;
- e) szabályok azokra az esetekre, amikor mezőgazdasági üzem átruházásával együtt a támogatási jogosultsághoz kapcsolódó olyan kötelezettség átruházására is sor kerül, amely még nem teljesült;
- f) a 75. cikkben említett előlegek kifizetésére vonatkozó szabályok.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

III. FEJEZET

Az ügyletek vizsgálata

79. cikk

Hatály és fogalom meghatározások

(1) Ez a fejezet – annak megállapítása végett, hogy az EMGA finanszírozási rendszerébe tartozó ügyletek ténylegesen megvalósultak-e, illetve azok végrehajtása szabályszerű volt-e – szabályokat állapít meg az EMGA finanszírozási rendszeréhez közvetve vagy közvetlenül kapcsolódó kifizetések jogosultjai, illetve kötelezettjei vagy képviselőik (a továbbiakban: a vállalkozások) kereskedelmi dokumentumainak vizsgálatára.

(2) E fejezet nem alkalmazandó az e cím II. fejezetében említett integrált rendszer keretébe tartozó intézkedésekre. Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági ágazati jogszabályokban bekövetkezett változásoknak megfeleljen, és biztosítsa az e fejezetben létrehozott utólagos kontrollok rendszerének hatékonyságát, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon intézkedések listájának összeállítására céljából, amelyek – kialakításuk és kontrollkövetelményeik miatt – alkalmatlanok a kereskedelmi dokumentumok vizsgálata révén elvégzendő további utólagos kontrollra, és ezért nem tartoznak az e fejezet szerinti ellenőrzés hatálya alá.

(3) E fejezet alkalmazásában:

- a) „kereskedelmi dokumentum”: a vállalkozás üzleti tevékenységével összefüggő minden könyv, nyilvántartás, elismervény és igazoló dokumentum, számla, termelés- és minőség-nyilvántartás, levelezés, valamint minden fajta kereskedelmi adat, beleértve az elektronikusan tárolt adatokat, amennyiben ezek a dokumentumok vagy adatok közvetlenül vagy közvetve az (1) bekezdésben említett ügyletekhez kapcsolódnak;
- b) „harmadik fél”: minden természetes, illetve jogi személy, aki, illetőleg amely az EMGA finanszírozási rendszerében végrehajtott ügyletekkel közvetlenül vagy közvetve kapcsolatba hozható.

80. cikk

Tagállamok által elvégzett vizsgálatok

(1) A tagállamok a vizsgálandó ügyletek jellegét figyelembe véve szisztematikusan elvégzik a vállalkozások kereskedelmi dokumentumainak vizsgálatát. A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálatnak alávetendő vállalkozások kiválasztása a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a szabálytalanságok megelőzésére és feltárására irányuló intézkedések hatékonyságát. A kiválasztás során többek között figyelembe kell venni a vállalkozásoknak az említett rendszeren belüli pénzügyi jelentőségét, valamint egyéb kockázati tényezőket.

(2) Az (1) bekezdésben előírt vizsgálatot adott esetben ki kell terjeszteni azokra a természetes és jogi személyekre, akikkel, illetve amelyekkel a vállalkozások társultak, valamint más olyan természetes, illetve jogi személyre, aki, illetve amely tekintetében a 81. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében ez fontos lehet.

(3) Az e fejezet alapján végzett vizsgálat nem sérti a 47. és a 48. cikk alapján végzett ellenőrzéseket.

81. cikk

A vizsgálat céljai

(1) A vizsgálat tárgyát képező elsődleges adatok pontosságáról a felmerülő kockázat mértékéhez igazodó számú – szükség esetén harmadik felek kereskedelmi dokumentumaira is kiterjedő – keresztellenőrzéssel kell meggyőződni, amely a következőkből áll:

- a) a szállítók, ügyfelek, fuvarozók és egyéb harmadik felek kereskedelmi dokumentumaival történő összehasonlítások;

b) szükség esetén a készletek mennyiségének és jellegének fizikai ellenőrzése;

c) az EMGA finanszírozási rendszerén belül végrehajtott ügyletekhez vezető vagy azok következtében keletkező pénzmozgások nyilvántartásával történő összehasonlítások; valamint

d) a könyvvitellel, illetve a pénzügyi mozgások nyilvántartásával kapcsolatban a vizsgálat idején végzett olyan ellenőrzések, amelyek bizonyítják, hogy a kifizető ügynökség birtokában levő, a kedvezményezett támogatásának kifizetését igazoló okmányok pontosak.

(2) Különösen amennyiben a vállalkozások – uniós vagy nemzeti rendelkezéseknek megfelelően – a készletről külön nyilvántartást kötelesek vezetni, az ilyen nyilvántartás vizsgálatának adott esetben ki kell terjednie a kereskedelmi dokumentumokkal és szükség szerint a tényleges készletmennyiségekkel történő összehasonlításra.

(3) Az ellenőrizendő ügyletek kiválasztása során maradéktalanul figyelembe kell venni a felmerülő kockázat mértékét.

82. cikk

Hozzáférés a kereskedelmi dokumentumokhoz

(1) A vállalkozásért felelős személyeknek vagy egy harmadik félnek gondoskodnia kell arról, hogy minden kereskedelmi dokumentumot és kiegészítő információt a vizsgálatért felelős tisztviselők, illetve a nevükben a vizsgálat elvégzésére felhatalmazott személyek rendelkezésére bocsássanak. Az elektronikusan tárolt adatokat megfelelő adathordozó eszközön kell rendelkezésre bocsátani.

(2) A vizsgálatért felelős tisztviselő vagy a nevében a vizsgálat elvégzésére felhatalmazott személy kérheti, hogy az (1) bekezdésben említett dokumentumok kivonatát vagy másolatát rendelkezésére bocsássák.

(3) Amennyiben az e fejezet szerint végzett vizsgálat során megállapítást nyer, hogy a vállalkozás által vezetett kereskedelmi dokumentumok nem felelnek meg a vizsgálat céljára, a vállalkozást utasítani kell arra, hogy a jövőben a vizsgálatért felelős tagállam által előírt módon készítse el ezeket a dokumentumokat, az érintett ágazatra vonatkozóan más rendeletekben megállapított kötelezettségek sérelme nélkül.

A tagállamok meghatározzák, hogy mely időponttól kell a dokumentumokat ilyen módon elkészíteni.

Amennyiben az e fejezet alapján vizsgálandó kereskedelmi dokumentumok mindegyike vagy azok egy része olyan – akár az Unió területén belül, akár azon kívül elhelyezkedő – vállalkozásnál található, amely ugyanabba a kereskedelmi csoportba, társaságba vagy egységes alapon irányított vállalkozások társulásába tartozik, mint a vizsgált vállalkozás, az említett kereskedelmi dokumentumokat a vállalkozásnak a vizsgálat végrehajtásáért felelős tagállamok által meghatározott helyen és időpontban a vizsgálatért felelős tisztviselők rendelkezésére kell bocsátania.

(4) A tagállamok biztosítják a vizsgálatért felelős tisztviselők jogát a kereskedelmi dokumentumok lefoglalására, illetve lefoglaltatására. Ezt a jogot a vonatkozó nemzeti rendelkezések kellő figyelembevételével kell gyakorolni, az iratok lefoglalására vonatkozó büntetőeljárás szabályok alkalmazásának sérelme nélkül.

83. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás

(1) A tagállamok az e fejezet szerinti vizsgálat végrehajtásában segítséget nyújtanak egymásnak a következő esetekben:

- a) ha a vállalkozás vagy a harmadik fél más tagállamban rendelkezik székhellyel, mint ahol a szóban forgó összeg kifizetése vagy átvétele történt, illetve történnie kellett volna;
- b) ha a vállalkozás vagy a harmadik fél más tagállamban rendelkezik székhellyel, mint ahol a vizsgálathoz szükséges dokumentumok és adatok találhatóak.

A Bizottság összehangolhatja a két vagy több tagállam közötti kölcsönös segítségnyújtást magukban foglaló közös intézkedéseket.

(2) A tagállamok az EMGA kifizetés szerinti pénzügyi évét követő első három hónap folyamán megküldenek a Bizottság részére egy jegyzéket, amelyben feltüntetik azokat a harmadik országban székhellyel rendelkező vállalkozásokat, amelyek esetében a szóban forgó összeg kifizetése vagy átvétele az adott tagállamban történt, illetve kellett volna történnie.

(3) Amennyiben egy vállalkozással kapcsolatban a 80. cikkkel összhangban végzett vizsgálat során egy másik tagállam további tájékoztatást igényel, különös tekintettel a 81. cikk szerinti keresztellenőrzésekre, egyedi vizsgálati kérelmek nyújthatók be az indok megjelölésével. Az ilyen egyedi kérelmekről negyedévente, minden negyedév végét követő egy hónapon belül áttekintést kell küldeni a Bizottságnak. A Bizottság kérheti az egyes kérelmek másolatának rendelkezésre bocsátását.

A vizsgálati kérelmeket a kézhezvételüket követően legkésőbb hat hónapon belül teljesíteni kell; a vizsgálat eredményéről haldéktalanul tájékoztatni kell a kérelmező tagállamot és a Bizottságot. A Bizottságnak szóló tájékoztatást negyedévente, minden negyedév végét követő egy hónapon belül kell megadni.

84. cikk

Programozás

(1) A tagállamok a 80. cikknek megfelelően végrehajtandó vizsgálatokhoz vizsgálati programokat dolgoznak ki a soron következő vizsgálati időszakra.

(2) A tagállamok minden évben április 15-e előtt megküldik a Bizottságnak az (1) bekezdésben említett programjukat, és meghatározzák a következőket:

a) a vizsgálatnak alávetendő vállalkozások száma és azok ágazatonkénti lebontása a hozzájuk kapcsolódó összegek alapján;

b) a program kidolgozására elfogadott kritériumok.

(3) A tagállamok által kidolgozott és a Bizottságnak továbbított programokat a tagállamok végrehajtják, ha a Bizottság nyolc héten belül nem tette meg észrevételeit.

(4) A (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó a program tagállamok általi módosításaira.

(5) A Bizottság bármikor kérheti, hogy a tagállam egy adott vállalkozási kategóriával egészítse ki programját.

(6) Azokat a vállalkozásokat, amelyek bevételeinek, illetve kifizetéseinek összege 40 000 EUR-nál kisebb, az e fejezetben előírt vizsgálatnak csak akkor kell alávetni, ha annak konkrét indokai vannak, amelyeket vagy a tagállamoknak kell az (1) bekezdésben említett éves programjukban feltüntetni, vagy a Bizottságnak az említett program esetleges javasolt módosításában. A gazdasági és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 40 000 EUR küszöbérték módosítására vonatkozóan.

85. cikk

Külön szervezeti egységek

(1) Minden tagállamban külön szervezeti egységet kell kijelölni, amely e fejezet alkalmazásának monitoringjáért felel. Ezek a szervezeti egységek felelősek mindenekelőtt a következőkért:

- a) az e fejezetben előírt vizsgálatnak a szóban forgó külön szervezeti egység által közvetlenül alkalmazott tisztviselők közreműködésével történő végrehajtása; vagy
- b) az egyéb szervezeti egységekhez tartozó tisztviselők által végzett vizsgálatok összehangolása és általános felügyelete.

A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy az e fejezet szerint végrehajtandó vizsgálatok elvégzése a külön szervezeti egységek és más nemzeti szervezeti egységek között megosztva történjen, feltéve, hogy azok összehangolásáért az előbbi felelős.

(2) Az e fejezet alkalmazásáért felelős szervezeti egységet vagy szervezeti egységeket oly módon kell megszervezni, hogy azok a kifizetésekért és a kifizetések előtt végrehajtott vizsgálatért felelős szervezeti egységtől vagy szervezeti egység részlegetől függetlenek legyenek.

(3) Az (1) bekezdésben említett külön szervezeti egységnek meg kell tennie minden szükséges intézkedést e fejezet megfelelő alkalmazásának a biztosítása érdekében, az érintett tagállam pedig felruhazza az e fejezetben említett összes feladat ellátásához szükséges hatáskörrel.

(4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak azon természetes, illetve jogi személyek szankcionálására, akik/ameklyek elmulasztják az e fejezetből fakadó kötelezettségeik teljesítését.

86. cikk

Jelentések

(1) A tagállamok a vizsgálati időszakot követő január 1-je előtt részletes jelentést küldenek a Bizottságnak e fejezet alkalmazásáról.

(2) A tagállamok és a Bizottság rendszeres véleménycserét folytatnak e fejezet alkalmazásáról.

87. cikk

Információhoz való hozzáférés és a Bizottság által végzett vizsgálatok

(1) A Bizottság tisztviselői a vonatkozó nemzeti jognak megfelelően jogosultak hozzáférni minden, akár az e fejezet alapján szervezett vizsgálat céljából, akár azt követően kiállított dokumentumhoz és a tárolt adatokhoz, ideértve az adatfeldolgozó rendszerekben tárolt adatokat is. Kérésre ezeket az adatokat megfelelő adathordozó eszközön rendelkezésre kell bocsátani.

(2) A 80. cikkben említett vizsgálatokat a tagállamok tisztviselői hajtják végre. A Bizottság tisztviselői részt vehetnek az említett vizsgálatokban. Ők maguk nem gyakorolhatják a nemzeti tisztviselőkre ruházott vizsgálati hatásköröket, azonban a tagállamok tisztviselőivel azonos jog illeti meg őket az adott helyiségekbe való bejutás és az érintett dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében.

(3) A 83. cikk alapján végzett vizsgálatok esetében a megkereső tagállam tisztviselői a megkeresett tagállam hozzájárulásával jelen lehetnek a megkeresett tagállamban folyó vizsgálatnál, és az említett tagállam tisztviselőivel azonos jog illeti meg őket az adott helyiségekbe való bejutás és az érintett dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében.

A megkereső tagállamnak a megkeresett tagállamban folyó vizsgálatok elvégzésekor jelen lévő tisztviselőinek bármikor tudniuk kell igazolni hivatalos minőségüket. A vizsgálatokat minden esetben a megkeresett tagállam tisztviselői hajtják végre.

(4) A 883/2013/EU, Euratom és a 2185/96/EK, Euratom rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül, abban az esetben, ha a büntetőeljárásra vonatkozó nemzeti rendelkezések bizonyos eljárásokat a nemzeti jog által külön kijelölt tisztviselők számára tartanak fenn, ezekben az eljárásokban sem a Bizottság tisztviselői, sem a tagállam (3) bekezdésben említett tisztviselői nem vehetnek részt. Semmilyen körülmények között nem vehetnek részt különösen a személyek otthonában a tagállam büntetőjoga szerint végzett házkutatásokban, és a személyeknek az érintett tagállam büntetőjoga szerint történő hivatalos kihallgatásában. Az ezek nyomán szerzett információkhoz azonban hozzáférhetnek.

88. cikk

Bizottsági hatáskörök

A Bizottság szükség esetén végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e fejezetnek az egységes alkalmazására irányuló rendelkezéseket, különösen a következőkkel kapcsolatban:

- a 80. cikkben említett vizsgálat végrehajtása, ami a vállalkozások kiválasztását, a vizsgálat mértékét és ütemtervét illeti;
- a kereskedelmi dokumentumok megőrzése, a megőrzendő dokumentumok vagy a nyilvántartandó adatok típusai;
- a 83. cikk (1) bekezdésében említett közös intézkedések végrehajtása és koordinálása;
- a kérelmek tartalmára, formájára és benyújtásának módjára vonatkozó részletek és előírások, az értesítés tartalma, formája és módja, az e fejezet keretében szükséges információk benyújtása és cseréje;
- az e rendelet keretében szükséges információk közzétételének feltételei és módja vagy azok Bizottság általi terjesztése vagy a tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezésre bocsátására vonatkozó konkrét szabályok és feltételek;
- a 85. cikkben említett külön szervezeti egység hatáskörei;
- a 86. cikkben említett jelentések tartalma.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

IV. FEJEZET

Az ellenőrzésekre és a szankciókra vonatkozó egyéb rendelkezések

89. cikk

Forgalombahozatali szabályokhoz kapcsolódó egyéb ellenőrzések és szankciók

(1) A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy azok a(z) 1308/2013/EU rendelet 119. cikkének (1) bekezdésében említett termékek, amelyek címkézése nem felel meg az említett rendeletben foglaltaknak, ne kerüljenek forgalomba, illetve hogy az ilyen termékeket kivonják a forgalomból.

(2) A Bizottság által esetlegesen elfogadott különös rendelkezések sérelme nélkül a(z) 1308/2013/EU rendelet 189. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott termékeknek az Unióba történő behozatalát ellenőrzéseknek kell alávetni annak megállapítására, hogy teljesülnek-e az említett cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek.

(3) A tagállamok kockázatelemzésen alapuló ellenőrzéseket hajtanak végre annak ellenőrzésére, hogy a(z) 1308/2013/EU rendelet I. mellékletében említett termékek megfelelnek-e a(z) 1308/2013/EU rendelet II. része II. címe I. fejezetének I. szakaszában meghatározott szabályoknak, és adott esetben igazgatási szankciókat alkalmaznak.

(4) A borágazatra vonatkozó, a 64. cikk alapján elfogadott jogi aktusok sérelme nélkül, a borágazatra vonatkozó uniós szabályok megsértése esetén a tagállamok arányos, hatékony és visszatartó erejű igazgatási szankciókat alkalmaznak. E szankciók azonban nem alkalmazandók a 64. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott esetekben, valamint akkor, ha a meg nem felelés csekély mértékű.

(5) Az uniós pénzügyi eszközöknek, valamint az uniós borok identitásának, származásának és minőségének védelme érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon az alábbiakra vonatkozóan:

- a) a csalások felderítése érdekében az izotóp adatok analitikai adatbankjának létrehozása, amelynek alapját a tagállamok által gyűjtött minták képezik;
- b) az ellenőrző szervekre és a köztük megvalósuló kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó szabályok;
- c) a tagállamok megállapításainak közös felhasználására vonatkozó szabályok.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja a következőket:

- a) a tagállami adatbankokra és az izotóp adatok – amelyek segítséget nyújthatnak a csalások felderítésében – analitikai adatbankjára vonatkozó eljárások;
- b) az ellenőrző hatóságok és szervek közötti együttműködésre és segítségnyújtásra vonatkozó eljárások;
- c) a (3) bekezdésben említett kötelezettség tekintetében a forgalmazási előírásoknak való megfelelés ellenőrzésének elvégzésére vonatkozó szabályok, az ellenőrzések elvégzéséért felelős hatóságokra vonatkozó szabályok, továbbá az ellenőrzések tartalmára, gyakoriságára, valamint a forgalmazás azon szakaszára vonatkozó szabályok, amelyben a szóban forgó ellenőrzéseket el kell végezni.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

90. cikk

Az eredetmegjelölésekkel, a földrajzi jelzésekkel és az oltalom alatt álló hagyományos kifejezésekkel kapcsolatos ellenőrzések

(1) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges lépéseket, hogy megszüntessék a(z) 1308/2013/EU rendeletben említett, oltalom alatt álló eredetmegjelölések, oltalom alatt álló földrajzi jelzések és oltalom alatt álló hagyományos kifejezések jogszerűtlen használatát.

(2) A tagállamok kijelölik azt az illetékes hatóságot, amely felelős a(z) 1308/2013/EU rendelet 2. része II. címé I. fejezetének II. szakaszában meghatározott kötelezettségek tekintetében az ellenőrzések elvégzéséért a 882/2004/EK európai

parlamentari és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkében foglalt kritériumoknak megfelelően, és biztosítják, hogy bármely olyan gazdasági szereplő jogosult legyen az ellenőrzési rendszerben való részvétellel, amely megfelel az említett kötelezettségeknek.

(3) Az Unión belül a termékleírásnak való megfelelés éves ellenőrzését a bor készítése során, valamint kiszerelése közben vagy után a (2) bekezdésben említett illetékes hatóság, vagy a 882/2004/EK rendelet 2. cikke második albekezdésének 5. pontja szerinti, az ugyanazon rendelet 5. cikkében megállapított kritériumoknak megfelelően terméktanúsító szervként eljáró egy vagy több ellenőrző szerv biztosítja.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a következőket:

- a) a tagállamok által a Bizottsággal közlendő információk;
- b) a termékleírásnak való megfelelés ellenőrzéséért felelős hatóságra vonatkozó szabályok, beleértve azt az esetet is, ha a földrajzi terület harmadik országban van;
- c) a tagállamok által az oltalom alatt álló eredetmegjelölések, az oltalom alatt álló földrajzi jelzések és az oltalom alatt álló hagyományos kifejezések jogszerűtlen használatának megakadályozása érdekében végrehajtandó intézkedések;
- d) a tagállamok által elvégzendő ellenőrzések és vizsgálatok, beleértve a laboratóriumi vizsgálatokat is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

VI. CÍM

KÖLCSÖNÖS MEGFELELTETÉS

I. FEJEZET

Hatály

91. cikk

Általános elv

(1) Ha a 92. cikkben említett kedvezményezett nem felel meg a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozóan a 93. cikkben megállapított szabályoknak, a szóban forgó kedvezményezettel szemben igazgatási szankciót kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben említett igazgatási szankciót csak akkor kell alkalmazni, ha a meg nem felelés az érintett kedvezményezettnek közvetlenül felróható cselekmény vagy mulasztás eredménye, és ha a következő további feltételek közül egy vagy mindkettő teljesül:

- a) a meg nem felelés a kedvezményezett mezőgazdasági tevékenységéhez kapcsolódik;
- b) az érintett terület a kedvezményezett mezőgazdasági üzeméhez tartozik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 882/2004/EK rendelete (2004.

Az erdőterületek tekintetében azonban nem alkalmazandó ez a szankció, amennyiben az érintett területre nem igényeltek támogatást a(z) 1305/2013/EU rendelet 21. cikke (1) bekezdése a) pontjának, valamint 30. és 34. cikkének megfelelően.

(3) E cím alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

- a) „mezőgazdasági üzem”: valamennyi termelőegység és terület, amelyet a 92. cikkben említett kedvezményezett kezel, és amely ugyanazon tagállam területén helyezkedik el;
- b) „követelmény”: a II. mellékletben említett uniós jogszabályokban foglalt minden egyes kötelező gazdálkodási követelmény egy adott jogi aktuson belül, amely lényegében eltér ugyanazon jogi aktus egyéb követelményeitől.

92. cikk

Az érintett kedvezményezettek

A 91. cikk a(z) 1307/2013/EU rendelet szerinti közvetlen kifizetésben, a(z) 1308/2013/EU rendelet 46. és 47. cikke szerinti kifizetésekben, valamint a(z) 1305/2013/EU rendelet 21. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, 28–31. cikke, 33. és 34. cikke szerinti éves támogatásban részesülő kedvezményezettekre alkalmazandó.

A 91. cikk nem alkalmazandó azonban a(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében említett mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszerben részt vevő kedvezményezettekre. A fenti cikkben meghatározott szankció nem alkalmazandó továbbá a(z) 1305/2013/EU rendelet 28. cikkének (9) bekezdésében említett támogatásra.

93. cikk

A kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályok

(1) A kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályok tartalmazzák a II. mellékletben szereplő, az uniós jog keretébe tartozó, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket, valamint a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó, nemzeti szintű előírásokat, és azok a következő területekre terjednek ki:

- a) a környezet, az éghajlatváltozás és a földterület jó mezőgazdasági állapota;
- b) köz-, állat- és növényegészségügy,
- c) állatjólét.

(2) A II. mellékletben említett jogi aktusokat a hatályos változatnak, irányelvek esetében pedig a tagállamok általi végrehajtásnak megfelelően kell alkalmazni.

(3) Emellett a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályoknak a 2015. és a 2016. év tekintetében tartalmazniuk kell az állandó legelő fenntartását is. Azok a tagállamok, amelyek 2004. január 1-jén az Unió tagállamai voltak, biztosítják, hogy a 2003. évre vonatkozó területalapú támogatás iránti kérelem

benyújtására előírt időpontban állandó legelőként hasznosított földterületek – meghatározott korlátok között – továbbra is állandó legelők maradjanak. Azok a tagállamok, amelyek 2004-ben váltak az Unió tagállamává, biztosítják, hogy a 2004. május 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek – meghatározott korlátok között – továbbra is állandó legelők maradjanak. Bulgária és Románia biztosítja, hogy a 2007. január 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek – meghatározott korlátok között – továbbra is állandó legelők maradjanak. Horvátország biztosítja, hogy a 2013. július 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek – meghatározott korlátok között – továbbra is állandó legelők maradjanak.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az erdősisítésre szánt, állandó legelőként hasznosított földterületek esetében, amennyiben az ilyen erdőtelepítés összeegyeztethető a környezettel, valamint kivételt képeznek a karácsonyfa-ültetvények és a gyorsan növő fajok rövid távú telepítése.

(4) A (3) bekezdés figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állandó legelő fenntartására vonatkozó szabályokról, különösen annak biztosítására, hogy a mezőgazdasági termelők szintjén intézkedésekre kerüljön sor az állandó legelő fenntartása céljából, beleértve a területek állandó legelővé való átalakítására vonatkozó egyéni kötelezettséget is, amennyiben megállapítást nyer, hogy az állandó legelőként hasznosított földterület aránya csökken.

Egyrészt a tagállamoknak, másrészt pedig az egyes mezőgazdasági termelőknek az állandó legelő fenntartásával kapcsolatos kötelezettségei megfelelő teljesítésének biztosítása céljából a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a fenntartandó állandó legelő és mezőgazdasági földterület arányának meghatározására vonatkozó feltételek és módszerek megállapítására vonatkozóan.

(5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában az „állandó legelő” az 1120/2009/EK rendelet eredeti változata 2. cikkének c) pontjában meghatározott állandó legelő.

94. cikk

A földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotához kapcsolódó tagállami kötelezettségek

A tagállamok biztosítják valamennyi mezőgazdasági terület – köztük a termelésből kivont földterületek – jó mezőgazdasági és környezeti állapotának fenntartását. A tagállamok a II. melléklet alapján meghatározzák a földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozóan a kedvezményezettek által betartandó, nemzeti vagy regionális szintű minimális előírásokat, figyelembe véve az érintett területek olyan egyedi sajátosságait, mint a talaj- és az éghajlati viszonyok, a meglévő gazdálkodási rendszerek, a földhasználat, a vetésforgó, a gazdálkodási gyakorlat és a gazdaságok szerkezete.

A tagállamok nem határozhatnak meg olyan minimumkövetelményeket, amelyek nem szerepelnek a II. mellékletben.

95. cikk

A kedvezményezettek tájékoztatása

A tagállamok, adott esetben elektronikus úton, ellátják az érintett kedvezményezetteket a mezőgazdasági üzem szintjén teljesítendő követelmények és előírások jegyzékével, és az azokra vonatkozó egyértelmű és pontos információkkal.

II. FEJEZET

A kölcsönös megfeleltetéssel összefüggő kontrollrendszerek és igazgatási szankciók

96. cikk

A kölcsönös megfeleltetés ellenőrzése

(1) A tagállamok adott esetben az V. cím II. fejezetében meghatározott integrált rendszert és mindenekelőtt a 68. cikk (1) bekezdésének a), b), d), e) és f) pontját alkalmazzák.

A tagállamok igénybe vehetik meglévő igazgatási és kontrollrendszereiket a kölcsönös megfeleltetés szabályainak való megfelelés biztosítása céljából.

E rendszereknek, és különösen a 2008/71/EK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾, valamint az 1760/2000/EK rendelettel és a 21/2004/EK rendelettel összhangban az állatok azonosítására és nyilvántartására létrehozott rendszernek kompatibilisnek kell lennie az e rendelet V. címének II. fejezetében említett integrált rendszerrel.

(2) A szóban forgó követelményektől, előírásoktól, jogi aktusoktól és kölcsönös megfeleltetési területektől függően a tagállamok dönthetnek úgy, hogy adminisztratív ellenőrzéseket végeznek, különösen ha azokat a vonatkozó követelményre, előírásra, jogi aktusra vagy kölcsönös megfeleltetési területre alkalmazandó kontrollrendszer már előírta.

(3) A tagállamok helyszíni ellenőrzést végeznek annak ellenőrzésére, hogy az egyes kedvezményezettek betartják-e az e címben megállapított kötelezettségeket.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogad el az e címben említett kötelezettségek betartásának vizsgálatára szolgáló ellenőrzések végrehajtására vonatkozóan, olyan szabályokat is beleértve, amelyek lehetővé teszik, hogy a kockázatelemzés figyelembe vegye a következő tényezőket:

- a) a mezőgazdasági termelő részvétele az e rendelet III. címében meghatározott mezőgazdasági tanácsadó rendszerben;
- b) a mezőgazdasági termelő részvétele egy tanúsítási rendszerben, amennyiben az magában foglalja az érintett követelményeket és előírásokat.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/71/EK irányelve (2008. július 15.) a sertések azonosításáról és nyilvántartásáról (HL L 213., 2008.8.8., 31. o.).

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

97. cikk

Az igazgatási szankció alkalmazása

(1) A 91. cikkben meghatározott igazgatási szankciót akkor kell kiszabni, ha egy adott naptári évben (a továbbiakban: az érintett naptári év) bármikor nem teljesülnek a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályok, és ez a meg nem felelés közvetlenül az érintett naptári évben támogatási kérelmet vagy kifizetési kérelmet benyújtó mezőgazdasági termelőnek róható fel.

Az első albekezdés értelemszerűen alkalmazandó azokra a kedvezményezettekre, akikről megállapítják, hogy a szerkezetátalakítási és átállási támogatási programból nyújtott első kifizetés naptári évét követő év január 1-jétől számított három éven belül vagy a(z) 1308/2013/EU rendeletben említett zöldszüreti támogatási programból nyújtott kifizetés naptári évét követő év január 1-jétől számított egy év (a továbbiakban: az érintett naptári évek) során bármikor nem tartották be a kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó szabályokat.

(2) Azokban az esetekben, ha az érintett naptári évben vagy években a földet átruházzák, szintén az (1) bekezdést kell alkalmazni, ha az érintett meg nem felelés olyan cselekmény vagy mulasztás eredménye, amely közvetlenül annak a személynek róható fel, akinek a földterületet átruházták, vagy aki azt átruházta. Az első mondatától eltérve, ha az a személy, akinek a cselekmény vagy mulasztás közvetlenül felróható, az érintett naptári évben vagy években támogatási kérelmet vagy kifizetési kérelmet nyújtott be, az igazgatási szankciót az e személynek nyújtott vagy nyújtandó, a 92. cikkben említett kifizetések teljes összegére kell kiszabni.

E bekezdés alkalmazásában az „átruházás” olyan ügylet, amelynek révén a mezőgazdasági földterület többé nem áll az átruházó rendelkezésére.

(3) Az (1) bekezdés ellenére és a 101. cikk értelmében elfogadandó szabályok alapján a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzanak igazgatási szankciót, amennyiben annak összege kedvezményezettenként és naptári évenként legfeljebb 100 EUR lenne.

Amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy igénybe veszi az első albekezdésben meghatározott lehetőséget, akkor az illetékes hatóság a következő évben a kedvezményezettek egy mintájára vonatkozóan megteszi az annak ellenőrzéséhez szükséges intézkedéseket, hogy a kedvezményezett orvosolta-e az előírások megsértését. A ténymegállapításról és az előírások megsértését orvosoló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségről értesíteni kell a kedvezményezettet.

(4) Az igazgatási szankció kiszabása nem befolyásolja azon kifizetések jogszerűségét és szabályszerűségét, amelyekre az vonatkozik.

98. cikk

Az igazgatási szankció alkalmazása Bulgária, Horvátország és Románia esetében

Bulgária és Románia esetében az állatjólét területére vonatkozó, a II. mellékletben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket illetően a 91. cikkben említett igazgatási szankciókat legkésőbb 2016. január 1-jétől kell alkalmazni.

Horvátország esetében a II. mellékletben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket (SMR) illetően a 91. cikkben említett szankciókat az alábbi ütemezés szerint kell alkalmazni:

- a) 2014. január 1-jétől: SMR 1–SMR 3 és SMR 6–SMR 8;
- b) 2016. január 1-jétől: SMR 4, SMR 5, SMR 9 és SMR 10;
- c) 2018. január 1-jétől: SMR 11–SMR 13.

99. cikk

Az igazgatási szankció összegének kiszámítása

(1) A 91. cikkben meghatározott igazgatási szankciót az érintett kedvezményezettnek a ténymegállapítás szerinti naptári évben benyújtott vagy benyújtandó támogatási kérelmei tekintetében nyújtott vagy nyújtandó, 92. cikk szerinti kifizetések teljes összegének csökkentése vagy a támogatásból való kizárása révén kell alkalmazni.

A támogatáscsökkentésre, illetve a támogatás köréből való kizárásra vonatkozó számítások során figyelembe kell venni a meg nem felelés súlyosságát, mértékét, továbbá tartós, illetve ismétlődő jellegét, valamint a (2), (3) és (4) bekezdésben megállapított kritériumokat.

(2) A gondatlanságból eredő meg nem felelés esetén a támogatáscsökkentés mértéke nem haladhatja meg az 5 %-ot, ismételt meg nem felelés esetén pedig a 15 %-ot.

A tagállamok előzetes figyelmeztető rendszert hozhatnak létre a meg nem felelés olyan eseteire vonatkozóan, amelyek kisebb súlyosságuk, kisebb mértékük vagy rövidebb időtartamuk miatt – kellően indokolt esetben – nem eredményeznek támogatáscsökkentést, illetve a támogatás köréből való kizárást. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy él ezzel a lehetőséggel, az illetékes hatóság előzetes figyelmeztetést küld a kedvezményezettnek, amelyben értesíti a kedvezményezettet a szabálytalanságról és arról, hogy köteles orvosolni a helyzetet. Amennyiben egy következő ellenőrzés során azt állapítják meg, hogy a kedvezményezett nem orvosolta az előírások megsértését, visszamenőleges hatállyal alkalmazni kell a támogatás első bekezdés szerinti csökkentését.

A meg nem felelés azon esetei azonban, amelyek közvetlen veszélyt jelentenek a köz- vagy állategészségügy szempontjából, mindig támogatáscsökkentést, illetve a támogatás köréből való kizárást vonnak maguk után.

A tagállamok a mezőgazdasági tanácsadó rendszerhez való hozzáférés terén elsőbbséget biztosíthatnak azon kedvezményezetteknek, akik első alkalommal kaptak előzetes figyelmeztetést.

(3) Szándékos meg nem felelés esetén a támogatáscsökkentés mértéke nem lehet kisebb 20 %-nál, és a támogatáscsökkentés egy vagy több naptári évig is alkalmazható, valamint az érintett mezőgazdasági termelő akár teljesen ki is zárható egy vagy több támogatási rendszer köréből.

(4) Mindenesetre a támogatáscsökkentés, illetve a támogatás köréből való kizárás teljes összege egy adott naptári évre vonatkozóan nem haladhatja meg az (1) bekezdés első albekezdésében említett teljes összeget.

100. cikk

A kölcsönös megfeleltetés rendszeréből eredő összegek

A tagállamok a 99. cikkben említett támogatáscsökkentések, illetve a támogatás köréből való kizárások alkalmazásából származó összegekből 25 %-ot tarthatnak vissza.

101. cikk

Az igazgatási szankciók alkalmazásával és kiszámításával kapcsolatos bizottsági hatáskörök

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzeszközöknek a jogosult kedvezményezettek közötti felosztása szabályos legyen, és hogy a kölcsönös megfeleltetés végrehajtására hatékony, következetes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes módon kerüljön sor, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

- a) a kölcsönös megfeleltetés előírásainak megsértése miatti, a 99. cikkben említett igazgatási szankciók kiszámításához szükséges egységes alap megállapítása, figyelembe véve a költségvetési fejelem miatt alkalmazott csökkentéseket is;
- b) a kölcsönös megfeleltetés előírásainak megsértése miatti igazgatási szankciók kiszámításának és alkalmazásának feltételei, többek között az érintett kedvezményezettnek közvetlenül felróható meg nem felelés esetében.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes eljárási és technikai szabályokat állapít meg a 97–99. cikkben említett igazgatási szankcióknak – többek között a személyek csoportjából álló, a(z) 1305/2013/EU rendelet 28. és 29. cikke szerinti kedvezményezettek tekintetében való – kiszámítására és alkalmazására vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

VII. CÍM

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Kommunikáció

102. cikk

Információközlés

(1) Az ágazati rendeletekben megállapított rendelkezésekben előírtakon túl, a tagállamok megküldik a Bizottságnak az alábbi információkat, nyilatkozatokat és dokumentumokat:

- a) az akkreditált kifizető ügynökségekre és az akkreditált koordináló szervekre vonatkozóan:

- i. az akkreditációs okirat;
 - ii. megbízatásuk (akkreditált kifizető ügynökség vagy akkreditált koordináló szerv);
 - iii. adott esetben az akkreditáció visszavonása;
- b) a tanúsító szervekre vonatkozóan:
- i. nevük;
 - ii. címük;
- c) az alapok által finanszírozott műveletekhez kapcsolódó intézkedésekre vonatkozóan:
- i. az akkreditált kifizető ügynökség vagy az akkreditált koordináló szerv által aláírt kiadásigazoló nyilatkozatok – amelyek egyúttal kifizetési kérelmek is –, kiegészítve a szükséges információkkal;
 - ii. az EMGA-t illetően a pénzügyi igények becslése, az EMVA-t illetően pedig az év folyamán benyújtandó kiadásigazoló nyilatkozatok becsléseinek frissítése, valamint a következő pénzügyi évre vonatkozó becsült kiadásokat tartalmazó igazoló nyilatkozatok;
 - iii. a vezetőségi nyilatkozat és az akkreditált kifizető ügynökségek éves elszámolásai;
 - iv. az ütemtervvel és az ágazatspecifikus jogszabályokban meghatározott részletes rendelkezésekkel összhangban elvégzett összes rendelkezésre álló audit és ellenőrzés eredményének évenkénti összefoglalója.

Az akkreditált kifizető ügynökségek EMVA-kiadásokról készített éves elszámolásait az egyes programok szintjén kell benyújtani.

(2) A tagállamok részletesen tájékoztatják a Bizottságot a 94. cikkben említett, a jó mezőgazdasági és környezeti állapot végrehajtása céljából tett intézkedésekről és a III. címben említett mezőgazdasági tanácsadó rendszer részleteiről.

(3) A tagállamok rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot az V. cím II. fejezetében említett integrált rendszer alkalmazásáról. A Bizottság e témakörben véleménycserét szervez a tagállamokkal.

103. cikk

Az információk bizalmas kezelése

(1) A tagállamok és a Bizottság megtesz minden szükséges intézkedést a rendelet végrehajtása során végzett ellenőrzések, illetve a számlaelszámolás keretében közölt vagy kapott információ bizalmas kezelésének biztosítása érdekében.

Az említett információra a 2185/96/Euratom, EK rendelet 8. cikkében meghatározott szabályok alkalmazandók.

(2) A jogi eljárásokra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül, az V. cím III. fejezetében előírt vizsgálat során szerzett információ szakmai titoktartás tárgyát képezi. Az ilyen információ kizárólag azokkal a személyekkel közölhető, akiknek – a tagállamokban vagy az Unió intézményeiben teljesítendő feladataikból kifolyólag – e feladataik ellátásához az adott információra szükségük van.

104. cikk

Bizottsági hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat fogadhat el a következőkkel kapcsolatban:

- a) a Bizottság részére történő továbbítás, illetve rendelkezésre bocsátás módja, tartalma, gyakorisága, határideje és részletes szabályai az alábbiak esetében:
 - i. a kiadásigazoló nyilatkozatok, a becsült kiadások és azok frissítései, beleértve a címzett bevételeket is;
 - ii. vezetőségi nyilatkozatok és a kifizető ügynökségek éves elszámolásai, valamint valamennyi elvégzett, rendelkezésre álló audit és kontrolleredményei;
 - iii. az elszámolások tanúsításáról szóló jelentések;
 - iv. az akkreditált kifizető ügynökségek, az akkreditált koordináló szervek és a tanúsító szervek neve és adatai;
 - v. az alapokból finanszírozott kiadások elszámolásának és kifizetésének részletes szabályai;
 - vi. a tagállamok által a vidékfejlesztési műveletek és programok keretében végrehajtott pénzügyi kiigazításokról szóló értesítések és a tagállamok által szabálytalanságok nyomán kezdeményezett visszafizettetési eljárásokról szóló összefoglaló jelentések;
 - vii. az 58. cikknek megfelelően hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk.

b) a Bizottság és a tagállamok közötti információ- és dokumentumcsere részletes szabályai és az információs rendszerek megvalósítása, beleértve az e rendszerek által feldolgozandó adatok jellegét, formátumát és tartalmát, valamint a megfelelő adattárolási szabályokat is;

c) a tagállamok által a Bizottsághoz eljuttatandó információk, dokumentumok, statisztikák és jelentések, valamint ezen értesítések határideje és módja.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. FEJEZET

Az euro használata

105. cikk

Általános elvek

(1) A vidékfejlesztési programok elfogadásáról szóló bizottsági határozatokban szereplő pénzüsszegeket, a Bizottság lekötött és kifizetett pénzüsszegeit, továbbá az igazolt vagy tanúsított kiadások, valamint a tagállamok kiadásigazoló nyilatkozatainak pénzüsszegeit euróban kell kifejezni és folyósítani.

(2) Az ágazati mezőgazdasági jogszabályokban meghatározott árakat és összegeket euróban kell kifejezni.

Az említett összegeket az euroövezeti tagállamok esetében euróban, az euroövezeten kívüli tagállamok esetében pedig az adott tagállam nemzeti valutájában kell kifizetni vagy beszedni.

106. cikk

Árfolyam és meghatározó ügyleti tény

(1) A 105. cikk (2) bekezdésében említett árakat és összegeket az euroövezeten kívüli tagállamok esetében átváltási árfolyam használatával kell átváltani nemzeti valutára.

(2) Az árfolyamra vonatkozó meghatározó ügyleti tény:

a) a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben beszedett vagy kifizetett összegek esetében a behozatali vagy kiviteli vámeljárással befejezése;

b) az összes többi esetben az a tény, amely által a művelet gazdasági célja megvalósul.

(3) Amennyiben egy, a(z) 1307/2013/EU rendeletben előírt közvetlen kifizetést az eurótól eltérő pénznemben folyósítanak a kedvezményezett részére, a tagállamok a támogatás euróban kifejezett összegét az Európai Központi Bank által azon év október 1-jét megelőzően megállapított utolsó árfolyamon váltják át nemzeti valutára, amely évre a támogatást megítélték.

Az első albekezdéstől eltérve, a tagállamok kellően indokolt esetben határozhatnak úgy, hogy az átváltást az Európai Központi Bank által azon év október 1-jét megelőzően megállapított utolsó havi átlagárfolyam alapján hajtják végre, amely évre a támogatást megítélték. Az e megoldást választó tagállamok az adott év december 1-jét megelőzően megállapítják és közzéteszik az említett átlagárfolyamot.

(4) Az EMGA-t illetően az euroövezeten kívüli tagállamok a kiadásigazoló nyilatkozatok elkészítésekor ugyanazt az átváltási árfolyamot alkalmazzák, amelyet e fejezet rendelkezéseivel összhangban a kedvezményezetteknek történő kifizetések folyósításakor vagy bevételek beszedésekor alkalmaztak.

(5) A (2) bekezdésben említett meghatározó ügyleti tény pontosítása, illetve a piacszerzésre vagy a szóban forgó összegre jellemző sajátos okból kifolyólag történő meghatározása céljából a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett meghatározó ügyleti tényekre és

az alkalmazandó árfolyamra vonatkozó szabályokról. A konkrét ügyleti tény az alábbi kritériumok figyelembevételével kell meghatározni:

a) az átváltási árfolyam kiigazításainak mihamarabbi tényleges alkalmazhatósága;

b) a piacszerzés keretében végzett hasonló tevékenységeket meghatározó ügyleti tények hasonlósága;

c) a piacszerzéssel kapcsolatos árakra és összegekre vonatkozó meghatározó ügyleti tények koherenciája;

d) a megfelelő átváltási árfolyamok alkalmazására vonatkozó ellenőrzések megvalósíthatósága és hatékonysága.

(6) Annak elkerülésére, hogy az euroövezeten kívüli tagállamok más átváltási árfolyammal számoljanak egyrészt a bevételeknek, illetve a kedvezményezettek számára kifizetett támogatásoknak az eurótól eltérő pénznemben történő elszámolásánál, másrészt a kifizető ügynökségek kiadásigazoló nyilatkozatainak elkészítésekor, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kiadásigazoló nyilatkozatok elkészítésekor, illetőleg a közraktározási műveleteknek a kifizető ügynökség elszámolásaiban való nyilvántartásakor alkalmazandó átváltási árfolyamra vonatkozó szabályok megállapítására vonatkozóan.

107. cikk

Védintézkedések és eltérések

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén intézkedéseket fogadhat el az uniós jogszabályok alkalmazásának védelme érdekében, ha a nemzeti valutával kapcsolatos kivételes pénzügyi gyakorlat veszélyeztetheti azt. Ezek a végrehajtási jogi aktusok szükség esetén – és kizárólag a szigorúan szükséges időtartamra – eltérhetnek a hatályos rendelkezésektől.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a tagállamokat haladéktalanul értesíteni kell az első albekezdésben említett intézkedésekről.

(2) Abban az esetben, ha valamely nemzeti valutával kapcsolatos kivételes pénzügyi gyakorlat veszélyeztetheti az uniós jogszabályok alkalmazását, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, eltérve ettől a szakasztól, különösen az alábbi esetekben:

a) ha valamely ország a megszokottól eltérő átváltási módszereket, például több eltérő átváltási árfolyamot alkalmaz, vagy bartermegállapodásokat működtet;

b) ha valamely országok pénznemeit a hivatalos devizapiacokon nem jegyzik, vagy ha az ilyen valuták árfolyammozgásainak torzító hatásuk lehet a kereskedelemre.

108. cikk

Az euro használata az euroövezeten kívüli tagállamokban

(1) Abban az esetben, ha valamely euroövezeten kívüli tagállam olyan döntést hoz, amelynek értelmében az ágazati mezőgazdasági jogszabályokból eredő kiadásokat nem saját nemzeti valutájában, hanem euróban fizeti ki, a tagállam intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy az euro használata ne jelentsen rendszeres előnyt a nemzeti pénznem használatához képest.

(2) A tagállam a tervezett intézkedésekről azok hatálybalépését megelőzően értesíti a Bizottságot. Az intézkedések nem léptethetők hatályba mindaddig, amíg a Bizottság azokat el nem fogadta.

III. FEJEZET

Jelentéstétel és értékelés

109. cikk

Éves pénzügyi jelentés

A költségvetési évet követő minden év szeptember végéig a Bizottság pénzügyi jelentést készít az alapok előző pénzügyi év folyamán történt irányításáról, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

110. cikk

A KAP monitoringja és értékelése

(1) Közös monitoring- és értékelési keretet kell kidolgozni a KAP, és különösen a következők teljesítményének mérése céljából:

- a) a(z) 1307/2013/EU rendeletben meghatározott közvetlen kifizetések;
- b) a(z) 1308/2013/EU rendeletben meghatározott piaci intézkedések;
- c) a(z) 1305/2013/EU rendeletben meghatározott vidékfejlesztési intézkedések, és
- d) e rendelet rendelkezései.

A Bizottság elvégzi e szakpolitikai intézkedések monitoringját az első albekezdésben említett rendeletekben megállapított szabályoknak megfelelően benyújtott tagállami jelentések alapján. A Bizottság többéves értékelési tervet dolgoz ki, amelynek értelmében elvégzi az egyedi intézkedések rendszeres időközönkénti értékelését.

A hatékony teljesítménymérés biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett keret tartalmára és kialakítására vonatkozóan.

(2) Az (1) bekezdésben említett KAP-intézkedések hatékonyságát a következő célkitűzésekkel összefüggésben kell mérni:

- a) fenntartható élelmiszer-termelés, középpontban a mezőgazdasági termelők jövedelmével, a mezőgazdaság termelékenységével és az árstabilitással;

b) a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és az éghajlatváltozással összefüggő fellépések, középpontban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásával, a biológiai sokféleséggel, a talaj- és vízgazdálkodással;

c) kiegyensúlyozott területi fejlődés, középpontban a vidéki foglalkoztatással, a növekedés előmozdításával és a szegénység visszaszorításával a vidéki területeken.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az első albekezdésben említett célkitűzésekhez kapcsolódó konkrét mutatókat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A mutatóknak kapcsolódniuk kell a szakpolitika szerkezetéhez és céljaihoz, és lehetővé kell tenniük a szakpolitika terén elért eredményeknek, az intézkedés eredményességének és hatékonyságának felmérését a kitűzött célokhoz mérten.

(3) A monitoring- és értékelési keretnek tükröznie kell a KAP szerkezetét az alábbi módon:

- a) a(z) 1307/2013/EU rendeletben meghatározott közvetlen kifizetések, a(z) 1308/2013/EU rendeletben meghatározott piaci intézkedések és e rendelet rendelkezései tekintetében a Bizottság a tagállamok által az e rendeletekben megállapított szabályokkal összhangban tett jelentések alapján elvégzi ezen intézkedések monitoringját. A Bizottság többéves értékelési tervet dolgoz ki, amelynek értelmében a Bizottság felelőssége mellett el kell végezni az egyedi intézkedések rendszeres időközönkénti értékelését. Az értékeléseket kellő időben, független értékelő szervezeteknek kell elvégezni;
- b) a vidékfejlesztési szakpolitikai beavatkozások monitoringját és értékelését a(z) 1305/2013/EU rendelet 67–79. cikkének megfelelően kell elvégezni.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az (1) bekezdésben említett valamennyi KAP-eszköz együttes hatásának mérésére és értékelésére a (2) bekezdésben említett közös célokkal összevetve kerüljön sor. A KAP hozzájárulását a közös céljai megvalósításához a közös hatásmutatók alapján, az egyedi célok tekintetében pedig az eredménymutatók alapján kell mérni és értékelni. A KAP-ra vonatkozó értékelésekben – beleértve a vidékfejlesztési programok értékeléseit is – nyújtott bizonyítékok, valamint egyéb vonatkozó információforrások alapján a Bizottság jelentéseket készít valamennyi KAP-eszköz együttes teljesítményének méréséről és értékeléséről.

(4) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátanak minden, az érintett intézkedések monitoringjához és értékeléséhez szükséges információt. Ezen információknak – a lehetséges mértékben – olyan megbízható adatforrásokra kell épülniük, mint például a mezőgazdasági számviteli információs hálózat és az Eurostat.

A Bizottság figyelembe veszi az adatigényeket és a lehetséges adatforrások közötti szinergiákat, különösen – adott esetben – statisztikai célú felhasználhatóságukat.

A Bizottság – figyelemmel arra is, hogy el kell kerülni az indokolatlan adminisztratív terheket – végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a tagállamok által nyújtandó információkra, valamint az adatigényekre és a lehetséges adatforrások közötti szinergiákra vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(5) A Bizottság 2018. december 31-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e cikk végrehajtásáról szóló első jelentést, beleértve a KAP teljesítményéről kapott első eredményeket is. A KAP teljesítményének értékelését magában foglaló második jelentést 2021. december 31-ig kell benyújtani.

IV. FEJEZET

Átláthatóság

111. cikk

A kedvezményezettek közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alapokból származó támogatások kedvezményezettjeinek adatai évente utólag közzétételre kerüljenek. A közzétételnek tartalmaznia kell:

- a) az e rendelet 112. cikke első bekezdésének sérelme nélkül a kedvezményezett nevét, az alábbiak szerint:
 - i. a családi nevet és az utónevet, amennyiben a kedvezményezett természetes személy;
 - ii. a bejegyzés szerinti teljes hivatalos nevet, amennyiben a kedvezményezett jogi személy, és az érintett tagállam jogszabályai szerint önálló jogi személyiséggel rendelkezik;
 - iii. a társulás bejegyzés szerinti, illetve egyéb, hivatalosan elismert teljes nevét, amennyiben a kedvezményezett önálló jogi személyiséggel nem rendelkező társulás;
- b) a kedvezményezett lakóhelye vagy bejegyzési helye szerinti települést, és – adott esetben – a postai irányítószámot, illetve annak a települést azonosító részét;
- c) az adott pénzügyi évben az egyes kedvezményezettek által kapott összegeket, az alapokból finanszírozott intézkedések mindegyike tekintetében;
- d) a valamelyik alaptól finanszírozott, a c) pont szerinti kifizetés alapjául szolgáló intézkedések jellegét és leírását.

Az első albekezdésben említett információkat tagállamonként egyetlen weboldalon kell közzétenni. Az információknak az eredeti közzététel időpontjától számítva két évig kell elérhetőnek lenniük.

(2) Az EMVA-ból finanszírozott intézkedésekhez kapcsolódó – az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett – kifizetések esetében a közpénzből származó teljes finanszírozási összeget – vagyis mind az uniós, mind a tagállami hozzájárulást – közzé kell tenni.

112. cikk

Küszöbérték

A tagállamok – az e rendelet 111. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjától eltérve – a következő esetekben nem teszik közzé a kedvezményezett nevét:

- a) a(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében meghatározott mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszert létrehozó tagállamok esetében, ha a kedvezményezett által egy adott évben kapott támogatás összege nem haladja meg a tagállam által az említett rendelet 63. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével vagy 63. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban meghatározott összeget;
- b) a(z) 1307/2013/EU rendelet V. címében meghatározott mezőgazdasági kistermelői támogatási rendszert létrehozó tagállamok esetében, ha a kedvezményezett által egy adott évben kapott támogatás összege nem haladja meg az 1 250 EUR-t.

Amennyiben az első albekezdés a) pontja alkalmazandó, a tagállam által a(z) 1307/2013/EU rendelet 63. cikkével összhangban meghatározott, és a Bizottsághoz ugyanazon rendelettel összhangban bejelentett összegeket a Bizottság a 114. cikk értelmében elfogadott szabályoknak megfelelően közzéteszi.

E cikk első bekezdésének alkalmazása esetén a tagállamok közzéteszik a 111. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b), c) és d) pontjában említett információkat, a kedvezményezettet pedig kóddal azonosítják. A kód formátumáról a tagállamok döntenek.

113. cikk

A kedvezményezettek tájékoztatása

A tagállamok tájékoztatják a kedvezményezetteket arról, hogy adataik a 111. cikknek megfelelően közzétételre kerülnek, és hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából uniós és tagállami pénzügyi auditáló és vizsgálati szervek feldolgozhatják azokat.

A 95/46/EK irányelv követelményeinek megfelelően minden olyan esetben, amikor személyes adatokról van szó, a tagállamok tájékoztatják a kedvezményezetteket az adatvédelmi szabályok alapján őket megillető jogokról és a szóban forgó jogok gyakorlására vonatkozó eljárásokról.

114. cikk

Bizottsági hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján szabályokat határoz meg a következők vonatkozásában:

- a) a 111. és a 112. cikkben meghatározott közzététel formája és ezen belül az intézkedések egyenként történő bemutatásának módja, továbbá a közzététel ütemezése;
- b) a 113. cikk egységes alkalmazása;

c) a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködés.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 116. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

VIII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

115. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 és 120. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság az e rendelet hatálybalépését követő hétéves időtartamra szóló felhatalmazást kap a 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 és 120. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hétéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb az adott időszak vége előtt három hónappal nem emel kifogást a meghosszabbítás ellen.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 és 120. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 és 120. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

116. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a Mezőgazdasági Alapok Bizottsága elnevezésű bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

A 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 és 104. cikk alkalmazásában, a közvetlen kifizetésekkel, a vidékfejlesztéssel és/vagy a közös piacszerkezéssel kapcsolatos kérdések tekintetében a Bizottságot az e rendelet által létrehozott Mezőgazdasági Alapok Bizottsága, a(z) 1307/2013/EU rendelet által létrehozott, a közvetlen kifizetésekkel foglalkozó bizottság, a(z) 1305/2013/EU rendelet által létrehozott Vidékfejlesztési Bizottság és/vagy a(z) 1308/2013/EU rendelet által létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Ezek a bizottságok a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságok.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság a 8. cikkben említett jogi aktusok esetében nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

117. cikk

A személyes adatok feldolgozása és védelme

(1) A tagállamok és a Bizottság kizárólag az e rendelet szerinti – és ezen belül is a II. cím II. fejezetében, a III. címben, a IV. cím III. és IV. fejezetében, az V. és VI. címben, valamint a VII. cím III. fejezetében megállapított – irányítási, kontroll-, audit-, valamint monitoring- és értékelési kötelezettségeik teljesítésének céljára, illetve statisztikai célra gyűjthetnek személyes adatokat, amelyeket csak az e célokkal összeegyeztethető módon dolgozhatnak fel.

(2) Amennyiben a VII. cím III. fejezete szerinti monitoring és értékelés céljára, illetve statisztikai célra dolgoznak fel személyes adatokat, azokat anonimá kell tenni, és csak összesített formában szabad feldolgozni.

(3) A személyes adatokat a 95/46/EK irányelvben és a 45/2001/EK rendeletben foglalt szabályoknak megfelelően kell feldolgozni. A személyes adatok tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé, figyelembe véve az alkalmazandó nemzeti és uniós jogban megállapított minimális adatmegőrzési időtartamokat.

(4) A tagállamok tájékoztatják az érintetteket, hogy nemzeti és uniós szervek az (1) bekezdésnek megfelelően feldolgozhatják személyes adataikat, és arról is, hogy e tekintetben megilletik őket a 95/46/EK irányelv és a 45/2001/EK rendelet adatvédelmi szabályaiban megállapított jogok.

(5) E cikk a 111–114. cikk rendelkezéseinek függvénye.

118. cikk

A végrehajtás szintje

A tagállamok felelőssége a programok végrehajtása és az e rendelet értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése az általuk megfelelőnek ítélt szinten, az adott tagállam intézményi, jogi és pénzügyi kereteinek megfelelően, és tiszteletben tartva e rendelet rendelkezéseit és más vonatkozó uniós szabályokat.

119. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, a 1290/2005/EK és a 485/2008/EK rendelet hatályát veszti.

Az 1290/2005/EK rendelet 31. cikkét és a vonatkozó végrehajtási szabályokat azonban 2014. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban.

120. cikk

Átmeneti intézkedések

A 118. cikkben említett, hatályon kívül helyezett rendeletekben előírt rendelkezésekről az e rendelet által bevezetett

rendelkezésekre történő zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon esetekre vonatkozóan, amelyekben az e rendeletben előírt szabályokat illetően eltérések vagy kiegészítések engedélyezhetők.

121. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet 2014. január 1-jétől alkalmazandó.

(2) A következő rendelkezéseket azonban az alábbiak szerint kell alkalmazni:

- a) a 7., 8., 16., 25., 26. és 43. cikket 2013. október 16-tól;
- b) a 18. és 40. cikket a 2013. október 16-tól kezdődően felmerült kiadások esetében;
- c) az 52. cikket 2015. január 1-jétől.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2013. december 17-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
V. JUKNA

I. MELLÉKLET

AZ ÉGHAJLATVÁLTOZÁS MÉRSÉKLÉSÉVEL ÉS AZ AHHOZ VALÓ ALKALMAZKODÁSSAL, A BIOLÓGIAI SOKFÉLESÉGGEL, VALAMINT A VÍZVÉDELEMSEL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK A 12. CIKK (3) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJÁBAN FOGLALTAK SZERINT

Az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás:

- tájékoztatás az éghajlatváltozásnak az adott régiókban várható hatásairól és azoknak a vonatkozó gazdálkodási gyakorlatoknak az előrelátható hatásairól, amelyek üvegházhatású gázok kibocsátásával járnak; tájékoztatás a mezőgazdasági ágazat hozzájárulásáról az éghajlatváltozás mérsékléséhez javított gazdálkodási és agráreredészeti gyakorlat révén, valamint a gazdaságokban megvalósuló, megújuló energiával kapcsolatos projekteken és a gazdaságok energiatermelőképességének növelésén keresztül.
- Információk, amelyek segítik a mezőgazdasági termelőket annak megtervezésében, hogy hogyan fektethetnek be a legjobban a gazdaságuk „éghajlatbiztossá” tételébe, illetve hogy ehhez mely uniós pénzeszközöket vehetik igénybe; ezek az információk továbbá különösen a mezőgazdasági területeknek az éghajlati ingadozásokhoz és hosszabb távú változásokhoz való alkalmazkodására, illetve arra vonatkoznak, hogy milyen gyakorlati agronómiai intézkedések meghozatalával lehet növelni a mezőgazdasági rendszerek áradásokkal és aszályokkal szembeni ellenálló képességét, valamint arra vonatkozó információk, hogy hogyan lehet javítani és optimalizálni a talaj szénkészletét.

Biológiai sokféleség:

- Információk a biológia sokféleség, illetve az agrár-ökoszisztémák ellenálló képessége és a kockázatok eloszlása közötti pozitív korrelációra, valamint a monokultúrák és a termés kártevők és szélsőséges időjárási jelenségek miatti megsemmisülésének/károsodásának való kitettsége közötti összefüggésre vonatkozóan.
- Információ arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet megelőzni az idegenhonos özőnfajok elterjedését, és hogy ez miért fontos az ökoszisztéma hatékony működése és éghajlat-változással szembeni ellenálló képessége szempontjából, beleértve a felszámolási programok finanszírozásához való hozzáférésre vonatkozó információkat, amennyiben ez többletköltségekkel jár.

Vízvédelem:

- Információk a fenntartható, alacsony volumenű öntözési rendszerekről, illetve az esővízzel táplált rendszerek alkalmazásának optimalizálásáról, a hatékony vízhasználat előmozdítása érdekében.
- A mezőgazdasági célú vízhasználat csökkentésére vonatkozó információk – beleértve a növényfaj megválasztását –, a talaj humusztartalmának a vízmegtartó képesség javítása érdekében történő javítására vonatkozó információk, és az öntözési szükségletek csökkentésére vonatkozó információk.

Általános szempontok

- A bevált gyakorlatok cseréje, képzés és kapacitásépítés (az e melléklet fent említett, az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással, a biológiai sokféleséggel, valamint a vízvédelemmel kapcsolatos részére vonatkozik).

II. MELLÉKLET

A KÖLCSÖNÖS MEGFELELTETÉSRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK A 93. CIKK ALAPJÁN

SMR: Jogszabályban foglalt gazdálkodási követelmény (statutory management requirement)

GAEC: A földterület jó mezőgazdasági és környezeti állapotára vonatkozó előírások (Standards for good agricultural and environmental condition of land)

Terület	Fő téma	Követelmények és előírások		
Környezet, éghajlatváltozás és a földterület jó mezőgazdasági állapota	Víz	SMR 1	A Tanács 1991. december 12-i 91/676/EGK irányelve a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 2. kötet, 68. o.)	4. és 5. cikk
		GAEC 1	A vízfolyások mentén védelmi sávok kialakítása ⁽¹⁾	
		GAEC 2	Amennyiben a víz öntözési célú felhasználása engedélyköteles, a vonatkozó engedélyezési eljárások betartása	
		GAEC 3	A felszín alatti vizek szennyezés elleni védelme: a felszín alatti vizekbe való közvetlen kibocsátás tilalma és a felszín alatti vizeknek a 80/68/EGK irányelv mellékletének az érvényessége utolsó napján hatályos változatában felsorolt veszélyes anyagok talajra történő kibocsátása és a talajon keresztül való átszivárgása révén okozott közvetett szennyezésének megelőzésére vonatkozó intézkedések, amennyiben ezek mezőgazdasági tevékenységhez kapcsolódnak	
	Talaj és szénkészlet	GAEC 4	Minimális talajborítás	
		GAEC 5	Termőhely-specifikus minimális földgazdálkodás az erózió korlátozására	
		GAEC 6	A talaj szervesanyag-tartalmának fenntartása megfelelő gyakorlatok révén, beleértve a tarlóégetés tilalmát, kivéve ha erre növény-egészségügyi okokból kerül sor ⁽²⁾	
	Biológiai sokféleség	SMR 2	Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 30-i 2009/147/EK irányelve a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.)	3. cikk (1) bekezdés, 3. cikk (2) bekezdés b) pont, 4. cikk (1), (2) és (4) bekezdés
		SMR 3	A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o., magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.)	6. cikk (1) és (2) bekezdés
	A táj jellegzetessége, a megőrzés minimális szintje	GAEC 7	A táj jellegzetességeinek megőrzése, beleértve adott esetben a sövényeket, a tavakat, az árkokat, a fasorokat, a facsoportokat, a szórványfákat, a táblaszegélyeket és a teraszokat, továbbá ideértve a sövényeknek és a fákknak a madarak költési és fiókanevelési időszakában történő kivágásának tilalmát, és alternatív lehetőségként az idegenhonos özönnövények megjelenésének megakadályozására irányuló lehetséges intézkedéseket	
Közegészségügy, állat- és növényegészségügy	Élelmiszer-biztonság	SMR 4	Az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelete az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.)	14. és 15. cikk, 17. cikk (1) bekezdés ⁽³⁾ , 18., 19. és 20. cikk

Terület	Fő téma	Követelmények és előírások		
		SMR 5	A Tanács 1996. április 29-i 96/22/EK irányelve az egyes hormon- vagy tiroosztatikus hatású anyagoknak és a β -agonistáknak az állattenyésztésben történő felhasználására vonatkozó tilalomról, valamint a 81/602/EGK, 88/146/EGK és 88/299/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 125., 1996.5.23., 3. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 19. kötet, 64. o.)	3. cikk a), b), d) és e) pont, 4., 5. és 7. cikk
	Az állatok azonosítása és nyilvántartása	SMR 6	A Tanács 2008. július 15-i 2008/71/EK irányelve a sertések azonosításáról és nyilvántartásáról (HL L 213., 2005.8.8., 31. o.)	3., 4. és 5. cikk
SMR 7		Az Európai Parlament és a Tanács 2000. július 17-i 1760/2000/EK rendelete a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 30. kötet, 248. o.)	4. és 7. cikk	
SMR 8		A Tanács 2003. december 17-i 21/2004/EK rendelete a juh- és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és a 64/432/EGK irányelv módosításáról (HL L 5., 2004.1.9., 8. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 42. kötet, 56. o.)	3., 4. és 5. cikk	
	Állatbetegségek	SMR 9	Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 22-i 999/2001/EK rendelete egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 147., 2001.5.31., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 32. kötet, 289. o.)	7., 11., 12., 13. és 15. cikk
	Növényvédő szerek	SMR 10	Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 1107/2009/EK rendelete a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.)	55. cikk első és második mondat
Állatjólét	Állatjólét	SMR 11	A Tanács 2008. december 18-i 2008/119/EK irányelve a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 10., 2009.1.15., 7. o.)	3. és 4. cikk
		SMR 12	A Tanács 2008. december 18-i 2008/120/EK irányelve a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 47., 2009.2.18., 5. o.)	3. és 4. cikk
		SMR 13	A Tanács 1998. július 20-i 98/58/EK irányelve a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről (HL L 221., 1998.8.8., 23. o., magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 23. kötet, 316. o.)	4. cikk

(¹) A jó mezőgazdasági és környezeti állapot szerinti védelmi sávoknak mind a 91/676/EGK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján kijelölt érzékeny területeken, mind azokon kívül tiszteletben kell tartaniuk legalább a 91/676/EGK irányelv II. melléklete A. 4. pontjában említett, a vízfolyások közelében lévő mezőgazdasági területekre történő trágyakijuttatás feltételeire vonatkozó követelményeket, amelyeket a 91/676/EGK irányelv 5. cikkének (4) bekezdése alapján meghatározott tagállami cselekvési programokkal összhangban kell alkalmazni.

(²) A követelményt a tarlóégetés általános tilalmára lehet korlátozni, de a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy további követelményeket írnak elő.

(³) Különösen az alábbiak által végrehajtvá:

- a 470/2009/EK rendelet 14. cikke és a 37/2010/EU rendelet melléklete;
- 852/2004/EK rendelet: 4. cikk (1) bekezdés, valamint I. melléklet A. rész [II. 4. (g), h), j)], 5. (f), h)], 6.; III. 8. (a), b), d), e)], 9. (a), c)];
- 853/2004/EK rendelet: 3. cikk (1) bekezdés és III. melléklet IX. szakasz 1. fejezet [I. 1. b), c), d), e); I. 2. a) (i., ii., iii.), b) (i., ii.), c); I. 3.; I. 4.; I. 5.; II. A. 1., 2., 3., 4.; II. B. 1. (a), d)], 2., 4. (a), b)], III. melléklet X. szakasz 1. fejezet 1.;
- 183/2005/EK rendelet: 5. cikk (1) bekezdés és I. melléklet A. rész (I. 4. e), g); II. 2. a), b), e)], 5. cikk (5) bekezdés és III. melléklet (1., 2.), 5. cikk (6) bekezdés; és
- 396/2005/EK rendelet: 18. cikk.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1. A 352/78/EGK rendelet

A 352/78/EGK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	43. cikk (1) bekezdés e) pont
2. cikk	43. cikk (2) bekezdés
3. cikk	46. cikk (1) bekezdés
4. cikk	—
5. cikk	—
6. cikk	—

2. A 2799/98/EK rendelet

A 2799/98/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	—
2. cikk	105. cikk (2) bekezdés és 106. cikk
3. cikk	106. cikk
4. cikk	—
5. cikk	—
6. cikk	—
7. cikk	107. cikk
8. cikk	108. cikk
9. cikk	—
10. cikk	—
11. cikk	—

3. A 814/2000/EK rendelet

A 814/2000/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	45. cikk (1) bekezdés
2. cikk	45. cikk (2) bekezdés
3. cikk	—
4. cikk	—
5. cikk	—
6. cikk	—
7. cikk	—
8. cikk	45. cikk (5) bekezdés
9. cikk	—
10. cikk	45. cikk (4) bekezdés és 116. cikk
11. cikk	—

4. Az 1290/2005/EK rendelet

Az 1290/2005/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk	4. cikk
4. cikk	5. cikk
5. cikk	6. cikk
6. cikk	7. cikk
7. cikk	9. cikk
8. cikk	102. cikk
9. cikk	58. cikk
10. cikk	10. cikk
11. cikk	11. cikk
12. cikk	16. cikk
13. cikk	19. cikk
14. cikk	17. cikk
15. cikk	18. cikk
16. cikk	40. cikk
17. cikk	41. cikk (1) bekezdés
17a. cikk	41. cikk (2) bekezdés
18. cikk	24. cikk
19. cikk	27. cikk
20. cikk	28. cikk
21. cikk	29. cikk
22. cikk	32. cikk
23. cikk	33. cikk
24. cikk	34. cikk
25. cikk	35. cikk
26. cikk	36. cikk
27. cikk	41. cikk (1) bekezdés
27a. cikk	41. cikk (2) bekezdés
28. cikk	37. cikk
29. cikk	38. cikk
30. cikk	51. cikk
31. cikk	52. cikk
32. cikk	54. és 55. cikk
33. cikk	54. és 56. cikk
34. cikk	43. cikk

Az 1290/2005/EK rendelet	Ez a rendelet
35. cikk	—
36. cikk	48. cikk
37. cikk	47. cikk
38. cikk	—
39. cikk	—
40. cikk	—
41. cikk	116. cikk
42. cikk	—
43. cikk	109. cikk
44. cikk	103. cikk
44a. cikk	113. cikk (1) bekezdés
45. cikk	105. cikk (1) bekezdés és 106. cikk (3) és (4) bekezdés
46. cikk	—
47. cikk	119. cikk
48. cikk	120. cikk
49. cikk	121. cikk

5. A 485/2008/EK rendelet

A 485/2008/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	79. cikk.
2. cikk	80. cikk
3. cikk	81. cikk
4. cikk	—
5. cikk	82. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
6. cikk	82. cikk (4) bekezdés
7. cikk	83. cikk
8. cikk	103. cikk (2) bekezdés
9. cikk	86. cikk
10. cikk	84. cikk
11. cikk	85. cikk
12. cikk	106. cikk (3) bekezdés
13. cikk	—
14. cikk	—
15. cikk	87. cikk
16. cikk	—
17. cikk	—

Az Európai Parlament és a Tanács közös nyilatkozata a kölcsönös megfeleltetésről

A Tanács és az Európai Parlament felkéri a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelv és a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését és azok tagállamok általi végrehajtását, továbbá hogy miután valamennyi tagállam végrehajtotta az említett irányelveket, és megállapításra kerültek a mezőgazdasági termelőkre közvetlenül alkalmazandó kötelezettségek, adott esetben terjesszen elő olyan jogalkotási javaslatot, amely úgy módosítja ezt a rendeletet, hogy az említett irányelvek megfelelő részei beépüljenek a kölcsönös megfeleltetés rendszerébe.
